ప్రభాత్

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు) (పీపుల్స్‌వార్) దండకారణ్య స్పెషల్ జోనల్ కమిటీ అధికార పత్రిక

సంపుటి - 3 | సంచిక - 1 | వెల : 5 రూపాయలు | ఏప్రిల్ 1997

నక్సల్బరి 30వ వార్షికోత్సవానికి విప్లవ జేజేలు !!

కా. చారు మజుందార్

కా. వెంపటాపు సత్యం

కా. ఆదిభట్ల కైలాసం

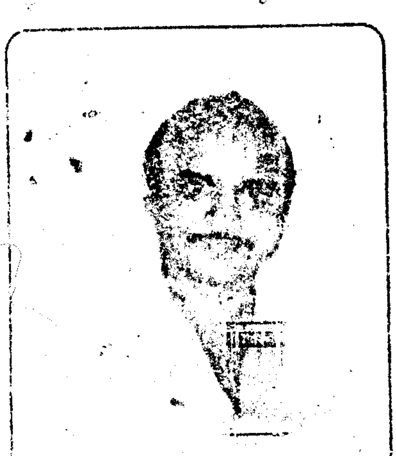

కా. పులి అంజన్న

కా. వి.వి. సాంబశివరావు (.....)

నక్సల్బరి జన్మదిన ప్రత్యేక సంచిక

నక్సల్బరి వారసత్వంలో పురోగమిస్తున్న ఉద్యమాన్ని గెరిల్లా జోన్లుగానూ, విముక్త ప్రాంతాలుగానూ తీర్చిదిద్దుదాం !

మహోన్నత నక్సల్బరి ఉద్యమం ప్రారంభమై 30 సంవత్సరాలు కావస్తుంది. ఈ ముప్పది ఏళ్ళలో నక్సల్బరి దేశవ్యాప్తంగా తానై నిలిచి పీడిత ప్రజల చేతిలో ఒక మహాశక్తి అయింది. నక్సల్బరి ఉద్యమానికి నేతృత్వం వహిస్తూ ఏర్పడ్డ విప్లవ పార్టీయే సి.పి.ఐ. (యం.ఎల్). రివిజనిజం నడ్డి విరిచింది నక్సల్బరి. పార్లమెంటరీ కుళ్ళు రాజకీయాలను ఎంతగట్టి బహిష్కరించాలంది నక్సల్బరి పోరాటం. దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ పంథాను ఎత్తిపట్టింది నక్సల్బరి త్యాగాల చరిత్ర. సాయుధపోరాట రాజకీయాలను ఎజెండాపైకి తెచ్చింది నక్సల్బరి. మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానాన్ని స్వీకరించింది నక్సల్బరి. ఈ దేశ పాలకవర్గాల స్వభావాన్ని తొలిసారిగా అర్థవలస-అర్థభూస్వామ్యంగా విశ్లేషించింది నక్సల్బరి. నక్సల్బరి విప్లవోద్యమానికి నాయకత్వం వహించి నడిపించుటకు 1969 ఏప్రిల్ 22 లెనిన్ శత జయంతి రోజున మన పార్టీ సి.పి.ఐ.(యం.యల్) ఏర్పడింది. "మేము నిజమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీని - భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు)ను ఏర్పరచినామని ఈ వేదికపై నుండి ప్రకటించడానికి ఎంతో సంతోషిస్తున్నాం-గర్విస్తున్నాం" అన్న మాటలు కలకత్తాలోని షహీద్ మినార్ మైదానంలో వేలాదిమంది కార్యకర్తలు మరియు యువకుల మధ్య ప్రతిధ్వనించాయి. ఆ ఒరవడిలోనే దాని కొనసాగింపుగా 1980లో ఏర్పడ్డ మన పార్టీ సి.పి.ఐ.(యం.యల్.) (పీపుల్స్‌వార్) దేశవ్యాపిత విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి అవిరళ కృషిచేస్తోంది. నక్సల్బరి విప్లవోద్యమ వారసత్వాన్ని కొనసాగిస్తున్నది, ఎత్తిపడుతున్నది.

చరిత్ర పుటల్లో ....

1925లో కాన్పూర్ కాన్ఫరెన్సు ద్వారా ఉనికిలోకి వచ్చిన 'భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ' 1943లో తన మొదటి కాంగ్రెసు జరుపుకుంది. ఈ 18 సంవత్సరాల మధ్య కాలమంతా (1925-1943) వివిధ కార్మిక కేంద్రాలలో కమ్యూనిస్టు గ్రూపులుగా పనిచేసిన చరిత్రే ప్రధానం కాగా, ఈ గ్రూపుల్లో నాయకులకు విప్లవ రాజకీయ చైతన్యం, వర్గ దృక్పథం కొరవడిన కారణంగా ఉద్యమం ప్రధానంగా వామపక్ష జాతీయవాద స్థాయిని మించలేదు. ఫలితంగా భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ 1947 వరకు ప్రధానంగా భారత జాతీయ కాంగ్రెసు ద్వారానే బ్రిటీషు వ్యతిరేక ఆందోళన చేపట్టాలనే అవగాహనలో మునిగి, మితవాద అవకాశవాదం నుండి బయటపడలేక, ఆ రాజకీయాలనే 1947 వరకు కొనసాగించింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలోనూ, ఆ తదుపరి కూడా దేశవ్యాప్తంగా విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించడానికి లభించిన అవకాశాన్ని సి.పి.ఐ. సద్వినియోగపరచుకోలేదు. అంతేకాకుండా, మూడవ కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ఉనికిలో ఉన్ననాడు అందించిన గైడెన్స్‌ను కూడా సి.పి.ఐ. సెక్టేరియన్‌గా అర్థం చేసుకొని భారత పీడిత ప్రజానీకానికి నాయకత్వం వహించడంలో విఫలం అయింది. 1948లో జరిగిన పార్టీ రెండవ కాంగ్రెస్సు నుండి మితవాద వ్యతిరేకత మూడేళ్ళ కాలం పార్టీ పంథా మాటల్లో ఆధిక్యతలోకి వచ్చింది. అప్పటికే, ప్రారంభమైన వీర తెలంగాణా విప్లవోద్యమంతో దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధాన్ని గెరిల్లా పోరాటాన్ని ఒక్కసారి ఎజెండాపైకి తెచ్చింది. కాని, నాటి కేంద్ర కమిటీ మితవాదం వల్లనూ ఆంధ్ర నాయకత్వంలోని ఒక [illegible] కూడా ఈ మితవాదంనే ఆశ్రయించిన ఫలితంగానూ ఉద్యమం విరమించబడింది. నైజాం సైన్యాలతో యుద్ధంలో మునిగిన వీర తెలంగాణా 1952 వరకు నెహ్రూ ప్రభుత్వం యొక్క [illegible] కూడా [illegible] ఎదుర్కొంటూ [illegible] పరిస్థితుల్లో [illegible] మరింత ఉన్నతస్థాయికి పెంపొందించాల్సిన పార్టీ నాయకత్వం విద్రోహంచేసి పార్లమెంటరీ రాజకీయాలలోకి ప్రవేశించి మరింత భ్రష్టుపట్టింది. అంతేగాదు, ఆ కాలంలో పెల్లుబికిన తెభాగ (పశ్చిమ బెంగాల్) పున్నప్రా-వాయిలార్ (కేరళ) ఉద్యమాలను కూడా సి.పి.ఐ. విరమించింది. పార్టీ నాయకత్వం అనుసరిస్తున్న విద్రోహపూరిత విధానాలతో సాధారణ పార్టీ కార్యకర్తల్లో తీవ్ర అసంతృప్తి గూడుకట్టుకోసాగింది. పార్టీ కార్యకర్తల్లోని, ప్రజల్లోని విప్లవాంశను నాయకత్వం తమ స్వప్రయోజనాలకోసం వినియోగించుకోవడం సహించని వారంతా విప్లవ రాజకీయాలకోసం అంకితమై ఆలోచించసాగారు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో, పార్టీ చీలికకు గురైంది. అది 1964. పార్టీ నాయకత్వంలో అప్పటికే అనేక ముఠాలు [illegible] జాతీయ-అంతర్జాతీయ పరిస్థితులు [illegible] చైనా పై భారత దురాక్రమణ. చైనా-రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీల మధ్య [illegible] "గొప్ప చర్చలు" (గ్రేట్ డిబేట్)ను అవకాశంగా తీసుకున్న [illegible] లోని ఒక సెక్షన్ వాగాడంబరంతో విప్లవ పదజాలాన్ని [illegible]. కార్యకర్తల్లో గూడుకట్టుకున్న అసంతృప్తిని సొమ్ము చేసుకుంటూ కొత్త పార్టీని ఏర్పాటుచేసింది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) [illegible] ఉనికిలోకి వచ్చింది. అప్పటికే పార్టీ ఆరు కాంగ్రెసులను జరుపుకుంది. అయితే, బలమైన రహస్య పార్టీ నిర్మాణం, దీర్ఘకాల యుద్ధం, వర్గపోరాటాలను దేశవ్యాప్తంగా [illegible] తదితర అత్యంత ప్రాముఖ్యతగల అంశాలు ఏ కాంగ్రెసులోనూ [illegible]. 1925 నుండి 1947 వరకు వామపక్ష జాతీయవాదానికి [illegible], 1947 పిదప క్రమంగా రివిజనిజంలో కూరుకుపోయి, వీర తెలంగాణ విరమణానంతరం 15 సంవత్సరాలకు తిరిగి సాయుధ విప్లవం 1967లో ఎజెండాపైకి వచ్చింది. రివిజనిస్టు రాజకీయాలకు 1967 నక్సల్బరి గోరీ కట్టింది. 1969లో ఏర్పడిన మన పార్టీ చైనా మార్గమే మన మార్గమంది. గ్రామాలను స్వాధీనపరుచుకొని, అంతిమంగా పట్టణాలను హస్తగతం చేసుకోవాలనే వ్యూహాన్ని నిర్ణయించింది.

నక్సల్బరి ఉద్యమం ప్రారంభమైన పిమ్మట ఆ ఉద్యమాన్ని సమీక్షిస్తూ, నక్సల్బరి నిర్మాత, మన పార్టీ వ్యవస్థాపకుడు, ప్రియతమ నాయకుడు కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ "భారతదేశంలో రైతాంగ విప్లవోద్యమాలను బలంగా నిర్మిద్దాం" అన్న వ్యాసంలో నక్సల్బరి ఫలితాలు సమీక్షిస్తూ -

1. రైతులు పోరాడింది భూమి కొరకు, పంటల కొరకు కాదు. రాజ్యాధికారం కొరకు పోరాడారు.

2. విప్లవ ప్రతిఘాతుక రాజ్యాంగ యంత్రం యొక్క సాయుధ దాడులకు వ్యతిరేకంగా రైతులు సాయుధ పోరాటం కొనసాగించారు.

3. రైతులు సాయుధ దాడులతో [illegible] స్వయంగా తయారుచేసుకున్న ఆయుధాల మీదనే ఆధారపడ్డారు. [illegible] సహాయంతో [illegible] ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

4. ఈ పోరాట నిర్వహణకు రైతులు [illegible] ఆధారపడలేదు. తమ కాళ్ళమీద తాము నిలబడ్డారు

5. రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించడం ద్వారా మాత్రమే ఈ పోరాటం అభివృద్ధి చెందింది.

6. చైర్మన్ మావో ఆలోచనా విధానంతో మాత్రమే, రైతాంగ ప్రజానీకం మావో ఆలోచనా విధానాన్ని గ్రహించి [illegible] మాత్రమే, ఈ రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని నిర్వహించగలరు. [illegible]

పై ఫలితాలు సాధించిన నక్సల్బరి మార్గంలో, దేశవ్యాపితంగా ఒకదాని వెంట మరెన్నో ప్రాంతాల్లో విప్లవోద్యమాలు ప్రారంభమై పాలక వర్గాలను

---

25 నవంబర్ 1968

- శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ సాయుధ పోరాట ప్రారంభం -

ఆశయ సాధనలో అసువులు బాసిన అమరులకు జోహారు

ఒక సమస్య కుదిపాయి. నక్సల్బరిని వెన్నంటే శ్రీకాకుళం (ఆంధ్రప్రదేశ్) జిల్లాలో విప్లవోద్యమం ప్రారంభమైంది ఈ క్రమంలోనే ముషాహరి (బీహార్) లోనూ పోరాటం ముందుకు వచ్చింది. పశ్చిమ బెంగాల్‌లోని మిడ్నాపూర్ జిల్లాలో గోపీవల్లభపూర్‌లోనూ, ఆ సమీపంలోనే గల దేబ్రాలోనూ రైతాంగ ఉద్యమం ప్రారంభించబడింది. ఈ రాష్ట్రంలోనే మరో జిల్లా అయిన బీర్భూంలోనూ పెద్ద యెత్తున వర్గపోరాటం ముందుకు వచ్చింది. అలానే, ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని లఖింపూర్-ఖేరీలలోనూ, కేరళ, పంజాబ్, అస్సాం, త్రిపుర, రాష్ట్రాలలోనూ విప్లవోద్యమాలు ఎక్కడికక్కడే ప్రారంభింపబడినాయి. మొదట పశ్చిమ బెంగాల్ విప్లవకారులను సమన్వయించుటకు ఏర్పడిన కమిటీ క్రమంగా చొరవతో దేశవ్యాప్తంగా గల విప్లవ శక్తులతో సంబంధాలేర్పరుచుకొని (అఖిల భారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ) ఎ.ఐ.సి.సి.ఆర్.ను ఏర్పరచి, ఆ తదుపరి ఈ కమిటీనే (అఖిల భారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ) ఎ.ఐ.సి.సి.సి.ఆర్.గా మార్పుచెందింది. ఎ.ఐ.సి.సి.సి.ఆర్.కు అనుబంధంగా ఆయా రాష్ట్రాలలో రాష్ట్ర శాఖలు ఏర్పడి ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించాయి. ఈ క్రమంలో విప్లవ పార్టీని ఏర్పర్చకుండా, దేశవ్యాపితంగా బద్దలైన ఉద్యమాన్ని సమన్వయించడం కానీ, కార్మికవర్గ పార్టీ నేతృత్వం లేకుండా ఈ అన్ని విప్లవోద్యమాలను మరింత ఉన్నత దిశగా తీసుకువెళ్ళడంగానీ సాధ్యంకాని స్థితి తలెత్తగా 1969 ఏప్రిల్ 22న సి.పి.ఐ.(యం.యల్.)ను ఏర్పర్చుకున్నాం. పార్టీ ఆరు కాంగ్రెసులను సి.పి.ఐ. నేతృత్వంలో ఉమ్మడి పార్టీలో జరుపుకొని 7వ కాంగ్రెసును సి.పి.ఐ. (యం.) నేతృత్వంలోనూ, పిదప నక్సల్బరి రాజకీయాల వెలుగులో మన పార్టీ 8వ కాంగ్రెసును, 1970 మేలో జరుపుకున్నాం. ఈ కాంగ్రెసు నాటికి మనం దిగువ విజయాలు సాధించాం :

1. రివిజనిజం నష్టపరిచి విప్లవ రాజకీయాలు ఎజెండా పైకి వచ్చాయి.

2. సాయుధ పోరాటాల స్థానే రాజ్యాధికారం సాధించాలనే విప్లవ చైతన్యం వేళ్ళూనుకుంది.

3. చైనా తరహా దీర్ఘకాలిక సాయుధ విప్లవపంథానే కొద్ది తేడాలతో భారత దేశానికి వర్తిస్తుందని చాటిచెప్పింది.

4. ఎన్నికల బహిష్కరణ రణనినాదం అయింది. భూమి సమస్య కేంద్రంగా వ్యవసాయ విప్లవం ప్రధానమైంది

5. గ్రామసీమలను మన కార్యక్షేత్రానికి పునాదిగానూ, బలమైన దేశవ్యాపిత రహస్య పార్టీని నిర్మించి, నాయకత్వం వహించి అఖిల భారత విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించడమే గాకుండా కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యంకు లోబడి పనిచేసే నాయకత్వ కేంద్రం అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పింది.

6. అంతేకాదు, పాలకవర్గాలను ఎదిరించుటకు పార్టీ, ప్రజాసైన్యం, ఐక్య సంఘటన అనే మూడు అద్భుత ఆయుధాలను సంసిద్ధం చేసుకోవలసిన అవసరాన్ని నొక్కిచెప్పింది.

ఉద్యమంలో ఎదురైన వెనుకడుగు :

భారత విప్లవోద్యమాన్ని సరైన దారిలోకి మళ్ళించుటకు 1967కు ముందు సన్నాహక కృషి ఆ పిమ్మట సరైన దిశలో నడిపించుటకు అవసరమైన వ్యూహం సరిగ్గానే రూపొందించినా కాలక్రమంలో అతివాద ఒంటెత్తు పోకడలు బలంగా ముందుకు వచ్చాయి. వర్గపోరాటం తీవ్రతరమైనర్చి ప్రజలను సమీకరించడానికి చేసిన కృషి స్థానే క్రమంగా సైద్ధాంతికంగానూ, నిర్మాణపరంగానూ పోరాట రూపాలలోనూ ఒంటెత్తు పోకడ స్వీయాత్మకతలది పైచేయి అయింది. మరోవైపు శత్రు నిర్బంధం అన్ని రాష్ట్రాలలో తీవ్రతరమైంది. కేంద్రంలో ఇందిరా ప్రభుత్వం రాష్ట్రాలలో ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు (కాంగ్రెసు-కాంగ్రెసేతర ప్రభుత్వాలు కూడా) పాశవిక హత్యాకాండకు పూనుకున్నాయి. పార్టీ నాయకత్వ కేంద్రం దెబ్బతినిపోయింది. రాష్ట్రాలలోనూ, కేంద్రంలోనూ ప్రధాన నాయకత్వంతోపాటు వివిధ ర్యాంకుల లీడర్ ఆశయ సాధనలో అమరులయ్యారు. రిక్రూటింగ్ తాత్కాలికంగా దెబ్బతింది. పునర్ నిర్మాణానికి తప్పుల నుండి గుణపాఠాల సమీక్ష జరిపి ముందుకు నడిపించుటకు తగిన లీడర్‌షిప్ కోర్ కూడా లేకపోయింది.

"ఏడ్చి ఏడ్చి పురుగు కొట్టి మెరుగు" అన్నట్లు ఈ నేపథ్యంలో అవకాశవాదులు, అవిద్యుకులు పార్టీపై దాడికి దిగారు. ముఖ్యంగా, సత్యనారాయణసింగ్ పోటీ కేంద్ర కమిటీని ఏర్పర్చి ఉద్యమాన్ని తిరోగమనంలోకి నడిపారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో మన పార్టీలో చేరకుండా పార్టీ బయటనే వుండి ఆర్.సి.సి.గా ఏర్పడ్డ నాగిరెడ్డి, దేవులపల్లి, పుల్లారెడ్డిలు మితవాద రాజకీయాలకు కేంద్రం అయ్యారు. బెంగాల్‌లో దక్షిణ దేశ్ గ్రూపుగా వున్నవారు పార్టీ నిర్మాణంపై బహిరంగ దాడికి దిగారు. అసిత్‌సేన్, కానుసన్యాల్ తదితరులు రివిజనిజంలోకి మునిగిపోయారు. ఈలోగా 1972 జూలై 28న కా. సి.యం. అమరులైనారు. ఆ పిమ్మట పార్టీ ముక్కచెక్కలైంది. తగాదల కొలిమి రగుల్కొంది. అయినా విప్లవచేవ నీరుగారిపోకుండా మిగిలిన శక్తులు ఎక్కడికక్కడే విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి నడుం బిగించాయి.

ఈ క్రమంలో ముందుకు వచ్చిన పోరాటమే బీహార్‌లో భోజ్‌పూర్ ఉద్యమం. ఇది 1974-76 మధ్య కాలంలో కొనసాగింది. రెండవ సి.సి. నుండి బయటకు వెళ్ళిన కా. జౌహర్ (సుబ్రతో దత్తా) నాయకత్వంలో ఈ ఉద్యమం నడిచింది. 1975 నవంబర్ 29న కామ్రేడ్ జౌహర్ అమరత్వం తదుపరి క్రమంగా నాయకత్వం విద్రోహానికి తలపడింది. సత్యనారాయణ సింగ్ పోటీ కమిటీ, సి.పి.-టి.ఎస్.-డి.వి. మితవాదులతో కలిసిపోయి ఎన్నికల రొంపిలోకి దిగి కూరుకుపోయింది.

అతివాదం - మితవాదం కవల పిల్లలు

1972లో వెనుకడుగువేసిన ఉద్యమం భోజ్‌పూర్ పిమ్మట మరింత నిర్బంధం పాలైంది. 1975-76లలోని ఇందిరా ఎమర్జన్సీ పాలనలో దేశమే జైలైంది. తదనంతరం (1967-77) ఉద్యమ సమీక్ష పేరుతో మితవాదం-అతివాదం రెండు ధోరణులు తలెత్తగా, సరైన పంథా రూపకల్పనకు కృషిచేసిన పార్టీలు కూడా వున్నాయి. మితవాద అవకాశవాదంలో ఎస్.ఎన్.ఎస్. అలాగే ఆర్.సి.సి.(కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల కేంద్రం)లు పయనించాయి. కానీ ఆర్.సి.సి. నుండి విడిపోయిన డి.వి.-టిఎస్‌లు మరికొందరితో కలిసి యు.సి.సి.ఆర్.ఐ(యం.యల్.) (భారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమైక్యతా కేంద్రం)గా ఏర్పడినా, ఈ గ్రూపులు నక్సల్బరి నుండి నేటికి భారత విప్లవోద్యమ చరిత్రలో మితవాదులుగానే మిగిలిపోయి, 1977 నుండి పార్లమెంటరీ పందుల దొడ్డిలో తనివితీరా మునుగుతూనే వున్నారు. "ప్రజలు సంసిద్ధంగాలేర"నే పేర తమ అవకాశవాదానికి "సైద్ధాంతిక" రంగు పులిమే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వీరు 1967లోనే 'ఉద్యమం లేని ప్రాంతాలలో ఎన్నికలలో పాల్గొనాలనే' సెంట్రిస్టు వైఖరిని కూడా ముందుకు తెచ్చారు. అలాగే వీరు ఆనాడు కనీసం సి.పి.ఐ. (యం.) నుండి కూడా వెంటనే బయటకు రావడానికి సిద్ధం కాలేదు.

1977లో ఒంటెత్తుపోకడ, లైన్ మార్పు పేర ప్రారంభించి, 1981 నాటికి ఎన్నికలలో దిగి, 1993 వచ్చేసరికి యూపల్ పార్టీనే బహిరంగమొనర్చి, నయా రివిజనిస్టు రాజకీయాలకు కేంద్రంగా నిలిచారు. ప్రజా విప్లవ పోరాటాలను వాయిదావేస్తూ, ప్రస్తుతం గడుస్తున్న రాజకీయాలతో ఈ పార్టీలు నిజమైన విప్లవ పార్టీలపై బురద చల్లుతూ విప్లవానికి ఆటంకంగా తయారైనారు.

సరైన ఎత్తుగడలతో విస్తరించిన ఉద్యమం :

నక్సల్బరి శ్రీకాకుళ పోరాటాల నుండి సరైన గుణపాఠాలు నేర్చుకొని, సరైన ఆత్మవిమర్శతో మన పార్టీ నాయకత్వం ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో తిరిగి ఉద్యమ పునర్ నిర్మాణానికి కృషిచేసింది. శ్రీకాకుళ పోరాటం దెబ్బతినగా, ఈమారు తెలంగాణ కార్య క్షేత్రంగా ఎన్నుకుంది. ఒకవైపు పోరాటానికి తగిన స్వీయాత్మక శక్తులను సిద్ధం చేస్తూనే మరొవైపు ప్రజలను సమీకరించే కర్తవ్యం చేపట్టాం. ఈ కాలంలోనే మితవాద అవకాశవాదుల రాజకీయ దాడిని త్రిప్పికొడ్తూ సరైన విధానాలను - ఎత్తుగడలను రూపొందించుకున్నాం. విప్లవ ప్రజాసంఘాలను, పాక్షిక పోరాటాలను, లీగల్-ఇల్లీగల్ పనిపద్ధతులను సద్వినియోగం చేసుకోవడానికి కృషిచేద్దాం. పౌరహక్కుల ఉద్యమ నిర్మాణానికి మన వంతు కర్తవ్యాన్ని జోడించాము. ముఖ్యంగా ఎమర్జన్సీ (1975-77) అనంతరం నుండి నాగపూర్ రీజినల్ (ప్రాంతీయ) కాన్ఫరెన్సు (మహాసభ) తీర్మానాలు ఆచరణరూపం తీసుకోసాగాయి. అందులో భాగంగా మనం ఎంచుకున్న ప్రాంతాల్లో ప్రజాఉద్యమం నడుపుతూ భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలు తీవ్రంగా, బలంగా ముందుకు వచ్చాయి. ఈ ప్రాతిపదికపైన అఖిలభారత విప్లవకారులను ఐక్యం చేసే కృషి కూడా చేపట్టాం. ఫలితంగా, 8వ కాంగ్రెసు కొనసాగింపుగానే 1980 ఏప్రిల్ 22న మరో కొత్త సి.ఒ.సి. ఏర్పరుచుకున్నాం. నాటి నుండి మన పార్టీ పేరు సి.పి.ఐ.(యం.యల్) (పీపుల్స్‌వార్)గా స్థిరపడింది.

తెలంగాణలోని కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల్లో ప్రారంభమైన రైతాంగ పోరాటాలు భూస్వామ్య వ్యతిరేక ప్రజా ఉద్యమంగా బలంగా ముందుకు వచ్చాయి. కొత్త తరం ఈ ఉద్యమం ద్వారా విప్లవ పంథాలోకి ఆకర్షింపబడి పార్టీ కార్యకర్తలుగా తీర్చిదిద్దబడినారు. రెండు జిల్లాల్లో పెంపొందుతున్న ప్రజాఉద్యమంపై పెరుగుతున్న శత్రు నిర్బంధాన్ని తట్టుకొనుటకు ఉద్యమ విస్తరణ అవసరం అయింది. 1946-51 వీరోచిత తెలంగాణా పోరా

అనుభవాల వెలుగులో ఈ అవసరాన్ని ముందుగానే గుర్తించి, అందుకు తగిన సన్నాహాలు చేసుకున్నాం. ఫలితంగా తెలంగాణలోని ఇతర జిల్లాలకు ఉద్యమం విస్తరించడమే గాకుండా ప్రక్కనేగల దండకారణ్యంకు ఒక స్పష్టమైన లక్ష్యంతో పార్టీ చేరింది. ఫలితంగా తెలంగాణ - దండకారణ్యంలు గత 16 ఏళ్ళుగా అనేక ఒడిదుడుకులను అధిగమిస్తూ ప్రజాయుద్ధంలో పురోగమిస్తున్నాయి.

అడవి, మైదానాల పోరాటాలతో ఖంగుతిన్న శత్రువు తన ఖాకీ బలగాలను పల్లెల్లో దింపాడు. పల్లె దొరలను-దొరతనాన్ని మట్టికరిపించిన తెలంగాణ ప్రజలముందు 'రాజ్యం' ప్రత్యక్షమైంది. విప్లవ కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలెన్నడెరుగని దండకారణ్యంలో ఖాకీ బలగాలతో ప్రతిఘటన తప్పనిసరైంది. కేంద్ర పారామిలిటరీ బలగాలతో రాష్ట్రాల ప్రత్యేక బలగాలతో గెరిల్లా పోరాటం అనివార్యమైంది. ఈ సమయాన మన పార్టీ సరైన నిర్ణయం తీసుకుంది. గెరిల్లా దళాలను కంటికి రెప్పలా కాపాడుకోవాలని ప్రజలకు పిలుపునిస్తూ, ఆత్మరక్షణాయుద్ధానికి సిద్ధం కావాలని పార్టీ నిశ్చయించింది. ఒకవైపు తీవ్ర నిర్బంధం, మరోవైపు బూటకపు సంస్కరణల తతంగంతో ముందుకు వస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలను ఎండగడుతూ ప్రతిఘటన తీవ్రతరమైంది.

ఉత్తర తెలంగాణలో బలపడుతున్న ఉద్యమం క్రమంగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని అన్ని జిల్లాలకు విస్తరించి నూతన పోరాట ప్రాంతాలను ఆవిష్కరించింది. దండకారణ్యంలో అడుగిడిన ఉద్యమం నాలుగు రాష్ట్రాల సరిహద్దు జిల్లాలలోని విశాల ఆదివాసీ జన సమూహాలకు ఆకాంక్షగా రూపుదిద్దుకుంది. నక్సల్బరి, శ్రీకాకుళ నష్టాలను, తప్పులను పాజిటివ్‌గా స్వీకరించింది. దేశ ప్రజల చూపు తనవైపు మరల్చేలా చేసింది. "ప్రజల నుండి - ప్రజల వద్దకు" అన్న నినాదం ప్రజాయుద్ధంలో మార్మోగుతుంది. తద్వారానే ఉద్యమం బలపడి విస్తరించింది. పరిమిత ప్రాంతం విశాల ప్రాంతంగా మారింది. విప్లవ పరిస్థితి అద్భుతంగా వున్న పరిస్థితుల నేపథ్యంలో క్రింది విషయాలు సరైనవని మరింత రుజువయ్యాయి.

1. వర్గపోరాటం పెంపొంది అది గెరిల్లా జోన్ నిర్మాణానికి పునాదులు వేసి విశాల ప్రాంతాలకు విస్తరించడం.

2. అటవీ ప్రాంతాలు - మైదాన ప్రాంతాలు రెండూ గెరిల్లా యుద్ధం చేయదగినవేనని.

3. ప్రారంభం నుండి రహస్యపార్టీ నిర్మాణంపై కేంద్రీకరించడం అంటే రెండు అంగాల పార్టీ నిర్మాణాన్ని పెంపొందించుకోవడం.

4. ప్రజాసంఘాలు నిర్మించి ప్రజలను రహస్య-బహిరంగ పద్ధతుల ద్వారా వర్గపోరాటంలో తర్ఫీదుగావించడం.

5. బలమైన శత్రువు జరిపే ఆఫెన్సివ్ వార్‌ను ప్రతిఘటించడానికి ఆత్మరక్షణా ఎత్తుగడలు రూపొందించుకోవడం.

6. పార్టీలో తలెత్తే అన్యవర్గ ధోరణులను, అంతర్గత పోరాటాలను కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యంకు లోబడి క్రమ శిక్షణాయుతంగా పరిష్కరించుకోవడం.

నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం జయప్రదం గావించుటకు మహోపాధ్యాయుడు మావో- పార్టీ, ఎర్రసైన్యం, ఐక్యసంఘటనల అవసరం గురించి మూడు అద్భుత ఆయుధాలుగా ఉద్బోధించాడు. ఈనాడు మన ముందున్న కర్తవ్యాలను సరిగ్గా నిర్వచించుకొని 30వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా ఆ కర్తవ్య నిర్వహణకు పునరంకితమవుదాం.

పార్టీ నిర్మాణంపై కేంద్రీకరించాలి :

1925-67 ల మధ్య కాలంలో దేశవ్యాపిత రహస్య పార్టీ అవసరం నొక్కి చెప్పడంగానీ, లేదా అందుకు తగిన ఆచరణను రూపుదిద్దే కృషిగానీ కనబడదు. తెలంగాణ ఇందుకు మినహాయింపు కాగా, పార్టీపై నిషేధం రోజుల్లో కూడా క్రింది నాయకత్వంలో ఒక సెక్షన్ రహస్య జీవితంలో వున్నారు. నక్సల్బరీ ప్రారంభమైన పిదప, కేవలం వృత్తి విప్లవకారులకే పార్టీ సభ్యత్వం పరిమితం చేయబడింది. అయితే ఈ లోపాన్ని మనం 1977 నాగపూర్‌లో జరిగిన తెలంగాణ కాన్ఫరెన్స్‌లో సరిదిద్దుకున్నాం. ఆనాటి నుండి రెండంగాల నిర్మాణం కొనసాగుతున్నది. అయితే దేశంలోని మిగతా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు పార్టీలకు, గ్రూపులకు భిన్నంగా మన పార్టీ అన్ని స్థాయిల పార్టీ కమిటీలలోకి వృత్తి విప్లవకారులను మాత్రమే తీసుకోవడం కూడా మన ఆచరణగా వుంది. ఇదే సరైన విధానమని కూడా (వ) అనుభవంలో రుజువవుతుంది. ఈ నేపథ్యంలో మన సిద్ధాంత వెలుగులో మరొకసారి మదింపువేసుకుంటే కూడా బలమైన రహస్య పార్టీ 'గ్రామం నుండి కేంద్రం' వరకు నిర్మించబడకుండా విప్లవ విజయం నేటి పరిస్థితుల్లో అసాధ్యమైన విషయం అని కూడా అర్థమవుతుంది. గ్రామం - బస్తీ పునాదిగా, తగిన అర్హతలు కలవారిని ఎన్నుకొని పార్టీ సెల్‌ను ఏర్పరిచి యోధులుగా వారిని మలచగలం. వృత్తి విప్లవకారులుగా సిద్ధంకాని వారిని, పార్టీ కమిటీల్లోకి తీసుకోవడం వల్ల ఉద్యమాన్ని ఉన్నతస్థాయికి కొనిపోవడంలో అనేక అడ్డంకులు ఏర్పడుతాయి. ఈ అవగాహన వెలుగులోనే పార్టీ నిర్మాణాన్ని పటిష్టవంతం చేసుకుంటున్న మనం శత్రువుకు అభేద్యమైన రీతిలో గ్రామగ్రామాన పార్టీ నిర్మాణాన్ని మరింత పెంపొందించుకోవాల్సిన అవసరం నిరంతరం మన ప్రధాన కర్తవ్యాల్లో ఒకటిగా వుండాలి.

ప్రజాసైన్యం లేకుండా ప్రజలకు రాజ్యాధికారం సిద్ధించదు :

నక్సల్బరి-శ్రీకాకుళం తదితర ప్రాంతాల ఉద్యమంలోని విప్లవకారులందరూ సాయుధం అయ్యే దిశలో పనిచేసినా, మనం అవలంభించిన అతివాద ఎత్తుగడల ఫలితంగా అనతికాలంలోనే తగిన మిలిటరీ నిర్మాణ రూపాలు రాకముందే శత్రు నిర్బంధం మూలంగా ఉద్యమం అణచివేయబడింది. వందలాది దాడులు జరిగినా, ఎందరో గెరిల్లా యోధులు తయారై గెరిల్లాయుద్ధం ఆరంభించినా, అందుకు తగిన నిర్మాణ రూపం ఎంచుకొని విస్తరించే సమయం దొరకలేదు కానీ, ఈ అనుభవాల వెలుగులోనూ, తెలంగాణ సాయుధ పోరాట కాలం నాటి అనుభవాల వెలుగులోనూ "కరీంనగర్-ఆదిలాబాద్ ఉద్యమాలను ఉన్నత దశకు" తీసుకొని పోవడంలో భాగంగా, 'గెరిల్లా జోన్స్' నిర్మాణం చేపట్టాలని 1980లో మన పార్టీ నిర్ణయించి అందుకు తగిన కృషి ప్రారంభించింది. 'గెరిల్లా జోన్' నిర్మించడమంటే ప్రజలు విప్లవ ప్రజాసంఘాలలో సంఘటితపడి పోరాడే క్రమంలో వర్గపోరాటం ఒకానొక దశకు చేరుకొని ప్రజల రాజకీయ చైతన్యం పెంచుతూనే, ప్రజా మిలీషియా, ప్రజాసైన్యంకు బీజాలు వేసి, ప్రజలను సాయుధం చేసే కృషి కొనసాగించడమే. ప్రజా మిలీషియాకు నేటి ప్రాథమిక రూపం మన గ్రామరక్షణ దళాలు కాగా ప్రజాసైన్య నిర్మాణ రూపానికి బీజరూపం గెరిల్లా దళాలు. ఈ అవగాహనతో శత్రు నిర్బంధాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ, అవసరమైన ఉన్నత నిర్మాణ రూపాలను చేపడుతూ ఉత్తర తెలంగాణ, దండకారణ్యాల్లో సాయుధ పోరాటం పురోగమిస్తున్నది. ఉన్నత స్థాయి గెరిల్లా జోన్ - విముక్తి ప్రాంతాల లక్ష్యంతో ఉత్తర తెలంగాణ, దండకారణ్యంలు కాగా, మిగిలిన ఉద్యమ ప్రాంతాలు గెరిల్లా జోన్ లక్ష్యంతోనూ నక్సల్బరీ వారసత్వంలో, నిరంతర త్యాగాల మధ్య భారత పీడిత ప్రజలకు, ఆదర్శంగా నిలిచాయి. కాగా, ఉద్యమాన్ని నామరూపాలు లేకుండా చేయడానికి పెద్ద యెత్తున మరో దాడికి సంసిద్ధమవుతున్న శత్రు ఎత్తుగడలను-నిర్బంధాన్ని ఓడించుటకు విప్లవ ప్రజానీకం ఎంతటి త్యాగాలకైనా వెనుకాడకుండా తగిన ఎత్తుగడలను రూపొందించుకోవడం కూడా నేడు మన ప్రధాన కర్తవ్యాల్లో భాగంగానే వుంది.

పై అవగాహనతో మన పార్టీ ప్రజలను పెద్ద యెత్తున వర్గపోరాటంలో సమీకరిస్తూ వారిని సాయుధంచేసే కర్తవ్యం ముఖ్యంగా ఉత్తర తెలంగాణ దండకారణ్యంలలో ముందుగా చేపట్టింది. గత 16 ఏళ్ళుగా ఈ మార్గంలో ఎంతో అభివృద్ధిని కూడా సాధించాము. మున్ముందు ఈ అభివృద్ధి, మరింత వేగంగా, గుణాత్మకంగా మారే దిశలో తప్పనిసరి వుంటుంది. అయితే ఇందుకు ఇప్పటి నుండే అన్ని విధాల సిద్ధంకావాలని చరిత్ర మనలను డిమాండ్ చేస్తున్నది. ఇదిలా వుండగా, యం.యల్. క్యాంపులో ప్రధానంగా నేడు దిగువ పెడధోరణులు కానవస్తున్నాయి.

1. రాజ్యంతో తలపడుటకు ప్రజలను . స్వీయాత్మక బలగాలను పెంపొందించి అందుకు తగిన పద్ధతులను ఎంచుకోవడంలో మితవాదం.

2. అందుకు తగిన కారణంగా మితవాదులు "ప్రజలు, పార్టీ శత్రువుతో తలపడే స్థాయికి ఇంకా ఎదగలేదని అందుకు తగిన పరిస్థితులు యింకా పరిపక్వం కాలేదంటూనే ఆత్మరక్షణాయుద్ధం అనే పేర మావో మిలిటరీ సూత్రాలను తప్పుగా అన్వయిస్తూ పోరాటాన్ని కుదించే దశల సిద్ధాంతాన్ని ముందుకు తెస్తున్నారు.

3. రాడికలైజ్ అవుతున్న ప్రజలను మరింత మిలిటెంట్ పోరాటాలకు కదిలించడం కాకుండా, వారిని ఎన్నికల రొంపిలోకి దింపుతున్నారు. "ప్రజాసైన్యం లేకుండా ప్రజలకు వుండేదేమి లేదు" అన్న విప్లవబోధనలను

గాలివాటంగా వల్లిస్తున్నారు.

ఈ ధోరణులు భారత విప్లవోద్యమానికి ఎంతో హానికరం. మితవాద అవకాశవాదం ఏ మోతాదులో యం.యల్. క్యాంపులో వుంటే, ఆ మేరకు అది ప్రజలను సాయుధం చేయడం అనే కర్తవ్యానికి తూట్లు పొడుస్తుంది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ మార్క్సిస్టు పార్టీ లేదా మరో మాటలో రివిజనిస్టుల చరిత్ర అంతా ఈ కర్తవ్యాన్ని విస్మరించినదే. ఇది మనకొక హెచ్చరికగా వుండాలి.

ప్రజాస్వామిక ఐక్య సంఘటనలో కలిసివచ్చే మిత్రులను కలుపుకోవాలి :

ఐక్యసంఘటన చర్చించే ముందుగా విప్లవకారుల ఐక్యత కూడా ఒకసారి పరిశీలిద్దాం. ఈనాడు ప్రధానంగా మూడు రకాలకు చెందిన కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల క్యాంపు ఏర్పడివుంది. అవి :

అ). వర్గపోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేస్తూ, గెరిల్లాజోన్స్, బేస్ ఏరియాలు ఏర్పర్చాలనే లక్ష్యంతో కృషిచేస్తూ ఎన్నికలను బహిష్కరిస్తున్న మన పార్టీ, యం.సి.సి. మరియు పి.యు.లు (విభేదాలు ఎన్ని వున్నా) ఒకే కేటగిరిలోవి కాగా,

ఆ) ఆర్.సి.సి. మరియు ఎస్.ఎన్.ఎస్.కు చెందిన కేటగిరి మితవాద పార్టీలు ఎన్నికలలో పాల్గొంటున్న జనశక్తి, యు.సి.సి.ఆర్.ఐ.(యం-యల్) తదితర పార్టీలు ఈ కోవలేనివే.

ఇ) సి.పి.ఐ.(యం-యల్) వినోద్ మిశ్రా, ప్రజాపంథా, టువర్డ్స్ న్యూ డెమోక్రసీ (టి.ఎన్.డి.) తదితర రివిజనిస్టు పార్టీలు.

పై మూడు కోవలకు చెందని చిన్న చిన్న గ్రూపులు, వ్యక్తులు తమ అవగాహనకు తగిన విధంగా ఏదో ఒక కేటగిరిలో చేరడం తప్ప, అవి ఈనాడు భారత విప్లవ రాజకీయాలలో లేదా తాము పనిచేసే ప్రాంతాలలోనైనా ప్రభావం నెరపగల స్థితిలో లేవు. అందువల్ల మొదటి కేటగిరి పార్టీల మధ్య బలమైన విప్లవకర ఐక్యత ఏర్పడి ఒకే పార్టీగా రూపుదిద్దుకునేవైపు వారి కృషి ప్రధానం కావాలి.రెండవ కేటగిరిలో భూస్వామ్య సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సమస్యల ప్రాతిపదికగా జరిగే పోరాటాలలో కలుపుకొనిపోవడానికి వెనుకాడగూడదు. నేడు ఉనికిలో వున్న వివిధ యం.యల్. గ్రూపుల, పార్టీల పట్ల స్థూలంగా మన అవగాహన.

విప్లవాన్ని జయప్రదం చేయడానికిగాను వ్యూహాత్మకంగా కలిసివచ్చే శక్తులన్నింటినీ కలుపుకొని, శత్రువును ఒంటరివాణ్ణి చేయాలని మన సిద్ధాంతం బోధిస్తోంది. మన ఆచరణ ఇందుకు లోబడే వుండాలి. వారెంత ఊగిసలాడే మిత్రుడైనా, వారేమేరకు కలిసివచ్చినా వారితో సూత్రబద్ధమైన ఐక్యతకు విప్లవశక్తులు నిరంతరం సిద్ధంగా వుండాలి. ఈ విషయంలో మన గత ఆచరణ మనకొక నెగిటివ్ గుణపాఠంగా వుంటుంది. పాలకవర్గాల మధ్య తీవ్రతరమవుతున్న వైరుధ్యాలను కూడా అధ్యయనం చేస్తూ, విప్లవానికి వినియోగించే రీతిలో కూడా ఆలోచించాలి. తగిన జాగరూకత లోపిస్తే నష్టాలకే దారితీస్తుంది. ఇదిలావుండగా, అనేక జాతులు తమ స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కును సాధించుకోవడానికి భారత బడా బూర్జువా, బడా భూస్వామ్య వర్గంతో సాయుధ పోరాటం చేపట్టి కొనసాగిస్తున్నాయి. ఈ అన్ని జాతుల ప్రజలు చేస్తున్న ఉద్యమాలతో ఐక్యసంఘటన ఏర్పర్చే దిశలో కూడా మన కృషి వుండాలి.

నేటి విప్లవాల యుగంలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రజలు పోరాడ సాహసిస్తున్నారు. విప్లవ పరిస్థితి అద్భుతంగా వుంది. ఉద్యమాలు ఒకచోట దెబ్బతిన్నా, మరోచోట వికసిస్తూ ముందుకు సాగడం అనేది నేటి చారిత్రక విలక్షణంగా మారింది. ఇదే నక్సల్బరికి వర్తిస్తుంది. నక్సల్బరి కాలం నాటికన్నా ఈనాటి ఉద్యమాలు చైతన్యంలోనూ, విస్తృతిలోనూ అనేక రెట్లు అభివృద్ధి సాధించినవి. సైద్ధాంతిక, రాజకీయ, నిర్మాణ, మిలిటరీ విషయాలలో మరింత స్పష్టత ఏర్పడింది.

వాస్తవంగా ఈమధ్యకాలంలో తలెత్తిన అనేక కొత్త సమస్యలను పరిష్కరించుకొనుటకు సమయం కూడా సాపేక్షికంగా అధికంగానే దొరికింది. ఫలితంగా నేడు మన పార్టీ 12కు పైగా రాష్ట్రాలలోని 75కు పైగా జిల్లాలలో వివిధ స్థాయిల్లో విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి కృషిచేస్తూ దేశవ్యాపిత స్వభావాన్ని సంతరించుకుంది. ఇది మన ప్రధాన విజయాలలో ఒకటిగా పేర్కొనడం గర్వించదగిన విషయం. 1994-95లలో జరిగిన జిల్లా-రాష్ట్ర మరియు అఖిల భారత కాన్ఫరెన్స్ (మహాసభ)లలోని కర్తవ్యాల పరిపూర్తికి నక్సల్బరి 30వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా పునరంకితమౌదాం ! మనం సాధించిన విజయాల వెనక తమ నులివెచ్చని నెత్తుర్లను ధారపోసిన మన ప్రియమైన కామ్రేడ్స్ యొక్క త్యాగాలు మరియు విశాల ప్రజారాశుల సాహస పోరాట సంప్రదాయాలను, వెలకట్టలేని వారి త్యాగాలనూ మనం ఎన్నటికీ మరిచిపోకూడదు. ఆశయసాధనలో అసువులుబాసిన వీర గెరిల్లాలకు ఈ సందర్భంగా వినమ్రంగా జోహార్లర్పిస్తూ, విప్లవ ప్రజానీకానికి జేజేలు పలుకుదాం.

చివరగా, మన దండకారణ్య రెండవ మహాసభలో మనం నిర్ణయించుకున్న లక్ష్యాలను ఒకసారి గుర్తు చేసుకుందాం.

1. గెరిల్లా బలగాలను పెంచుకుంటూ, ఉన్నతమైన గెరిల్లాజోన్‌గా నిర్మిద్దాం ! సాహసించి, ధైర్యంతో పోరాడుదాం !!

2. స్వీయాత్మక శక్తులను పెంపొందించుకుందాం ! పార్టీ కమిటీల పనిపద్ధతులను చక్కదిద్దుకుందాం !!

3. `గ్రామ కమిటీలకే సర్వాధికారాలు ! కార్మిక-కర్షక సంయుక్తాధికారాన్ని స్థాపించేందుకై ప్రజాపునాదిని బలోపేతం చేద్దాం !!

4. ప్రజా ఆర్థిక వ్యవస్థను రూపుదిద్దుతూ తన సంక్షేమ పథకాలను అమలుచేద్దాం!!

గత రెండేళ్ళలో మనం పై కర్తవ్యాల పరిపూర్తిలో ముందంజవేస్తున్నాం. అన్ని డివిజన్‌లలో ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పూనుకున్న తీవ్ర దమనకాండ మధ్యనే, లక్ష్య సాధనలో మనం పురోగమిస్తున్నాం. మన ప్రియమైన సహచర గెరిల్లాలను ఆరుగురిని శత్రు హంతకదాడుల్లో నష్టపోయాం. అయినా, శత్రు నిర్బంధాన్ని ధైర్యసాహసాలతో విప్లవ ప్రజానీకం ప్రతిఘటిస్తూ విప్లవ కర్తవ్యాలను జయప్రదంగా పూర్తిచేయడంలో నిమగ్నమైనాయి. `సర్వాధికారాలు గ్రామకమిటీకే' అన్న నినాదం ఆచరణ రూపం దాల్చి ప్రజల విశ్వాసాన్ని ఇనుమడింపచేస్తుంది. మన పార్టీ తీసుకున్న జన సంక్షేమ కార్యక్రమాల్లో ప్రజలు పెద్ద యెత్తున పాల్గొంటూ, దోపిడీ ప్రభుత్వ విధానాలను ఎండగడుతూ ప్రజాసహకార పద్ధతుల్లో వివిధ కార్యక్రమాలు చేపడుతూ మంచి ఫలితాలను సాధిస్తున్నాయి. పురోగమిస్తున్న ఉద్యమంలో తమ వంతు కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చడానికి సంఘటితమైన యువతీ యువకులెందరో సాయుధం గావడానికి త్యాగాదర్శాలతో ముందుకు వస్తున్నారు. ఇలా మనం రూపొందించుకున్న నినాదాల వెలుగులో శక్తివంచన లేకుండా కృషిచేస్తున్న వీర గెరిల్లాలకు, విప్లవ ప్రజానీకానికి, విప్లవ ప్రజా సంఘాలకు, ఇతర అన్ని పార్టీ నిర్మాణాలకు నక్సల్బరి 30వ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా విప్లవ జేజేలు. మన లక్ష్య సాధనలో తెగించి పోరాడుదాం, కంటికి రెప్పలా ఉద్యమాన్ని కాపాడుకోవడమే నక్సల్బరీ వారసులుగా మన ముందున్న కర్తవ్యం. ❐

- *"సాహసించి తుపాకులకు ఎదురు నిలువకుండా, తమవంతు త్యాగాలను చేయకుండా ఏ జాతి గాని, ఏ వర్గం గాని ఎన్నడూ విముక్తిని సాధించలేదు. మన పార్టీ, మన పార్టీ సభ్యులూ తమ సడలని దీక్ష, సాహసం, ధైర్యం, త్యాగాల ద్వారా ఆదర్శవంతమైన అగ్రగామి పాత్రను నిర్వహించాలి."* - చారుమజుందార్

- *"నక్సల్బరి రైతాంగ విప్లవ పోరాటం విప్లవ ప్రతీఘాతుక నాయకత్వంతో తెగ తెంపులు చేసుకునే క్రమంలో విప్లవ శ్రేణులు చేపట్టిన చివరి చర్యకు ప్రతీకగాన జరిగిందని కూడా సాక్ష్యం చెప్పింది."* - చారుమజుందార్

ప్రభాత్

శ్రీకాకుళ పోరుబిడ్డ, కార్మికవర్గ ఉత్తమ పుత్రుడు పీడిత ప్రజల ప్రియతమ నాయకుడు

కామ్రేడ్ ఐ.వి. సాంబశివరావు (మాస్టారు)కు

వినమ్రంగా విప్లవ నివాళులర్పిద్దాం!

(సి.పి.ఐ. (యం.-యల్.)(పీపుల్స్‌వార్) కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడు, కామ్రేడ్ మాస్టారు తీవ్రమైన అనారోగ్యంతో ఫిబ్రవరి 28వ తేదీన అమరులయ్యారు. ఆ కామ్రేడ్ మరణవార్త పార్టీ శ్రేణుల్ని కంటతడి పెట్టించింది. ఎక్కడికక్కడ ఆయన స్మృతిలో సభలు జరుపుకున్నారు. మాస్టారుకి ఎంతో ఇష్టమైన దండకారణ్యంలో ఆయనను స్మరించుకుంటూ 27 ఏప్రిల్ 1997న గెరిల్లాలు జరుపుకున్న స్మారక సభను సంబోధిస్తూ మాట్లాడిన కేంద్ర కమిటీ కామ్రేడ్ ఉపన్యాసాన్ని సంక్షిప్తంగా అందిస్తున్నాం.)

మాస్టారు అసలు పేరు ఐ.వి. సాంబశివరావు. మాస్టారు జన్మస్థలం శ్రీకాకుళం జిల్లా. సంప్రదాయ కుటుంబంలో జన్మించిన మాస్టారు శ్రీకాకుళ వుద్యమ ప్రభావంతోని విప్లవ రాజకీయాల్లోకి వచ్చారు. మధ్యతరగతి కుటుంబంలో జన్మించిన మాస్టారు ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి రెవెన్యూ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఉద్యోగంలో చేరాడు. తదుపరి ఆ ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చి లెక్చరర్ ఉద్యోగంలో చేరాడు. కొంత కాలం విజయవాడ లయోలా కాలేజీలో ఇంగ్లీషు లెక్చరర్‌గా పనిచేసిన తరువాత విశాఖ ఆంధ్ర యూనివర్సిటీకి వెళ్లాడు. అప్పటినుండే మనం ఆయనను మాస్టారుగా పిలుచుకుంటున్నాం. 1969-70లలో శ్రీకాకుళ ఉద్యమం దెబ్బతినీ అణచివేయబడ్డ తర్వాత కూడా ఆ కామ్రేడ్ అచంచల విశ్వాసంతో అనేకమంది సానుభూతి పరులను, మేథావులను, మిత్రులను మరియు వారి కుటుంభీకులను కలుస్తూ విప్లవ రాజకీయాలు చెప్తూ ఉత్సాహ పరిచేవాడు. విశాఖలో ఉద్యోగం చేస్తున్న రోజుల్లో, అంటే 1970, విశాఖలో శ్రీశ్రీ షష్టిపూర్తి ఉత్సవాలు జరిగాయి. అభ్యుదయ రచయితల సంఘం వాళ్ళు దానిని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సందర్భంగా అక్కడ హాజరైనటువంటి మేథావులు, మధ్యతరగతి ప్రజానీకాన్ని ఉత్సాహపరుస్తూ, ఆలోచింపజేస్తూ ఓ కరపత్రం ప్రచురించారు. ఆ కరపత్రంలో 'మేథావులారా! మీరెటువైపు? శ్రీకాకుళ ఉధ్యమంవైపా? లేక ప్రగతి నిరోధకంవైపా?' అని విద్యార్థులు మేథావులను ప్రశ్నిస్తూ వారిని ఆలోచింపజేశారు. ఆ విశాఖ విద్యార్థులకి ప్రేరణనిచ్చింది మన మాస్టారే. ఆ తదుపరి క్రమంలో అరసం నుండి విప్లవ రచయితలు వేరయినారు. విప్లవ రచయితల సంఘం ఏర్పడ్డది. 1971లో విరసం మొదటి మహాసభ ఖమ్మంలో జరిగింది. విరసం ఏర్పడ్డ తరువాత విరసాన్ని యాక్టివ్‌గా రాజకీయాలవైపు నడిపించడంలో కామ్రేడ్ మాస్టారుయొక్క పాత్ర గణనీయమైనది. విరసంలో సభ్యునిగా వుంటూ మేథావులను విప్లవ రాజకీయాలవైపు మళ్ళించడానికి, విరసాన్ని రాజకీయ వేదికగా మార్చడానికి కా. మాస్టారు చాలా కృషిచేశాడు. ఆయన పార్టీకి, విరసానికి మధ్య ఒక ట్రాన్స్‌మిషన్ బెల్టులాగా పనిచేశాడు.

శ్రీకాకుళ ఉద్యమం దెబ్బతిన్న పరిస్థితుల్లో పార్టీ నిర్మాణం చిన్నాభిన్నమైపోయిన పరిస్థితుల్లో ఆ ఉద్యమాన్ని ఎత్తిపడుతూ విప్లవోద్యమానికి కావాల్సిన పుష్టిని కల్పించడంలో కామ్రేడ్ మాస్టారు పాత్ర చాలా గొప్పది. శ్రీకాకుళం బయట మిగిలినటువంటి నాయకత్వానికి అంటే తెలంగాణా నాయకత్వానికి, శ్రీకాకుళంలో మిగిలినటువంటి కామ్రేడ్స్‌కి మధ్య సంబంధాన్ని కలపడంలో ఆయన కృషి ఎనలేనిది పైలా వాసులాంటి వాళ్ళని రాజకీయాల్లో నిలబెట్టడానికి ఎంతో కృషిచేశాడు. ఎందుకంటే పైలావాసు రాష్ట్ర కమిటీ కార్యదర్శిగా వుంటూనే తేజేశ్వరరావు, అప్పలసూరిల దిగజారుడు రాజకీయాలతో ప్రభావితమై చాలా ఊగిసలాటకు గురయ్యాడు. ఈ ఊగిసలాట క్రమంలో ఆయనను సరైన రాజకీయాలవైపు నిలబెట్టుకోవానికి కామ్రేడ్ మాస్టారు ఎంతో కృషిచేశాడు. అయితే పైలావాసు దిగజారుడు రాజకీయాలవైపు అంటే ముఖ్యంగా సత్యనారాయణ సింగ్ రాజకీయాలవైపు పారిపోయాడన్నది మనందరికీ తెలుసు. పైలావాసుని పార్టీలో నిలబెట్టుకోవడానికి చేసిన కృషి ద్వారా శ్రీకాకుళ విప్లవోద్యమంలో విప్లవ శక్తుల్ని నిలబెట్టుకోవడానికి ఆయన ఎంతో తపనపడ్డాడన్నది దీనిద్వారా మనకర్థం అవుతుంది.

ఈ క్రమంలో పూర్తికాలం విప్లవోద్యమంలోకి రావాలని పార్టీ కార్యదర్శి అయిన కొండపల్లి సీతారామయ్య కా. మాస్టారు ముందు ప్రపోజల్ పెట్టాడు. మాస్టారు ఈ ప్రతిపాదనను అంగీకరించి వెంటనే ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశాడు. ఒక సంవత్సరకాలం లీగల్ అవకాశాలను ఉపయోగించుకుంటూ పనిచేస్తూ 73 చివర లేదా 74 ప్రారంభంలో రహస్య జీవితానికి వచ్చారు.

అప్పటికి భారతదేశవ్యాప్తంగా మొత్తం పార్టీ సంబంధాలు దెబ్బతిని వున్నాయి. 70లలో ఏర్పడ్డ సెంట్రల్ కమిటీ (చారుమజుందార్ నాయకత్వంలో) నాయకత్వం దెబ్బతినిపోగా SNS యొక్క అవకాశవాదపు రాజకీయాల విద్రోహం మూలంగా మొత్తం పార్టీ చిన్నాభిన్నం అయింది. ఎక్కడికక్కడ రాష్ట్రాలుగానే పార్టీ కొంత మిగిలివుంది. 73 వరకు జిల్లా స్థాయిలో వున్నటువంటి మహదేవ్ ముఖర్జీ సెక్టేరియన్ పద్ధతుల్లో కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ అథారిటీని తు.చ. తప్పకుండా పాటించాలనే వారితోను, లిన్‌పియావో అనుయాయులను కలుపుకుంటూ 2వ సి.సి. ఏర్పాటు చేశాడు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో దేశవ్యాప్తంగా చెల్లాచెదురైన మన శ్రేణులన్నింటిని సమీకరించటానికి ఆంధ్ర రాష్ట్ర కమిటీ ప్రధాన భూమిక నిర్వహించింది. ఈ క్రమంలో కె.ఎస్.కు ఎదురైన భాషా సమస్యను తీర్చడానికి అనువాదకుడిగా కామ్రేడ్ మాస్టారు వ్యవహరించాడు. 1973లో ఏర్పడిన COC యొక్క అస్థిత్వం 76 చివరకు దెబ్బతినిపోయింది. ఈ మధ్యకాలంలో కామ్రేడ్ మిగతా రాష్ట్రాల కామ్రేడ్స్‌కు, ఆంధ్ర రాష్ట్ర కమిటీకి మధ్య లింకులా పనిచేశాడు. అనాడు మొత్తంగా దేశవ్యాప్తంగా వున్నటువంటి సంబంధాలన్నింటిని కో-ఆర్డినేట్ చేయడంలో కామ్రేడ్ మాస్టారు కృషి చెప్పుకోతగది.

రాడికల్ విద్యార్థి సంఘాన్ని నిర్మించడంలో కామ్రేడ్ మాస్టారు, కామ్రేడ్ మహదేవ్., కామ్రేడ్ కె.ఎస్.ల కృషి చాలా ప్రధానమైనది. విద్యార్థి ఉద్యమ నిర్మాణంలో కూడా కామ్రేడ్ మాస్టారు యొక్క పాత్ర వున్నది. ఇట్లా చూసినప్పుడు మన ఉద్యమ ప్రారంభ దినాలలో అంటే శ్రీకాకుళ ఉద్యమాన్ని పునర్నిర్మించే క్రమంలో కామ్రేడ్ మాస్టారు గణనీయమైన పాత్ర నిర్వహించాడనేది స్పష్టం.

అనేక పనులు, బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న క్రమంలో తన ఆరోగ్యం గురించి ఏనాడూ ఆలోచించేవాడుకాదు. 1976లో నాగపూర్‌లో జరిగిన తెలంగాణా రీజనల్ కమిటీ కాన్ఫరెన్సుకు కామ్రేడ్ మాస్టారు లీడింగ్ టీంలో ఒకరిగా పరిచయం అయ్యాడు. అప్పటివరకూ ఏ నాయకత్వ పదవులు లేకుండానే వివిధ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూవచ్చారు. 76 చివరి నుండి ముఖ్యంగా కె.ఎస్. అరెస్టయినప్పటి నుండి అంటే 77 ప్రారంభం నుండి పార్టీ నిర్ణయాలను చాలా ఒపిగ్గా అనేక ప్రాంతాలకు మోసుకుపోయాడు. 77లో వచ్చినటువంటి ఆగస్టు తీర్మానాన్ని అన్ని రీజియన్స్‌కు, అన్ని జిల్లాలకు ఎంతో బాధ్యతగా అందజేశాడు. ఆరోజు చెప్పుకోదగ్గ నాయకులెవరూ బయటలేరు. కె.ఎస్. జైల్లో పడ్డాడు. సత్యమూర్తి అంతకు ముందే జైలుకు పోయాడు. మిగిలింది మాస్టర్ ఒక్కడే. ముక్కు సుబ్బారెడ్డి వున్నప్పటికీ, మొత్తం రాజకీయ లైన్‌కి బలం చేకూర్చే విధంగా కా. మాస్టారు యొక్క భూమిక 77 అంతటా మనకు స్పష్టంగానే కనిపిస్తుంది. ఆగస్టు తీర్మానాన్ని ఆమోదింపచేసే క్రమంలో ఆయన తెలంగాణా నుండి మొదలుకొని కోస్తా ఆంధ్ర, రాయలసీమ రీజియన్స్ వరకు ఒక్కడే తిరిగేవాడు. అప్పట్లో ఆయన పనితీరు చూసి మాకు ఆశ్చర్యం వేసేది. ఎందుకంటే తెల్ల వెంట్రుకలు వచ్చి వయసు పెరుగుతున్నా ఇన్ని జిల్లాలు ఎలా తిరుగగలుగుతున్నాడని ఆశ్చర్యపోయేవాళ్ళం.

సాయుధ పోరాట విరమణను బలోపేతం చేస్తూ వివరించడంలో, ఆ తీర్మానాన్ని అమలు చేయించడంలో ఆయన పాత్ర చెప్పుకోదగిది. తీర్మానాలు అర్థం చేయించడంలో ఏ మాత్రం విసుగూ, అలసట కనిపించేదికాదు. అర్థం చేయించే పద్ధతులు బాగుండేవి. ఒక రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యునిగా తన కర్తవ్యాలను తాను నిర్వహిస్తూ మిగతా కామ్రేడ్స్‌కు సహకరించే విధంగానే ఆయన ప్రవర్తన వుండేది. 77 తదుపరి జైల్లో వున్న కామ్రేడ్స్‌ను విడుదల చేయించే విషయంలోనూ త్వరత్వరగా మారుతున్న రాజకీయ పరిస్థితులకనుగుణంగా నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలోనూ తీసుకున్న నిర్ణయాలను అమలు వేయడంలో చురుకైన పాత్ర వహించాడు. కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ రైతాంగ ఉద్యమాల ప్రారంభదినాల్లో మాస్టరు ఎంతోమంది కామ్రేడ్స్‌ను వ్యక్తిగతంగా కలవడం, కమిటీలద్వారా కలవడం చేస్తూ ఆ ఉద్యమాలను పురోగమింపచేయడానికి అనువైన రాజకీయ నిర్ణయాలను అందించడంలో

ఆయన పాత్ర చాలావుంది. అదె క్రమంలో రూపొందించుకున్న 'గెరిల్లాజోన్ పర్స్పెక్టివ్' అమలు జరపడంలో రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యునిగా తనవంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ వచ్చాడు. 1977-80 వరకు అంటే పీపుల్స్‌వార్ పార్టీ ఏర్పడే వరకు రాష్ట్ర కమిటీ బాధ్యునిగా ఉద్యమ ప్రాంతాలను అంటిపెట్టుకుని, ఆ ఉద్యమాల్ని నడిపించడంలో చురుకైన పాత్ర నిర్వహిస్తూ 80లో ఏర్పడిన కేంద్రకమిటీకి సభ్యునిగా ఎన్నికైనాడు. ఈ సందర్భంలో మాస్టారు గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోదగిన అంశం ఒకటుంది. కేంద్ర కమిటీలో వున్నప్పుడయినా, రాష్ట్ర కమిటీలో వున్నప్పుడయినా సెంట్రల్ కమిటీ సభ్యుని నుండి సెంట్రల్ ఆర్గనైజరుగా డిమోట్ అయినప్పుడయినా సిన్సియర్ కార్యకర్తగా చిత్తశుద్ధితో పనిచేస్తూ పార్టీని అంటిపెట్టుకుని వున్నాడు.

పార్టీ శ్రేణుల్ని నాయకత్వ స్థాయికి అభివృద్ధి చేసుకోవాలనే దూరదృష్టి అప్పటి నాయకత్వానికి లోపించింది. ఎందుకంటే విప్లవోద్యమానికి నాయకత్వాన్ని తర్ఫీదు చేసుకోనట్లైతే నాయకుడు పోయిన తరువాత అది నావికుడులేని పడవలా తయారవుతుంది. అప్పుడు పడవ గాలివాటానికి కొట్టుకుపోవడం తప్ప వేరొకటి వుండదు. ఎవరైనా కూడా ప్రధానంగా రాజకీయంగా అభివృద్ధి చెందటానికి ఆ కామ్రేడ్స్ యొక్క కృషే ప్రధానం. అయినప్పటికీ ఎదగాల్సిన అవసరాన్ని ఆ కామ్రేడ్స్‌తో గుర్తింపజేస్తూ అధ్యయనం చేయించడం విషయాలను ఆకళింపుచేసుకోవడంలోనూ, అర్థం చేసుకున్న విషయాలను తిరిగి అన్వయించుకోవడంలోనూ వారికి సహకరించి ఎదిగించుకోవాల్సిన ప్రధాన బాధ్యత నాయకత్వ కామ్రేడ్స్‌కుంటుంది. నాయకత్వం కొన్ని తప్పులు చేస్తున్నప్పుడు విమర్శనాత్మక దృష్టితోని చూడాలనేది ఆయనలో లోపించింది. విప్లవోద్యమానికి ఆ కామ్రేడ్ చేసిన సేవల్ని కీర్తిస్తున్నప్పుడు అతని లోపాల్ని కూడా నెమరువేసుకోవాలి. కామ్రేడ్స్ యొక్క అనుకూల అంశాలు, ప్రతికూల అంశాలు కూడా తడుముకోవడం ద్వారానే విప్లవోద్యమంలో వారియొక్క పాత్రను సరిగా అర్థం చేసుకోగలుగుతాం. అలాగే కామ్రేడ్ మాస్టారు అందించిన సేవలను చూసినట్లయితే విప్లవోద్యమ క్రమంలో ఆయన ఎదగడానికి కావాల్సిన తోడ్పాటు నాయకత్వం నుంచి (ముఖ్యంగా కె.ఎస్.) సరిగా అందలేదనేది మనకు అర్థం అవుతుంది.

సత్యమూర్తి, వీరాస్వామి, మాణిక్యంల అవకాశవాద ముఠా పార్టీ విచ్ఛిన్నానికి పాల్పడి 1985లో పార్టీలో సంక్షోభం సృష్టించింది. ఈ ముఠా పార్టీని చీల్చడానికి ప్రయత్నం చేసింది. ఆ సమయంలో మాస్టారు విప్లవ పంథాను అంటిపెట్టుకుని విచ్ఛిన్నకర ముఠాకు వ్యతిరేకంగా స్పష్టమైన పాత్ర నిర్వహించాడు. అలాగే ఆయనకు కె.యస్. పట్ల అచంచలమైన విశ్వాసం. కాని కె.ఎస్.యే స్వయంగా పార్టీని విచ్ఛిన్నం చేయడానికి పూనుకున్నప్పుడు 91లో మరోసారి సంక్షోభం తలెత్తింది. ఆ సమయంలో కామ్రేడ్ మాస్టారు సరైన లైనునే ఎంచుకున్నాడు. విప్లవోద్యమంవైపు నిలబడ్డాడు. కె.ఎస్.ను నిలబెట్టుకోవాలని ఎంతో ఆరాట పడ్డాడు, బాధపడ్డాడు. నాయకత్వం తప్పులు చేస్తున్నప్పుడు నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా, నాయకత్వ స్థానాల్లో వున్న కామ్రేడ్స్ సరైన పాత్ర నిర్వహించలేకపోతే ఉద్యమం నష్టపోతుంది. తప్పుడు పద్ధతులకు వ్యతిరేకంగా ఫైట్ చేయడంలో ఆయన సరైన పద్ధతి అవలంభించలేకపోయాడు. అందులో భాగంగానే 1989లో రాష్ట్ర కమిటీ ఆయనమీద చర్య తీసుకుంది. ఇలా చర్య తీసుకున్నప్పుడు రాష్ట్ర కమిటీ ఆయనను కిందికి పంపాలనే నిర్ణయం కొంత అతిగానే చేసి సి.ఓ.గా పంపింది. విప్లవ స్ఫూర్తితో ఆ కామ్రేడ్ ఆ నిర్ణయాన్ని రిసీవ్ చేసుకుని సి.ఓ.గా వెళ్ళాడు. తన నిర్ణయాన్ని రివ్యూ చేసుకున్న రాష్ట్ర కమిటీ ఆ కామ్రేడ్ DVC స్థాయిలో ఉత్తర తెలంగాణాకు గాని, దండకారణ్యం గాని పోవాలని తీర్మానం చేసింది. దాన్ని కూడా ఆ కామ్రేడ్ సరిగానే రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. 89 డిసెంబర్ నుండి 91 మార్చి వరకు దండకారణ్యంలో గఢ్‌చిరోలి డివిసిగా వున్నాడు. ఆ కాలంలో గడ్‌చిరోలి-బస్తర్‌ల ఉద్యమాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. తదుపరి ఆయనను రాష్ట్ర కమిటీలోకి తీసుకోవాలని నిర్ణయం జరిగింది. అప్పుడు ఆయన తాను పదవీ కాంక్షతోనే పార్టీలో వున్నట్లుగా అవకాశవాద ముఠా అపవాదు వేస్తుందనీ, ఇంత తొందరగా తనను రాష్ట్ర మకిటీలోకి తీసుకోవద్దనీ ఆయన కోరాడు.

1991 నుండి 1996 వరకు APC (ప్రచార ఆందోళన కమిటీ) బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. క్రాంతి, వాన్‌గార్డు పత్రికలను రెగ్యులర్‌గా తీసుకురావడంలోనూ, సాహిత్యం అందించడంలోనూ ఈ 5 సంవత్సరాల కాలంలో మాస్టారు ఎనలేని కృషిచేశారు. తాను స్వీకరించిన బాధ్యతలకు న్యాయం చేకూర్చాడు. ఇలా పనిచేస్తున్న క్రమంలోనే రాష్ట్ర కమిటీలోకి ఎన్నికయ్యాడు. 1995 నవంబర్‌లో జరిగిన అఖిలభారత ప్రత్యేక మహాసభలో 9 మందితో సి.సి. ఏర్పడగా 5 గురు ఆల్టర్‌నేటివ్ సభ్యులు ఎన్నికైనారు. వారిలో మొదటి నంబరు కామ్రేడ్ మాస్టారుది. స్పెషల్ కాన్ఫరెన్సు తదుపరి డాక్యుమెంట్స్‌ను ఫైనలైజ్ చేయడానికి ఏర్పడిన డ్రాఫ్టింగ్ కమిటీలో సభ్యునిగా ముఖ్యమైన బాధ్యతను నిర్వహించాడు.

తోటి కామ్రేడ్స్‌ను ప్రోత్సహిచడం, సాహిత్యం తదితర విషయాలు వచ్చినపుడు అందర్ని వెన్ను తట్టడం, కొత్త కవులకు ప్రేరణ యివ్వడం చేసేవాడు. ముఖ్యంగా 95 ఆంధ్ర రాష్ట్ర కాన్ఫరెన్సు నుంచి మొదలు పెడితే సి.సి. స్పెషల్ కాన్ఫరెన్సు వరకు అనేకమంది కొత్త కొత్త రచయితలు చదువురాకుండా మన పార్టీలోకి వచ్చి చదువు నేర్చుకుని కవిత్వాలు రాసి రచనలు చేసినప్పుడు సరిచూడమని యిస్తే వాటికి మెరుగులు దిద్దడమే కాకుండా వారి భుజం తట్టి ప్రోత్సహించే కామ్రేడ్‌గా ఆయన మన మనసుల్లో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోతాడు.

సాహిత్య ఉద్యమం నుండి రాజకీయ నాయకత్వ బాధ్యతల వరకు ఎన్నో బాధ్యతలు సమర్థవంతంగా నిర్వహించాడు. పార్టీ సాహిత్యాన్ని ఇంగ్లీషు నుండి తెలుగుకు, తెలుగు నుండి ఇంగ్లీషుకు అనువాదం చేయడంలో ఆయనకు ఆయనే సాటి. ఆయన విప్లవ పార్టీ అనే కళాశాలలో సాధారణ కార్యకర్తలనుండి నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ వరకూ అందరికీ విప్లవ పాఠాలు బోధించి మాస్టారుగా మనందరి హృదయాలలో నిలిచిపోయాడు.

ఇలా ఆయన తన బాధ్యతల్ని నిర్వహిస్తున్న క్రమంలో ఆరోగ్యాన్ని గురించి ఏ మాత్రం పట్టించుకోలేదు. ఇంత పెద్ద జబ్బు వస్తుందని ఆయన కూడా ఊహించలేదు. ఏమీకాదులే అన్నట్లు వుండేవాడు. పార్టీ పట్టించుకుని సరైన టైంలో వైద్య సేవలు అందేట్లు చూసింది. అది ఒక రకమైన రక్త క్యాన్సర్ అని పరీక్షలలో తెలిసింది.

విప్లవోద్యమంలో మాస్టారు పాత్ర సాటిలేనిది. విప్లవోద్యమం ఇవాళ ఈ స్థాయికి ఎదగడానికి వెనుక ఆయన కృషి ఎంతోవుంది. వివిధ స్థాయి బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూనే తనపై పార్టీ తీసుకున్న చర్యకు ఏమాత్రం చలించకుండా విప్లవాన్నీ, నాయకత్వ తప్పులనూ సరిగానే అర్థం చేసుకుని ఓపికతో పనిచేస్తూ మళ్ళీ తిరిగి నాయకుడిగా మనముందుకు వచ్చాడు. భారత విప్లవోద్యమలో ఒక మేధావిగా తన పాత్రను నిర్వహిస్తూనే విప్లవ కార్యకర్తగా అనేక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న క్రమంలో మరలా కేంద్ర కమిటీలోకి ఎన్నికయ్యాడు. అయితే ఈ విషయం మాస్టారుకు తెలియదు. ఫిబ్రవరి 28న అంటే సిసి మీటింగ్ ప్రారంభం కావడానికి వారం రోజుల ముందే అమరుడయ్యాడు. ఏ విప్లవకారుడైనా అతను విప్లవోద్యమంలో నిర్వహిస్తున్న పాత్రలో మంచి-చెడులు రెండు మిళితమై వుంటాయి. ఆ మంచిని మనం స్వీకరించాలి. అందులో భాగంగానే ఇవాళ మాస్టర్‌ను మనం స్మరించుకుంటున్నాం.

పోరాడే ప్రాంతాల్లో వున్నటువంటి క్యాడర్‌ను చూసినప్పుడు ఎంతో సంబరపడేవాడు, ఎంతో ఉత్సాహపడేవాడు. వారిపట్ల ఆయనకి ఎనలేని విశ్వాసం. పోరాట ప్రాంతాల్నించి వచ్చిన అన్నలుగానీ, అక్కలుగానీ వయసులో చిన్నవారైనా, పాతకొత్త అనే తేడా లేకుండా కలగలసిపోయేవాడు. కొత్తగా కలిసిన వారికైనా పాత పరిచయస్తుని కలిసినట్లు అనిపించేట్లుగా వుండేది ఆయన ప్రవర్తన. కామ్రేడ్‌ని చూసిన వెంటనే ఒక స్నేహితుడిగా, ఆప్తునిగా ఆయన్ని స్వీకరించే విధంగానే వుండేది ఆయన పాత్ర. పార్టీలో యువతరానికి బాబాయిగా, పెద్ద వాళ్ళకు సహ కామ్రేడ్‌గా వ్యవహరిస్తూ తనయొక్క గురుతరమైన బాధ్యతలన్నింటిని నిర్వహిస్తూవచ్చాడు.

ఆ కామ్రేడ్ ఈ రోజు మన మధ్యన లేడు. మన ఆచరణ క్రమంలో ఆ కామ్రేడ్‌యొక్క మంచిని స్వీకరిస్తూనే, మంచిని ఎత్తిపడుతూనే భారత విప్లవానికి ఆయన అందించిన సేవలను మననం చేసుకుంటూ ఈ పూట మనం మాస్టారును స్మరించుకుంటున్నాం. ఆయనను స్మరించుకోవడమంటే ఆయన మిగిల్చిపోయిన భారత విప్లవాన్ని పూరించేటటువంటి ఆశయాన్ని మన తుదిశ్వాస వరకు, తుది నెత్తుటి బొట్టు వరకు కొనసాగించడం ద్వారానే ఆ కామ్రేడ్‌కు నిజమైన నివాళిని అర్పించగలుగుతాం.

తీవ్ర అనారోగ్య పరిస్థితులలో కూడా ఆ కామ్రేడ్ విరామమెరుగక పరిశ్రమించాడు. దీనికి కారణం విప్లవం పట్ల ఆయనకున్న అచంచల విశ్వాసమే.

నిర్బంధ దినాల్లో పార్టీ పూర్తిగా దెబ్బతిన్నప్పటికీ, తిరిగి బలోపేత మవుతుందనీ, గెరిల్లా జోన్ లక్ష్యం వైపు పురోగమిస్తుందనే గట్టి నమ్మకంతో ఆ లక్ష్యం త్వరగా చేరుకోవడానికి అహర్నిశలూ పాటుపడ్డాడు.

అలాంటి కామ్రేడ్ మాస్టారు విప్లవోద్యమంలో చిరుదివ్వెగా చిరస్థాయిగా వెలుగుతాడు. ఆయన ఆశయాన్ని తుదివరకూ కొనసాగిస్తామని మరోసారి ప్రతిజ్ఞ చేస్తూ ఆ కామ్రేడ్స్‌కు జోహార్లు చెబుదాం. కామ్రేడ్ మాస్టర్ అమర్ హై!

* కామ్రేడ్ మాస్టారు అమర్ హై !
* అమరవీరుల ఆశయాల్ని కొనసాగిస్తాం !
* భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం వర్థిల్లాలి !
* మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానం వర్థిల్లాలి !

వీర నక్సల్బరి నుండి విప్లవ పార్టీ పుట్టుక వరకు

వీర నక్సల్బరి పోరాటం పెల్లుబుకడానికి దారితీసిన పరిస్థితులను తెలుసుకోవడానికై ఒక్కసారి మనం చరిత్ర పుటల్లోకి వెళ్లక తప్పదు. బెంగాల్ రైతాంగం తెగించి పోరాడిన తెభాగ పోరాటంలోనే నక్సల్బరి బీజాలు కనపడుతాయి. 1952 లోనే నక్సల్బరి ప్రాంత రైతాంగం ఒక రకంగా పోరాటాన్ని ప్రారంభించారని చెప్పొచ్చు. 1955 నాటికి అది మరింత ప్రాధాన్యత సంతరించుకుంది. రైతాంగం భూస్వాముల నుండి భూమిని డిమాండ్ చేశారు. కౌలు రద్దు చేయాలని కోరారు. దోపిడి విధానాలు రద్దు కావాలన్నారు.

భూస్వాములు కొన్ని రైతాంగ డిమాండ్స్ ఆమోదించక తప్పలేదు. పిదప రైతాంగం చేపట్టిన బినామి భూముల స్వాధీన పోరాటం 1959 నాటికి ఊపందుకుంది. సంప్రదాయ ఆయుధాలతో సశస్త్రమైన వేలాది మంది రైతాంగం బినామి భూముల్లో పంటలు వేశారు. దున్నేవాడికే ఆ పంట కూడా చెందింది. అయితే, పంటలను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ఆ తర్వాత వచ్చిన పోలీసులతో కూడా రైతాంగం ప్రతిఘటనకు సిద్ధపడ్డారనడానికి 'హలిగిష' గ్రామంలో సాయుధ పోలీసులను బంధించిన ఘటనే చక్కటి ఉదాహరణ.

ఇలాంటి నేపథ్యంలో 1967 నాటి ఘటనలను అర్థం చేసుకోవాలి.

మార్చి 3, 1967న నక్సల్బరి ప్రాంతంలోని ఒక స్థలాన్ని రైతులు స్వాధీనపర్చుకున్నారు. ఎర్రజెండాలతో గట్లు పెట్టి నాగళ్ళు కట్టారు. దీనితో, రెండు వారాల అనంతరం మార్చి 18 నాడు జరిగిన రైతు కాన్ఫరెన్స్‌లో కామ్రేడ్స్ కానూ సన్యాల్ - జంగల్ సంతాల్‌లు "భూముల స్వాధీనానికి, వాటిని రైతు కమిటీల ద్వారా పునః పంపకానికి, మరియు భూస్వాముల, గ్రామీణ విప్లవ ప్రతిఘాతుకుల ప్రతిఘటనను ఓడించడానికి రైతాంగం సాయుధం కావాలని" ఆ రైతు సభలో పిలుపునిచ్చారు.

ఏప్రిల్/మే రెండు మాసాలలోపు నక్సల్బరి, ఖరిబరి, ఫన్సిదేవ పోలీసు స్టేషన్లకు చెందిన 274 చదరపు మైళ్ళ విస్తీర్ణంలో భూస్వాధీన సంఘటనలు, సాహసంగా పంటలు వేసిన రిపోర్టులు 60 వరకు వెలుగులోకి వచ్చాయి. అన్ని గ్రామాలలోని రైతాంగం సంఘటితమయ్యారు. కమిటీలు వేటుచేసుకున్నాయి. జోతేదార్ల చిట్టాలు రైతాంగం స్వాధీన పర్చుకొని నిప్పంటించారు. రైతు సంఘంలో 20 వేల మంది రైతులు కార్యకర్తలుగా తమ పేర్లు నమోదుచేసుకున్నారు.

మే 23 వీర నక్సల్బరిని అణచడానికి చేరుకున్న ఖాకీ హంతకులతో తెగించి తలపడిన ఆ ఆదివాసీ రైతాంగం చేతిలో ఒక దరోగ 'సోనం వాగ్డి' నేలకూలగా, తోకముడిచిన పోలీసులు రెండు రోజుల పిదప పెద్దయెత్తున దాడికి దిగివచ్చి గుళ్ళవర్షం కురిపించగా, మే 25 నాడు ప్రసాద్‌జోత్ గ్రామంలో వీర రైతాంగం 9 మంది రక్తం చిమ్మింది. ఇందులో 7గురు మహిళలు కాగా, ఇద్దరు పిల్లలు. నక్సల్బరి నెత్తుటి త్యాగాలు భారత దేశానికి పోరాట సందేశాన్ని యివ్వగా, కలకత్తా నగరం సమరానికి పూనుకుంది. మే 23 - 25 మధ్య రెండు రోజుల్లో జరిగిన అనేక పోరాటాలు భారత విప్లవోద్యమ చరిత్రలో సాగిన ఒక యుద్ధం లాంటిదేనని పత్రికలు పేర్కొన్నాయి.

పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలోని డార్జిలింగ్ జిల్లాలో హిమాలయాల పాదల వద్ద గల నక్సల్బరి ప్రాంతం ఒక్కసారి వెలుగులోకి వచ్చింది. అడవులతో, కొండలతో అల్లుకున్న ఆ ఆదివాసి ప్రాంతం పోరాటానికి పర్యాయపదమైంది. అక్కడి సంతాల్, ఉరాన్ మరియు రాజవంశీ తెగల ఆదివాసి ప్రజలు విప్లవ ప్రజానీకానికి ఆదర్శమైనారు.

'నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాట సహాయక కమిటీ' ఆ మరునాడే రాయ్‌మోహన్ గ్రంథాలయ హాల్‌లో విప్లవాభిమానులతో ఏర్పడింది. మరోవైపు అధికార మార్క్సిస్టు పార్టీ ఆగమైంది. డార్జిలింగ్ జిల్లా కమిటీని మరియు సిలిగురి సబ్ డివిజన్ కమిటీలను వెంటనే రద్దుచేసి సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి, హషిమ్ చటర్జీ, పరిమళదాస్‌గుప్తా, అసిత్‌సేన్, సరోజ్‌దత్తా, మహదేవ్ ముఖర్జీలను బహిష్కరించింది. శాంతి భద్రతలు క్షీణించాయంటూ ఇందిరమ్మ నయా రివిజనిస్టులను హెచ్చరించగా, జనసంగ్ వాజ్‌పాయ్ "దేశానికి వ్యూహాత్మకంగా కీలకమైన ప్రాంతం" పారాహుషార్ అన్నాడు.

జూన్ 26 - పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభ వర్షాకాల సమావేశాలు ప్రారంభంకాగా, 300 మంది విప్లవాభిమానులు నక్సల్బరిని సమర్థిస్తూ ప్రదర్శన జరిపారు.

జూన్ 28 నాడు నక్సల్బరిని శ్లాఘిస్తూ మావోసేటుంగ్ మార్గదర్శకత్వంలో గల పెకింగ్ రేడియో "భారత ప్రజల తొలి విప్లవ సాయుధ పోరాటం"గా పేర్కొంది. ఇది పోరాటాన్ని సమర్థిస్తూ చేసిన తొలి ప్రకటన.

జూన్ 29 నాడు ముఖ్యమంత్రి "స్వేచ్ఛా ప్రాంతాలను అనుమతించేది లేదు, చైనాకు ఆశ్రయంగా ఏ ప్రాంతాన్ని కొనసాగనివ్వమంటూ" అసెంబ్లీలో ప్రకటించాడు.

జూలై 5 - విప్లవకారుల అణచివేతకై పోలీసు నిర్బంధం తీవ్రమైంది. ఆ మరుసటి రోజే తొలిసారిగా బంగ్లాలో 'దేశబ్రతి' కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల తొలి పత్రిక వెలుగుజూసింది.

జూలై 5-12 మధ్య అరెస్టుల పరంపర కొనసాగడంతో జంగల్ సంతాల్ లాంటి కామ్రేడ్స్ అరెస్టుకాగా, చాలా మంది కానూసన్యాల్, కోకన్ మజుందార్ లాంటి వాళ్ళు ఇస్లాంపూర్‌కు తప్పుకున్నారు.

సెప్టెంబర్ 1967లో 'ఆంగ్ల పత్రిక' తేవాలని కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు నిర్ణయించగా, 11, నవంబర్, 1967 నాడు 'లిబరేషన్' పేరుతో సునీత్ కుమార్‌ఘోష్ సంపాదకుడిగా తొలి సంచిక వెలుగుచూసింది.

నవంబర్ 11 నాడే 'రైతాంగ పోరాట సహాయ కమిటీ' షహీద్ మినార్ మైదాన్‌లో బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనను ఏర్పాటుచేయగా, కా. చారుమజుందార్ వక్తగా పాల్గొన్నాడు.

నవంబర్ 12-13 లలో బీహార్, WB, UP, ఒరిస్సా, టి.ఎన్., కేరళ, కర్ణాటకల నుండి పాల్గొన్న ప్రతినిధుల సమావేశంలో అఖిల భారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ (AICCR) ఏర్పడాలని నిర్ణయించారు.

ఈ కమిటీ 'మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనావిధానం ప్రచారం చేస్తూ, ఆ ప్రాతిపదికపై కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను ఐక్యపర్చడానికి పూనుకుంది. రివిజనిజంతో రాజీలేని పోరాటానికి సిద్ధపడింది.

మే, 1968 - నక్సల్బరి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా AICCCRను 'అఖిలభారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ'గా పేరు మార్చారు. దీనికి సుశితల్ రాయ్ చౌదరి కన్వీనర్‌గా నిర్ణయమైనాడు. అసలైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణానికి యిది ఒక చారిత్రక ముందడుగు.

ఫిబ్రవరి 8, 1969 నాడు జరిగిన AICCCR సమావేశంలో "పార్టీ నిర్మాణానికి యిదే సరైన సమయం" అన్న తీర్మానం జరిగింది.

ఏప్రిల్ 22, 1969 - 'లెనిన్ శతజయంతి' 19 ఏప్రిల్ నుండి 22 వరకు జరిగిన AICCCR ప్లీనరీ సమావేశం చేసిన తీర్మానానుసారంగా భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మా-లె) ఏర్పడింది. కలకత్తా మైదాన్‌లో మేడే ర్యాలీలో కానూసన్యాల్ పార్టీ ఏర్పడినట్టు ప్రకటన చేశాడు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సమర్థిస్తూ ప్రకటన చేసింది.

- 1969 మధ్యలో పార్టీ రహస్య జీవితంలోకి వెళ్ళింది.

1970, ఏప్రిల్ - పార్టీ పత్రికలు 'దేశబ్రతి - లిబరేషన్' కార్యాలయాలపై, ప్రెస్సుపై పోలీసుల దాడి జరగడంతో అవికూడా రహస్యంగానే వెలువడాల్సివచ్చింది.

1969 చివర్లో కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ పార్టీ కార్యకర్తలకు "1970లను విప్లవ దశాబ్దం చేయండి" అంటూ "మహా 70లలోకి పరుగెత్తండి" అన్న చైనా పిలుపు వెలుగులో ప్రతిధ్వనించాడు.

మే, 15, 16 - పార్టీ 8వ కాంగ్రెస్ రహస్యంగా కలకత్తాలో జరిగింది. 29 మంది ప్రతినిధులు 11 రాష్ట్రాల నుండి హాజరైనారు. 21 మందిని కేంద్ర కమిటీగా ఎన్నుకున్నారు. ఇందులో తొమ్మిది మందితో కూడిన పొలిట్‌బ్యూరో ఏర్పడింది.

కేంద్ర కమిటీకి ఎన్నికైన కామ్రేడ్స్

1. చారుమజుందార్, 2. సరోజ దత్త, 3. సునీతిఘోష్ 4. సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి, 5. కానూసన్యాల్, 6. సౌరిన్ బోస్, 7. అషిమ్ చటర్జీ, 8. సత్యనారాయణసింగ్, 9. గురుబక్స్ సింగ్, 10. రాజకిశోర్‌సింగ్, 11. ప్రాఫ్, 12. శివకుమార్ మిశ్రా, 13. మహేందర్ సింగ్, 14. నాగభూషణం పట్నాయక్, 15. అప్పలసూరి, 16. వెంపటాపు సత్యనారాయణ, 17. ఆదిభట్ల కైలాసం, 18. అప్పు, 19. A.M. కోదండరామన్, 20. జగ్‌జీత్‌సింగ్ ప్రోతె, 21. శంకర్ కుట్టి మీనన్.

పొలిట్ బ్యూరో

1. చారుమజుందార్, 2. సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి, 3. సరోజదత్తా, 4. కానుసన్యాల్, 5. సౌరిన్ బోస్, 6. సత్యనారాయణ సింగ్, 7. శివకుమార్ మిశ్రా, 8. ప్రాఫ్, 9 అప్పు.

వీరేగాకుండా మరో యిద్దరుండాలని ఆంధ్రకు ప్రాతినిధ్యం యివ్వగా, తర్వాత పరిణామాల్లో ఎన్నడూ భర్తీ చేయలేకపోయారు. □

నక్సల్బరీ గుణపాఠాలు

(80' రాజకీయ నిర్మాణ సమీక్ష నుండి)

1970 పార్టీ కాంగ్రెసు : బడా బూర్జువా భూస్వామ్య వర్గాలకు ఏజెంట్లుగా తయారైన రివిజనిస్టు, నయారివిజనిస్టులనుండి వేరుపడి, మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానమే నేటి మార్క్సిజంగానూ, దీర్ఘకాల సాయుధ పోరాటం ద్వారానూ, ప్రధానంగా చైనా మార్గంలోనూ అంటే గ్రామసీమలను ముందు విముక్తి చేసి, తరువాత పట్టణాలను చుట్టుముట్టి ఆక్రమించుకోవడంద్వారా మొత్తం దేశాన్ని విముక్తి చేయబూనుకోవడం ద్వారానూ మాత్రమే మన దేశంలో జనతా ప్రజాతంత్ర సమాజాన్ని నిర్మించగలమని ఆమోదించి అలాంటి విప్లవ విజయానికి అంకితమైన, సంఘటితపడినవారితో అఖిలభారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ 8వ మహాసభ జరిగింది. భారత ప్రజాస్వామిక విప్లవ చరిత్రలో అదొక విప్లవ ప్రాముఖ్యత గల సంఘటన.

భారత విప్లవ చరిత్రలోనే ఒక మలుపుగా పేర్కొనదగిన నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవానికి సారథ్యం వహించిన ప్రియతమ నాయకుడు కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ నాయకత్వం క్రింద 1969 ఏప్రిల్ 22వ తేదీన, అంటే లెనిన్ శత జయంతి రోజున, రివిజనిస్టు నయా రివిజనిస్టులను వైదొలగించి, అఖిలభారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మా-లె) ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ ఏర్పడింది. వాస్తవానికి ఏ ఒకరిద్దరినో మినహాయించి, అంతవరకు నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవ ఉత్తేజంతో దేశం నలుదిశలా ఆరంభమైన రైతాంగ పోరాటాలన్నిటికి సారథ్యంవహించిన అఖిలభారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీలోవున్న వారందరూ ఆ కమిటీలో సంఘటితమైనారు. ఏ ఒకరిద్దరినో మినహాయించి దాదాపు అఖిలభారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీయే భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మా-లె) ఆర్గనైజింగ్ కమిటీగా రూపొందిందనడం అత్యుక్తికాదు.

అందువల్ల ఇప్పుడిప్పుడు "ఆరోజు పార్టీ ఏర్పడడమే దుందుడుకు చర్య" అనే ధోరణిలో కొన్నిచోట్ల నుండి అపశ్రుతులుగా వినవస్తున్న వాదనలు కేవలం అవాస్తవికమైనవేగాక, అవకాశవాద పూరితమైనవికూడా.

రివిజనిస్టులను, నయారివిజనిస్టులను ప్రతిఘటించి, వర్గ సంకర రాజకీయాలకు స్వస్తిచెప్పి దీర్ఘకాల రైతాంగ సాయుధ విప్లవం ఒక్కటే అర్ధవలస, అర్థ ఫ్యూడల్ సమాజం నుండి విముక్తి పొంది జనతా ప్రజాతంత్ర సమాజాన్ని నిర్మించుకోడానికి ఏకైక మార్గంగా ఆమోదించి, దేశం నలుమూలలా సాయుధ రైతాంగ పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించిన వారందరితో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మా-లె) ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ నిర్మాణం కావడం దశాబ్దాలుగా ఊడలు దిగియున్న రివిజనిజాన్ని నిర్మూలించి భారత రైతాంగ విప్లవాన్ని పురోగమింప జేయడం కొరకు జరిగిన మహత్తర పోరాటంలో ఒక ప్రముఖ సంఘటన. అందుకే అది భారత విప్లవ చరిత్రలో ఒక సముజ్వల ఘట్టం.

ఆర్గనైజింగు కమిటీ రూపొందించిన భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మా-లె) కార్యక్రమాన్ని చర్చించి, సవరించి దానిని సమగ్రంగా రూపొందించడానికి, ఆనాటి భౌతిక పరిస్థితులను ఆధారంచేసుకొని దేశంలో నలుమూలలా కొనసాగుతున్న రైతాంగ పోరాటాలను పలుప్రాంతాలకు విస్తరింపజేసి గెరిల్లా పద్ధతులలో దీర్ఘకాల సాయుధపోరాటాన్ని పురోగమింపజేయడానికి, ఆచరణయోగ్యమైన కార్యక్రమాన్ని రూపొందించుకోవడానికి రాష్ట్ర మహాసభలు జరిగాయి. రాష్ట్ర మహాసభలు సూచించిన చేర్పులు కూర్పులను చర్చించి పై డాక్యుమెంట్లకు తుది రూపమివ్వడానికి 1970 మేలో పార్టీ కాంగ్రెసు జరిగింది.

కాంగ్రెసు నిర్ణయాలు - అనుకూల ప్రతికూల అంశాలు : కాంగ్రెసుకు ముందు జరిగిన రాష్ట్ర మహాసభలలో రాజకీయపంథాకు సంబంధించి, కేంద్ర నాయకత్వంపట్ల అపారమైన విశ్వాసం కలిగివుండడానికి సంబంధించి, సంపూర్ణమైన ఐక్యతవుంది. అయితే మన రాష్ట్రంలో అప్పటికీ శ్రీకాకుళ రైతాంగ సాయుధ పోరాటం మహోధృతంగా కొనసాగుతున్నందువల్ల ఆచరణకు సంబంధించిన అంటే ఎత్తుగడలకు సంబంధించిన విషయాలలో స్థూలంగా నాయకత్వంలో అభిప్రాయభేదాలు పొడసూపాయి. అవి కొంతవరకు వక్రమార్గంపట్టి నాయకత్వం మధ్య కీచులాటల రూపంలో వ్యక్తమైనాయి. అంతకు మినహా పార్టీ కేంద్ర నాయకత్వంపట్ల విశ్వాసం కలిగియుండడంలోగానీ, మావో ఆలోచనను ఆమోదిస్తూనే పార్టీకి బయటవున్న విప్లవశక్తుల నాయకత్వంలో ప్రబలంగా వున్న బూర్జువా మితవాద అవకాశవాదాన్ని తుదివరకూ నిశితంగా ప్రతిఘటించాలనే దృఢనిశ్చయం లోగానీ, విప్లవ బాటను గూర్చి అప్పటికి కేంద్ర నాయకత్వం అనుసరిస్తున్న విధానంపట్లగానీ, ఎలాంటి అభిప్రాయ బేధాలు మన రాష్ట్ర మహాసభలోకూడా పొడసూపలేదు సరికదా పై విషయాలన్నిటిలో సంపూర్ణమైన ఆమోదం వుందనేది యదార్థం.

అలానే పార్టీ కాంగ్రెసులో సైతం కా. చారుమజుందారు విప్లవ అథారిటీ విషయంపై తప్ప మరే విషయంలోనూ అభిప్రాయబేధమేది పొడసూపలేదు. కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ నాయకత్వంపై సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని ప్రకటిస్తూనూ, రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించి భారత రైతాంగ విప్లవాన్ని ముందుకు తీసుకొనిపోవడంలో ఆయన పాత్రను కొనియాడుతూనూ ప్రత్యేక తీర్మానాన్ని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించడంద్వారా అథారిటీ విషయం ప్రక్కకు నెట్టడంతో ఆ సమస్య పరిష్కారమయింది.

కాంగ్రెసుకు కొద్ది దినాలముందే అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు కంబోడియాపై దురాక్రమణ జరిపి ఆక్రమించుకున్నారు. దానితో ప్రపంచ వాతావరణంలో ఉద్రిక్తత హెచ్చింది. ఆ సంఘటన రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు మ్యూనిచ్ ఒడంబడికద్వారా జకోస్లోవేకియాను హిట్లరుకు ధారాదత్తం చేసిన సంఘటనతో పోల్చుకొని మూడవ ప్రపంచయుద్ధం దాదాపు ఆరంభమైనట్టుగానే కేంద్ర నాయకత్వం భావించింది.

వర్గపోరాటం యొక్క స్థాయితోనూ, ప్రజల పోరాట సంసిద్ధతతోనూ సంబంధం లేకుండా ప్రజలలో పోరాటోత్సాహాన్ని రేకెత్తించడానికి వర్గశత్రు నిర్మూలనా కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలనే ధోరణి "గెరిల్లాలకు కొన్ని సూచనలు" అనే కామ్రేడ్ చారుమజుందారు వ్యాసం ద్వారానూ, బీహార్ అనుభవాలను క్రోడీకరిస్తూ కామ్రేడ్ సత్యనారాయణ సింగు రాసిన వ్యాసాల ద్వారానూ, పార్టీ కాంగ్రెసుకు ముందే వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది. అలా ప్రజలతో సంబంధంలేని వర్గ శత్రు నిర్మూలనా నినాదం, పార్టీ కాంగ్రెసు ఆమోదించిన రాజకీయ తీర్మానంలో కేంద్ర నినాదమయింది. ఆ విషయంపై ఏమాత్రం శషభిషలున్నప్పటికీ వారిని మధ్యేమార్గ వాదులుగా ఆ తీర్మానం నిర్వచించింది. మధ్యేమార్గవాదం అంతిమంగా రివిజనిజంగానే పరిణమించక తప్పదని హెచ్చరించింది.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితికి సంబంధించిన పై అంచనాతో సహా పార్టీ కార్యక్రమం విప్లవబాటను గూర్చిన దృక్పథం వగైరాలన్నిటిలోనూ కాంగ్రెసులో ఏకగ్రీవంగానే నిర్ణయాలు చేయబడ్డాయి. పార్టీలో రాజకీయంగా విభేదాలున్నాయని భావించడానికి ఆస్కారం కూడా లేనంత సమైక్యంగా కాంగ్రెసు ముగిసింది.

విప్లవ పథాన్ని (పాత్ ఆఫ్ రివల్యూషన్) గూర్చి, అంటే ఎత్తుగడల విధానాన్ని గూర్చి ప్రత్యేక డాక్యుమెంటు తయారుచేయబడలేదుకానీ, కాంగ్రెసు ఆమోదించిన రాజకీయ తీర్మానం ఆధారంగా కామ్రేడ్ చారుమజుందారు ఆ పిమ్మట రాసిన వ్యాసాలే ఆచరణలో పార్టీ ఎత్తుగడల విధానంగా తయారైనాయి. పార్టీ కాంగ్రెసు రాజకీయ తీర్మానంలోనే వున్న అతివాద ఒంటెత్తువిధానం ఆ పిమ్మట కామ్రేడ్ చారుమజుందారు వ్యాసాలద్వారా మరింత దారుణమయిన తప్పిదాలకు దారితీసింది.

పార్టీ కాంగ్రెసు నిర్ణయాలలోవున్న సరియైన అంశాలు (పాజిటివ్ ఏస్పెక్ట్స్) విప్లవాభివృద్ధికి ఎలా తోడ్పడినాయో, తప్పుడు అంశాలు (నెగిటివ్ ఏస్పెక్ట్స్) విప్లవాభివృద్ధికి అలానే తీవ్రమైన నష్టాన్ని చేకూర్చాయి. 1970 ఆఖరుకే శ్రీకాకుళ పోరాటం దెబ్బతినిపోయింది. ఆ తరువాత విప్లవాభివృద్ధికి తోడ్పడిన అంశాలూ వున్నాయి. విప్లవాభివృద్ధిని కుంటుపరచిన అంశాలూవున్నాయి.

మన దేశంలో జరుగుతున్న ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి సంబంధించిన ప్రధాన సమస్యలన్నిటినీ మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానం యొక్క మార్గదర్శకత్వంలో విశ్లేషణచేసి పరిష్కరించి స్పష్టమైన విప్లవపంథాను రూపొందించుకున్నాం.

1. నేటి భారత సమాజంయొక్క స్వభావం

2. ఈనాటి భారత సమాజంలోవున్న వైరుధ్యాలు, అందులోని ప్రధాన వైరుధ్యం

3. దేశంలో జరుగుతున్న సామాజిక విప్లవం యొక్క దశ, స్వభావం.

4. నేటి సామాజిక విప్లవంలో నిజమైన మిత్రులెవరు? నిజమైన శత్రువులెవరు? అనే సమస్య.

5. విప్లవ మార్గానికి సంబంధించిన అంశం.

6. రివిజనిస్టు పార్టీల ప్రభావాన్ని నిర్మూలించకుండా దేశంలో జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని విజయవంతం చేయడం అసాధ్యం అనే అంశం.

7. సామ్రాజ్యవాద దోపిడితోపాటు, కమ్యూనిజం ముసుగులో ప్రపంచ ప్రజల శత్రువుగా ముందుకువస్తున్న సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాద దోపిడిని కూడా నిర్మూలించకుండా మన దేశంలో జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవం విజయవంతం కాదనే యదార్థాన్ని గుర్తించడం.

8. సామ్రాజ్యవాదానికి, ఫ్యూడలిజానికి, వ్యతిరేకంగా దేశంలోని వివిధ జాతుల ప్రజానీకాన్ని సుసంఘటితం చేయడం లక్ష్యంగా లెనిన్ మహాశయుని సిద్ధాంతానికి అనుగుణ్యంగా మనదేశంలోని జాతుల సమస్యను పరిష్కరించడం.

9. తుపాకి గొట్టం ద్వారానే విముక్తి లభిస్తుందనే యదార్థంతోపాటు ప్రజా సైన్యం లేకుండా ప్రజలకుండేదేమీ లేదనే యదార్థాన్ని గుర్తించడం.

10. మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానాన్ని మార్గదర్శక సిద్ధాంతంగా గుర్తించడం.

(పై అంశాలకు సంబంధించిన వివరాలు ఆత్మవిమర్శనా రిపోర్టులో వివరంగా చూడవచ్చు)

పార్టీ కాంగ్రెసుయొక్క అవగాహనలోనూ, నిర్ణయాలలోనూ ప్రధానంగా వెల్లడైన పై అనుకూల అంశాలు మన దేశంలోని ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి సంబంధించి రూపొందించబడిన పార్టీ సాధారణ పంథా (కార్యక్రమం) సరియైనదనీ, మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనకు అనుగుణ్యమైనదనీ రుజువుచేస్తున్నాయి.

అయితే విప్లవంపట్ల సరియైన వ్యూహాన్ని కలిగివుండడం ఒక్కటే కూడా విప్లవ విజయాన్ని చేకూర్చలేదు. విప్లవానికి సంబంధించిన వ్యూహాన్ని నిర్ధారించుకొన్న తర్వాత, దానిని నిర్దిష్టమైన, జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా అన్వయించి అమలుజరపడం, అందుకు అవసరమైన రాజకీయ విధానాలను (పొలిటికల్ లైన్) రూపొందించుకోవడం, ఆచరణలో ప్రజాపంథాపై (మాస్ లైన్) ఆధారపడి సరియైన పని విధానాలను (మెథడ్స్ ఆఫ్ వర్క్) రూపొందించుకోవడం వగైరా విషయాలపై ఆ విప్లవంయొక్క విజయం ఆధారపడి వుంటుంది. అందుకు ఆనాటి జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితులపై సరైన అవగాహన వుండడం అవసరం.

పై విషయాలలో విఫలత చెందితే విప్లవం అనేక నష్టాలకు గురికావచ్చు. లేదా విఫలత చెందవచ్చు. పార్టీ కాంగ్రెసులో, మన దేశంలో జరుగుతున్న సామాజిక విప్లవంయొక్క స్వభావాన్ని గురించి, అందుకు సంబంధించిన వ్యూహాత్మక విషయాలను గురించి, మన అవగాహన చాలా కరెక్టుగానూ, మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానానికి అనుగుణ్యంగానూ వున్నప్పటికీ, దానిని అమలుజరపడం కొరకు అవలంభించవలసిన ఎత్తుగడలనూ, పని విధానాలనూ చేపట్టడంలో చాలా లోపభూయిష్టంగా వుంది. అందువల్ల విప్లవానికి ఎంతో నష్టం కూడా జరిగింది. ఈ నష్టాలకు కాంగ్రెసు అవగాహనలోవున్న వ్యతిరేకాంశాలు ప్రధానకారణం; లోపభూయిష్టమైన ఆ అంశాలు ప్రధానంగా యివి :

1. యుగస్వభావం పట్ల పొరపాటు అవగాహన.

2. అప్పటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితిపై పొరపాటు అంచనా.

3. పార్టీ నిర్మాణం యెడల నిర్లక్ష్యం; మరోమాటలో చెప్పాలంటే విప్లవపరిస్థితి వుంటే చాలు విజయం తప్పక లభిస్తుందనే ధోరణి.

4. ప్రజాసంఘాలను నిర్మించడం, పాక్షిక పోరాటాలు కొనసాగించడం-రెండూ రివిజనిజమేననే ధోరణి.

5. పై తప్పుడు అవగాహన, అంచనాలకు అనుగుణ్యంగా పోరాటంలో అపరిపక్వ నినాదాలు-పిలుపులు యివ్వడం.

6. వర్గశత్రు నిర్మూలనను ఏకైక మార్గంగానూ, ప్రజలలో విప్లవోత్తేజాన్ని కల్పించి కదిలించే మార్గంగానూ భావించడం.

7. జాతీయ బూర్జువా, ధనిక రైతుల పాత్రపట్లనూ, ఐక్యసంఘటన పట్లనూ తప్పు ధోరణి.

8. విప్లవానికి వ్యక్తిపరమైన అథారిటీ వుండితీరాలనే పొరపాటువైఖరి.

(పై అంశాలకు వివరాలు ఆత్మవిమర్శనా రిపోర్టులో చూడవచ్చు.)

కాంగ్రెసు అవగాహనలోనూ నిర్ణయాలలోనూ వున్న అనుకూల అంశాలు విప్లవాభివృద్ధికి ఎలా తోడ్పడినాయో, అననుకూల అంశాలు విప్లవాభివృద్ధిని కుంటుపరచడానికి అలానే తోడ్పడినాయి. □

"ప్రతి విప్లవానికి వుండే ప్రత్యేక లక్షణాలను అధ్యయనం చేసి విశ్లేషించే సాధారణ సూత్రాలనూ, సిద్ధాంతాన్ని మరీ ముఖ్యంగా పద్ధతిని (మెథడ్‌ను) మార్క్సిజం సమకూరుస్తుంది. ప్రకృతి సమాజం ఆలోచనల భౌతిక చలన సూత్రాలను అవగాహన చేసుకోవడాన్ని, సమకూర్చే శాస్త్రమే మార్క్సిస్టులెనినిస్టు సిద్ధాంతం. అది సమాజాభివృద్ధి శాస్త్రం, కార్మిక వర్గోద్యమ శాస్త్రం; కార్మికవర్గ విప్లవానికి సంబంధించిన శాస్త్రం; కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించడానికి సంబంధించిన శాస్త్రం. ఒక శాస్త్రంగా అది నిలకడగా వుండడంగానీ, వుండగలగడంగానీ సాధ్యంకాదు. అందుకు బదులు, అది తనను తాను అభివృద్ధి చేసుకుంటూ పరిపక్వమవుతూ వుంటుంది. అది తన అభివృద్ధి క్రమంలో నూతన అనుభవంతో, నూతన జ్ఞానంతో సుసంపన్నమై, దానిలోని కొన్ని ప్రతిపాదనలూ, నిర్ణయాలూ కాలక్రమంలో తప్పనిసరిగా మార్పును గురియై, వాటిస్థానాన్ని నూతన చారిత్రిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వుండే నూతన ప్రతిపాదనలూ, నూతన నిర్ణయాలూ తప్పనిసరిగా ఆక్రమిస్తాయనేది స్పష్టమే"

(బోల్షివిక్ పార్టీ చరిత్ర)

కామ్రేడ్ లెనిన్ 128వ జయంతికివే మా విప్లవ నివాళులు

భారత రైతాంగ విప్లవ పోరాటానుభవాన్ని సంగ్రహించి పురోగమించండి !

-చారుమజుందార్

రివిజనిస్టు కార్యక్రమంతో మనం మూడు సమస్యలపై విభేదిస్తున్నాం. ఒకటి : ప్రజాస్వామిక విప్లవం సాయుధ పోరాటం ద్వారానే అంటే ప్రజాయుద్ధం ద్వారానే జయప్రదమవుతుందని మనం విశ్వసిస్తున్నాం.

రెండు : ప్రజాయుద్ధానికి గ్రామీణ ప్రాంతమే కేంద్రం. రైతాంగమే ప్రధాన శక్తి. ప్రజాయుద్ధం రైతాంగ యుద్ధమే. మూడు : మావో ఆలోచనా విధానంయొక్క మార్గదర్శకత్వంలోనే ప్రజాయుద్ధం జయప్రదమవుతుంది. అందుచేతనే మన సిద్ధాంతానికి, ఆచరణకూ ఏకైక ఆయుధంగా మావో ఆలోచనా విధానాన్ని స్వీకరించాలి.

సమైక్య భారతదేశాన్ని నిర్మించడం, జాతుల స్వయం నిర్ణయహక్కును గుర్తించడం- వీటిని మనం సమర్థిస్తాం. ఈ వినాదంయొక్క ప్రాముఖ్యతను గ్రహించాలంటే, మన శత్రువులు బలహీనులుగాదని గుర్తించాలి. సామ్రాజ్యవాదం, సోషల్ సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ పారిశ్రామిక శక్తులలో ప్రాముఖ్యం వహిస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదుల పథకాల పుణ్యమా అని భారత దళారీ, బ్యూరాక్రాట్ పెట్టుబడి ఆర్థికంగా బలహీనంగా వున్నప్పటికీ, జాతీయోద్యమానికి నాయకుడుగా గుర్తించబడింది. వేలాది సంవత్సరాలుగా పాతుకుపోయిన భూస్వామ్య విధానం తన స్థానాన్ని యింకా నిలబెట్టుకుంటున్నది. అందుచేత, మన శత్రువులు బలహీనులుకారు. అయినా వారిని మట్టికరిపించడం సాధ్యమే. ఈ దేశంలోని విప్లవశక్తులన్నీ సమైక్యమైనట్లయితే ఒక బ్రహ్మాండమైన శక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. దాని సహాయంతో మన శత్రువులను రూపుమాపడం సాధ్యమే.

మన పార్టీ వర్గపోరాట పార్టీ. మన ఏకైక కర్తవ్యం వర్గపోరాటాన్ని అభివృద్ధిచేయడమే. సరిగా ఈ వర్గపోరాట ప్రయోజనాల కనుగుణంగానే మనం జాతుల స్వయం నిర్ణయం హక్కును గుర్తించాలి. ఎందుచేతనంటే, సామ్రాజ్యవాదం "విభజించి పాలించు" అనే విధానాన్ని అవలంబించి మన దేశాన్ని రెండువందల సంవత్సరాలపాటు పరిపాలించింది. దీనితో సామ్రాజ్యవాదం ప్రతి జాతిలోనూ యితర జాతులయెడల అపనమ్మకాన్నీ, కుశంకాలనూ సృష్టించింది. ఇటువంటి అపనమ్మకాలనూ, కుశంకాలనూ సృష్టించడం ద్వారా మాత్రమే సామ్రాజ్యవాదులు తమ పరిపాలనను కొనసాగించగలిగారు. అందుచేత యీ అపనమ్మకాన్ని ఎగురగొట్టడానికిగాను కార్మికవర్గం జాతుల స్వయంనిర్ణయ హక్కును గుర్తించాలి. అప్పుడే జాతీయ స్థాయిలో సమస్త విప్లవ వర్గాలను, విప్లవ శక్తులను ఐక్యం చేయడం సాధ్యమవుతుంది. అప్పుడే బూర్జువా జాతీయవాదంయొక్క విచ్చిన్నపుటెత్తుగడలను ప్రతిఘటించగలం.

అన్ని స్థాయిలలోనూ పరిపాలన విప్లవకమిటీల ద్వారా కొనసాగించే విధానాన్ని మనం ప్రవేశపెడతాం. గతంలో యిది ప్రజాస్వామిక విప్లవ కార్యక్రమంలో లేని విషయం. ఇది చైనా కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక మహావిప్లవంయొక్క పెట్టుబడి. దీనిని మనమెందుకు అనుసరిస్తున్నామంటే, చైనా కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక మహావిప్లవం ప్రపంచ వ్యవస్థను ప్రభావితం చేసిన మూడవ విప్లవమని మనం విశ్వసిస్తున్నాం. మొదటి విప్లవం, అంటే అక్టోబరు సోషలిస్టు మహావిప్లవం తర్వాత సకల దేశాల్లోని ప్రజాస్వామిక విప్లవాలు ప్రపంచ కార్మికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగమయ్యాయి. రెండవ విప్లవం, అంటే చైనా మహావిప్లవం తర్వాత ఏ దేశంలోనైనా విప్లవం ప్రజాయుద్ధ పంథాను మాత్రమే స్వీకరించడం ద్వారా మాత్రమే జయప్రదమవుతుంది. అదే విధంగా యీనాడు మూడవ విప్లవం, అంటే, శ్రామికవర్గ సాంస్కృతిక మహావిప్లవం తర్వాత అన్ని దేశాల్లోని ప్రజాస్వామిక విప్లవాలు యీ సాంస్కృతిక విప్లవంలో విడదీయరాని భాగమయ్యాయి. ఎందుచేతనంటే రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించకుండా ఈ యుగంలో ఏ దేశంలోనైనా విప్లవం జయప్రదం కాజాలదు. ఈనాడు ప్రతి దేశంలోనూ రివిజనిజం విప్లవానికి ప్రధాన శత్రువు. బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం దాని ఆయుధం. అందుచేత, ప్రజాస్వామిక విప్లవం పురోగమించాలంటే అది తప్పనిసరిగా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాన్ని, అంటే, ఎన్నికలు, పార్లమెంటు మొదలైన సంస్థలను వ్యతిరేకించాలి. అందుచేత యీనాడు ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని కొనసాగించడానికిగాను యీ సంస్థలు మనకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడవు. మనం ప్రజాబాహుళ్యం యొక్క సహకారంతో విప్లవ కమిటీల ద్వారా పరిపాలన కొనసాగించాలి. ఈ విప్లవ కమిటీలలో వారి నాయకులు కూడా వుంటారు. అవి వారి సహకారంతోనే ఏర్పాటుచేయబడతాయి. విప్లవకమిటీల స్వభావం ఎలా వుంటుందో మనం యిప్పుడే చెప్పలేము. చైనా సాంస్కృతిక విప్లవాచరణలోనుండి వచ్చిన "ఒకదానిలో ముగ్గురు" (త్రీ ఇన్ ఒన్) అనే పద్ధతిని యథాతథంగా ఆచరణలో పెట్టాలనడం పుస్తక పరిజ్ఞానంపై ఆధారపడడమవుతుంది. మన పోరాటానుభవంలో నుండి మన కమిటీలు ఉద్భవిస్తాయి. అనుభవం ప్రాతిపదికగా వాటి రూపురేఖలు నిర్ణయించవలసి వుంటుంది.

మహా విప్లవ త్రయంలో (అక్టోబరు సోషలిస్టు మహావిప్లవం, చైనా మహావిప్లవం, శ్రామికవర్గ సాంస్కృతిక మహావిప్లవం) ఏ ఒక్కటి కూడా ఒక ప్రత్యేకమైన దేశానికి సంబంధించి మాత్రమేకాదు. అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గపు ప్రపంచ జైత్రయాత్రలో విజయస్థూపాలవి. ప్రతి ఒక్క విప్లవానికి అంతర్జాతీయ ప్రాముఖ్యత వుంది. వీనిలో ప్రతి ఒక్క విప్లవానుభవం అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గంయొక్క ఆయుధాగారాన్ని సుసంపన్నంచేసింది. అక్టోబరు మహావిప్లవం తర్వాత బూర్జువావర్గం ఏ విప్లవానికీ నాయకత్వం వహించలేకపోయింది. ఈ విప్లవం జయప్రదంకావడంతో వారు పారిపోయారు. అందుచేత అక్టోబరు విప్లవం తర్వాత కార్మికవర్గమే ప్రతి విప్లవానికి నాయకత్వం వహించవలసి వచ్చింది. చైనా మహావిప్లవం విజయం ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదాన్ని గడగడలాడించింది. అందుచేత ప్రతి దేశంలోని విప్లవం, ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ జోక్యం చేసుకుంటుందనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. అందుచేతనే ప్రతి దేశంలో విప్లవం చైనా విప్లవ గుణపాఠాలను గ్రహించాలి. ప్రజాయుద్ధ పంథాను స్వీకరించడం ద్వారా మాత్రమే అవి జయప్రదమవుతాయి. అదేవిధంగా యీనాడు శ్రామికవర్గ సాంస్కృతిక మహావిప్లవం తర్వాత సోషల్ సామ్రాజ్యవాద స్వరూపాన్ని ధరించిన రివిజనిజం విప్లవాలకు బద్ధశత్రువుగా తయారైంది. అందుచేత రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించకుండా ఏ దేశంలోనూ విప్లవాలు జయప్రదంగావు.

మనం చెప్పే క్రొత్త విషయం ఏమంటే, చైర్మన్ మావో, వైస్ చైర్మన్ లిన్‌పియావోల నాయకత్వంలోని చైనాతోనూ, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీతోనూ మనం సమైక్యం కావాలి. దానితో సమైక్యం కావడం ద్వారా మనం ప్రపంచ విప్లవ ప్రజానీకంతో సమైక్యమవుతాం.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత, ప్రత్యేకించి స్టాలిన్ మహాశయుని మరణం తర్వాత అంతర్గతంగా వున్న అభివృద్ధి నిరోధక రివిజనిస్టు శక్తుల సహకారంతో సామ్రాజ్యవాదం అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గపు విజయాలన్నింటినీ వమ్ముచేయగలిగింది. ప్రపంచాన్ని దాదాపుగా 1920 నాటి పరిస్థితిలోకి, ప్రపంచంలో ఒకే ఒక సోషలిస్టు దేశంగా సోవియట్ యూనియన్ వున్నపరిస్థితిలోకి సామ్రాజ్యవాదం నెట్టివేసింది. ఈనాడు ప్రపంచంలో చైనా, అల్బేనియాలు మాత్రమే సోషలిస్టు దేశాలు. వేరొక సోషలిస్టు దేశం లేదు. అయినా యిది సామ్రాజ్యవాదం సంపూర్ణ పతనావస్థకు చేరువవుతున్న యుగమనీ, సోషలిజం ప్రపంచవ్యాప్త విజయం సాధించే యుగమనీ మనం నొక్కి చెబుతున్నాం. మనం ఈ మాట చెబుతున్నాం. అది నిజం కూడా. ఎందుచేతనంటే, ప్రపంచవ్యాప్తంగా విప్లవ ప్రజానీకం మావో ఆలోచనా విధానాన్ని చేపట్టింది. ప్రజాయుద్ధంయొక్క అనంతమైన శక్తిని వారు గ్రహించారు. వివిధ దేశాల్లో పోరాటం జరుపుతున్న ప్రజానీకం విప్లవాత్మకమైన పట్టుదలతో, అపరిమితమైన విశ్వాసంతో తమ పవిత్రమైన పోరాటాన్ని యిప్పటికే ప్రారంభించారు. ఆ శక్తి యీనాడు బలహీనంగా వుండవచ్చు. కాని అప్రతిహతమైన చారిత్రిక నియమం ఏమంటే, అది రోజురోజుకీ బలం కూడగట్టుకుని అజేయమైన శక్తిగా రూపొందుతుంది. సామ్రాజ్యవాదాన్నీ, సోషల్ సామ్రాజ్యవాదాన్నీ రూపుమాపి అది జైత్రయాత్ర చేస్తుంది.

ఇది విప్లవయుగం. అందువలన, వివిధ దేశాలలో పెద్ద యెత్తున కల్లోలం చెలరేగుతుంది. ప్రజలను మోసంచేయడానికిగాను సామ్రాజ్యవాదమే యీ కల్లోలాలకు నాయకత్వం వహించడానికి ముందుకు రావచ్చు. అందుచేత యీ యుగంలో చైర్మన్ మావో నాయకత్వంలోని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీయే విప్లవాలకు మార్గదర్శి. విప్లవకారునికి కొలబద్ద, అతడు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీని, చైర్మన్ మావోను అనుసరిస్తున్నాడా లేదా అనేది మాత్రమే. ప్రతి

పార్టీని. పోరాటాన్ని ప్రతి వ్యక్తినీ కూడా యీ కొలబద్ద ఆధారంగానే అంచనావేయాలి. ఈనాడు చైనా ప్రపంచ విప్లవకేంద్రం. అన్ని దేశాల విప్లవ పోరాటాలకు స్థావరం. అందుచేత చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సమైక్యం కావడం అంటే అర్థం, యావత్ ప్రపంచ విప్లవ ప్రజానీకంతో సమైక్యంకావడమే.

ఈ కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్టడానికి మనం నిరంతరం మావో ఆలోచనా విధానాన్ని అధ్యయనం చేయాలి. భారత విప్లవ ప్రజానీకంయొక్క విప్లవ పోరాటానుభవాన్ని సంగ్రహించాలి.

మన అనుభవం

నక్సల్బరీ పోరాటం నుండి మనం యీ క్రింది గుణపాఠాలు నేర్చుకున్నాం:

1. రైతులు పోరాడింది భూమికొరకు, పంటల కొరకు కాదు. రాజ్యాధికారం కొరకు పోరాడారు.

2. విప్లవ ప్రతీఘాతుక రాజ్యాంగయంత్రం యొక్క సాయుధ దాడులకు వ్యతిరేకంగా రైతులు సాయుధ పోరాటం కొనసాగించారు.

3. రైతులు సాయుధ దాడులలో తాము స్వయంగా తయారుచేసుకున్న ఆయుధాల మీదనే ఆధారపడ్డారు. వీటి సహాయంతో ఆధునిక ఆయుధాలను (ఫైర్ ఆర్మ్స్) స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

4. ఈ పోరాట నిర్వహణకు రైతులు యితరులమీద ఆధారపడలేదు. తమ కాళ్ళమీద తాము నిలబడ్డారు.

5. రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటించడం ద్వారా మాత్రమే ఈ పోరాటం అభివృద్ధి చెందింది.

6. చైర్మన్ మావో ఆలోచనా విధానంతో మాత్రమే, రైతాంగ ప్రజానీకం మావో ఆలోచనా విధానాన్ని గ్రహించి ఆచరణలో పెట్టినప్పుడు మాత్రమే, ఈ రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని నిర్వహించగలం.

నాలుగు సమస్యలు

నక్సల్బరీ పోరాటం తర్వాత శ్రీకాకుళం పోరాటం వచ్చింది. గెరిల్లాయుద్ధ పద్ధతిలో మాత్రమే రైతులు దీర్ఘకాలిక యుద్ధాన్ని కొనసాగించగలరని అది నిరూపించింది. గెరిల్లాయుద్ధం రైతాంగంయొక్క స్వంత పోరాట పద్ధతి. గెరిల్లాయుద్ధ పద్ధతిని ఆమోదించిన తర్వాత కూడా నాలుగు సమస్యలు మిగిలివుంటాయి. భారత విప్లవ రైతాంగం ఆ సమస్యలను పరిష్కరించింది.

మొదటి సమస్య : గెరిల్లా యుద్ధాన్ని ఎక్కడ ప్రారంభించాలి ?

ఈ సమస్యకు సంబంధించి కొన్ని తప్పుడు అభిప్రాయాలుండేవి. గెరిల్లా యుద్ధం పర్వత ప్రాంతాల్లోనూ, అడవి ప్రాంతంలోనూ మాత్రమే ప్రారంభించగలమని భావించేవాళ్ళం. గెరిల్లాయుద్ధం రైతులు నిర్వహించే ప్రజాయుద్ధం. ప్రజాసామాన్యంపై ఆధారపడడం ద్వారా మాత్రమే గెరిల్లా యుద్ధం కొనసాగించగలమని చైర్మన్ మావో బోధించాడు. అందుచేత రైతాంగం ఎక్కడ వుంటే అక్కడ గెరిల్లాయుద్ధం ప్రారంభించవచ్చు. మైదాన ప్రాంతంలో గెరిల్లాయుద్ధం కొనసాగించడం ద్వారా భారత విప్లవ రైతాంగం మైదానాలలో సైతం గెరిల్లా యుద్ధం సాగించడం సాధ్యమేననీ, రైతాంగ జనసామాన్యం వున్న ప్రతిచోటా, గెరిల్లా పోరాటం కొనసాగించవచ్చుననీ నిరూపించింది.

రెండవ సమస్య : విస్తృత ప్రజా ఉద్యమాలు (మాస్ మూవ్‌మెంట్స్) ప్రజాసంఘాలు (మాస్ ఆర్గనైజేషన్స్) లేకుండా గెరిల్లా పోరాటాన్ని కొనసాగించగలమా ?

గెరిల్లా పోరాటాన్ని కొనసాగించడానికి విస్తృత ప్రజా ఉద్యమాలుగానీ, ప్రజాసంఘాలుగానీ అత్యావశ్యకమేమీకాదని తమ పోరాటం ద్వారా విప్లవ రైతాంగం నిరూపించింది. అత్యావశ్యకమైనది విప్లవ రాజకీయ ప్రచారం. అంటే మావో ఆలోచనా విధాన వ్యాప్తి. ఈ ప్రచారవ్యాప్తి రహస్య పార్టీ శాఖలు మాత్రమే చేయగలవు. రాజకీయాలకు ప్రాతినిధ్యంనీయడం ద్వారా, రహస్య పార్టీ శాఖల సహాయంతో గెరిల్లాదళాల నేర్పర్చి శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా వానిని ఉపయోగించడం ద్వారా గెరిల్లా పోరాటాన్ని కొనసాగించడం, ప్రజలను సమైక్యపర్చడం సాధ్యమే. గెరిల్లా చర్యలు విస్తృతం కావడంతో విశాల ప్రజానీకం పోరాటంలో పాల్గొంటారు. విస్తృత ప్రజా ఉద్యమాలు, ప్రజాసంఘాల వలన బహిరంగ ఆర్థిక పోరాటాలలో కొట్టుకునిపోయే ప్రమాదం అధికమవుతుంది. విప్లవ కార్యకర్తలెవరో శత్రువుకు తెలిసిపోవడం వలన శత్రు దాడులు సులభతరమవుతాయి. అందుచేత బహిరంగ ప్రజా ఉద్యమాలు, ప్రజాసంఘాలు గెరిల్లా పోరాటవ్యాప్తికి ఆటంకాలు మాత్రమే.

మూడవ సమస్య : గెరిల్లా పోరాటం సాగించడానికి ఎవరిపై ఆధారపడాలి?

భారత విప్లవ రైతాంగ పోరాటం యీ ప్రశ్నకు స్పష్టమైన సమాధానం యిచ్చింది. పేదరైతులు వ్యవసాయ కూలీలపై ఆధారపడడం ద్వారానే గెరిల్లా పోరాట వ్యాప్తి, అభివృద్ధి సాధ్యమవుతుంది. ఇంకెవరిపైనా యీ పోరాటాన్ని సాగించజాలదు. ఎందుచేతనంటే భూస్వామ్య వర్గాన్ని అత్యంత తీవ్రంగా ద్వేషించేది పేద రైతులు వ్యవసాయ కూలీలే. విప్లవ రాజకీయాలతో, అంటే రైతాంగ ప్రజల రాజ్యాధికారాన్ని సాధించే రాజకీయాలతో వారిని ఉత్తేజపర్చడం ద్వారా పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలలో వర్గద్వేషాన్ని రగుల్కొల్పవచ్చు. చావుకైనా వెనుదీయక, అపరిమితమైన త్యాగాలు చేసి, అత్యంత కఠినమైన శ్రమకోర్చి గెరిల్లా పోరాటాన్ని అభివృద్ధి చేయగలిగింది వారే. తీవ్రమైన వర్గద్వేషం వలన వారు పోరాటంలో దృఢంగా నిలబడతారు. రైతాంగాన్నంతటినీ సమైక్యపర్చడం ద్వారా వారు మాత్రమే విప్లవ వెల్లువ సృష్టించగలరు. మన అనుభవం తెలిపేదేమంటే పెటీ బూర్జువా మేధావుల నాయకత్వం వహించిన ప్రతి సందర్భంలోనూ గెరిల్లా పోరాటం విఫలమైంది. పోరాట ఆశయాలనే విస్మరించడం జరిగింది. గెరిల్లా పోరాటం వర్గపోరాటంతో జోడింపబడలేదు; ఆయుధాలను సంపాదించే మిషతో తుపాకులను ఖరీదుచేసే హాస్యాస్పదమైన పద్ధతులు పెచ్చుపెరిగాయి. పోలీసు దాడులను ప్రతిఘటించడంలో విఫలమయ్యాం. పైపెచ్చు ఆత్మరక్షణ కూడా సాధ్యం కాలేదు. పెద్ద పెద్ద పనులకు పోయి విఫలం కావడంతో నిరుత్సాహానికి దారితీసింది.

విప్లవ మేధావి పాత్ర

రెండు వందల సంవత్సరాలపాటు సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి గురైన భారతదేశంలో మేధావివర్గం ప్రముఖమైన పాత్ర నిర్వహించవలసి వుంది. ఎందుచేతనంటే మన దేశంలోని విస్తృత ప్రజాసామాన్యం (పేద రైతు, వ్యవసాయ కూలీ వర్గాలు) నిరక్షరాస్యులు. కాని విప్లవ రైతాంగ యుద్ధాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికిగాను, పోరాట పటిమనూ పట్టుదలను పెంచడానికిగాను రైతాంగంలో 'మావో సూక్తుల'ను ప్రచారం చేయడం అవసరం. చైర్మన్ మావో రచించిన 'ఎల్లప్పుడూ చదవవలసిన మూడు వ్యాసాల'ను పదేపదే చదివి వాటి నుండి గుణపాఠాలను తీసుకొనేందుకు రైతాంగానికి సహాయంచేయాలి. 'క్రమశిక్షణకు సంబంధించిన మూడు ప్రధాన సూత్రాలు' 'గమనించవలసిన ఎనిమిద అంశాలు' వారు ప్రతిరోజూ అధ్యయనం చేసేటట్లు చూడాలి. ఈనాడు మేధావులే ఈ కర్తవ్యానికి పూనుకోవాలి. ఈ రచనలు రైతు పోరాటాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి మాత్రమే ఉపకరిస్తాయని భావించరాదు. కార్మికుడు, రైతు, పెటీబూర్జువా - ఎవరైనా సరే విప్లవాన్ని కోరే ప్రతి వ్యక్తీ యీ రచనలను తప్పకుండా పదేపదే అధ్యయనంచేసి గుణపాఠాలు నేర్చుకోవాలి. ఈవిధంగా మాత్రమే పోరాట ప్రజానీకపు రాజకీయ చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది. జీవితానుభవంతో సమన్వయించి యీ రచనలను పదేపదే అధ్యయనంచేయడం వలన మనం ఎప్పటికప్పుడు కొత్త పాఠాలను నేర్చుకుంటాం. మన రాజకీయ చైతన్యం పెరుగుతుంది. అందుచేత విప్లవకారులు చదవవలసిన రచనలు యివి మాత్రమే. అందుచేత విప్లవ మేధావులు యీ రచనలయొక్క గౌరవాన్ని యినుమడింపజేయడం ద్వారా మాత్రమే వారు మావో ఆలోచనా విధానాన్ని సృజనాత్మకంగా అన్వయించి ఉన్నతశ్రేణి కమ్యూనిస్టులుగా రూపొందగలరు. విప్లవ మేధావులు మరొక కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలి. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాల్లో జరుగుతున్న విప్లవ పోరాటానుభవాన్ని, చైనా మహావిప్లవ గుణపాఠాలనూ రైతాంగ ప్రజానీకంలో ప్రచారం చేయాలి. ఈ కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించడం ద్వారా మాత్రమే విప్లవ మేధావులు పేదరైతులు, వ్యవసాయ కూలీలతో మమేకమై ఉన్నతశ్రేణి విప్లవకారులుగా తయారవుతారు

నాల్గవ సమస్య : గెరిల్లా పోరాటాన్ని ఎలా ప్రారంభించాలి ?

గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో భూస్వామ్య వర్గాలను మట్టుపెట్టడం (లిక్విడేటింగ్) తోనే గెరిల్లా పోరాటాన్ని ప్రారంభించగలమని భారత విప్లవ రైతాంగ పోరాటానుభవంలో తేలింది. భూస్వామ్య వర్గాల పెత్తనాన్ని రూపుమాపి గ్రామీణ ప్రాంతంలో రాజకీయాధికారాన్ని నెలకొల్పే రాజకీయాలతో పేదరైతులను, వ్యవసాయ కూలీలను ఉత్తేజపర్చడం ద్వారా మాత్రమే వర్గశత్రువును ఖతం చేసే యీ కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించగలం. అందుచేతనే వర్గశత్రువును ఖతం చేయడం వర్గపోరాటపు ఉన్నత దశ; గెరిల్లా చర్య ద్వారా వర్గశత్రువును ఖతం చేయడం గెరిల్లా పోరాటంయొక్క ప్రారంభ దశ. వర్గశత్రువును ఖతం చేయడమంటే వ్యక్తులను ఖతం చేయడం మాత్రమే కాదు. వర్గశత్రువుయొక్క రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక అధికారాన్ని

తుడిచిపెట్టడం కూడా. గెరిల్లా పోరాటయోధులు వర్గశత్రువును ఖతం చేసే కార్యక్రమం నుండి ఎప్పుడు వైదొలగుతారో అప్పుడు వారిలో రాజకీయాలకు గల ప్రాముఖ్యత లోపిస్తుంది. అది గెరిల్లా యూనిట్ యొక్క నైతిక పతనానికి కూడా దారితీయవచ్చు. భారత విప్లవ రైతాంగ పోరాటం యీ విషయాన్ని స్పష్టంగా నిరూపించింది. పెటీ బూర్జువా మేధావులు, మధ్యతరగతి రైతులు, లేక గ్రామంలో మరే యితర వర్గానికి చెందిన రైతులైనా యీ పోరాటానికి నాయకత్వం వహించజాలరు. ఎందుచేతనంటే, పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలలో వుండేటంత తీవ్రమైన వర్గ కసి వారిలో లోపిస్తుంది. పేదరైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు వర్గశత్రువును ఖతంచేసే ఉద్యమం ద్వారా మాత్రమే రైతాంగ ప్రజానీకంపై తమ నాయకత్వం నెలకొల్పగలరు.

భారత రైతాంగ విప్లవ పోరాటం మరో విషయాన్ని కూడా స్పష్టంగా నిరూపించింది. గెరిల్లా పోరాటం నిర్వహించడానికి, సాయుధ పోరాటం నిరాటంకంగా కొనసాగించడానికి రివిజనిస్టు భావాలకు వ్యతిరేకంగా మనం అనుదినం ఎడతెగని పోరాటం చేయాలి. ఈ విధంగా మాత్రమే యీనాడు మన భుజస్కంధాలమీద వున్న గురుతరమైన బాధ్యతను నెరవేర్చగలం. పోరాటంయొక్క ప్రతి దశలోనూ మనం విప్లవ ప్రజానీకంతో మరింత లోతైన, పటిష్టమైన సంబంధాలను ఏర్పర్చుకోవాలి; రాజకీయ ప్రచారంలో, మావో ఆలోచనా విధానాన్ని అన్వయించడంలో స్థాయి పెరగాలి. మనం ప్రజల సహకారాన్ని పోరాటానికి మాత్రమే పరిమితం చేయరాదు. పార్టీ పని నిర్వహించడంలోనూ, పార్టీ పంథాను నిర్ణయించడంలో సైతం విప్లవ ప్రజానీకంతో చర్చలు జరపడం, పరస్పరం అభిప్రాయాలు తెలుపుకోవడం మొదలైన పద్ధతులు అవలంభించాలి. మనం విప్లవ ప్రజానీకంయొక్క అభిప్రాయాలను స్వీకరించడంలో వెనుకాడరాదు. ఎందుచేతనంటే పార్టీకి విప్లవ ప్రయోజనం తప్ప మరొకటి లేదు.

రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటం పార్టీ అంతర్గత పోరాటానికి సంబంధించిన విషయం మాత్రమేకాదు. విస్తృత ప్రజానీకంలో కూడా దానిని కొనసాగించాలి. ఒక పోరాటం వెల్లువను సృష్టించడమనేది, మనం రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని విస్తృత రైతాంగ ప్రజానీకంలో ఏ మేరకు వ్యాప్తి చేయగలమనేదానిపై ఆధారపడి వుంటుంది. ఈ యుగంలో రివిజనిజమే ప్రధాన శత్రువు. అందుచేత పార్టీలోపల, వెలుపల రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం మన ప్రధాన పోరాటంగా వుంటుంది.

ఒంటెత్తు పోకడ

కొన్ని సందర్భాలలో యీ రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటంలో ఒంటెత్తు పోకడ వచ్చే అవకాశం వుంది. మన పార్టీ సభ్యులు దీని విషయంలో కూడా జాగ్రత్త వహించాలి. పార్టీని ఏర్పర్చిన తరువాత మనం దేశంలో ఏకైక విప్లవ శక్తిగా తయారయ్యామని భావించడంలో ప్రస్తుతం యీ ఒంటెత్తు పోకడ ప్రతిబింబిస్తున్నది. భారత దేశంలో మనది ఏకైక విప్లవపార్టీ అనడంలో ఏమాత్రం సందేహంలేదు. సహజంగా యీ పోకడ మనం విప్లవ వర్గంపై ఆధారపడడాన్ని కుంటుపరుస్తుంది. తత్ఫలితంగా మనం దానినుండి వేరుపడిపోతాం. ఒక ఉదాహరణ తీసుకుందాం. ఒక పేదరైతు, వ్యవసాయకూలీల సమావేశంలో గెరిల్లాదళాన్ని ఏర్పాటుచేయాలని నిర్ణయం జరిగింది. పేదరైతు, వ్యవసాయ కూలీ యువకులు గెరిల్లాదళంలో చేరడానికి సిద్ధపడ్డారు. అయితే, పార్టీ నాయకుడు పార్టీ నిర్మాణంతో సంబంధమున్న వారిని మాత్రమే తీసుకుని మిగిలినవారిని నిరాకరించాడు. పార్టీ నిర్మాణంతో సంబంధంలేనివారిలో తగినంత విప్లవదీక్ష లేదని అతడు భావించాడు. రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా మన పోరాటంలో ఒంటెత్తుపోకడ వుందని యీ సంఘటన స్పష్టంగా నిరూపిస్తుంది. గెరిల్లా దళాలను పార్టీతో సంబంధమున్నవారితోనే ఏర్పాటు చేసి, పార్టీ వెలుపల వుండే పేదరైతులను, వ్యవసాయ కూలీలను మనం చేర్చుకోవడంలేదు. ఇది అనేక సందర్భాలలో గమనించబడింది. అటువంటి గెరిల్లా దళాలను మనం ఏర్పాటుచేస్తున్న ప్రాంతాలలో కూడా పార్టీ నాయకులు ఆ కొత్త దళాల చొరవను పెంచడానికిగానీ, వాటి రాజకీయ చైతన్యాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికిగానీ ఉత్సాహం చూపలేదు. తత్ఫలితంగా అనేక సందర్భాలలో యీ దళాలు మందకొడిగానే వుండిపోతాయి. ఇవి ఒంటెత్తు పోకడలు.

ఎందరో విప్లవకారులు వివిధ గ్రూపులతోనూ, పార్టీలతోనూ తెగతెంపులు చేసుకుని మన పార్టీలో చేరుతున్నారు. వారు మొన్నటివరకు మన విధానాలను వ్యతిరేకించారు కనుక వారితో చేయిచేయి కలిపి పనిచేయడానికి మన కామ్రేడ్స్ వెనకాడవచ్చు. కాని యీ సందేహాలు ఒంటెత్తు పోకడే. ఇతరులందరితోను కలిసిమెలిసి పనిచేయడానికి మనం అలవాటుపడాలి. అంటే యితర గ్రూపులు, పార్టీల నుండి వచ్చేవారిని నేరుగా మన పార్టీ నిర్మాణంలోకి తీసుకోవాలని అర్థం కాదు. మనం ఆ పని చేయబోవడంలేదు. ఎందుచేతనంటే ఆ గ్రూపులు లేక పార్టీలలో పనిచేయడం వలన మావో ఆలోచనా విధానానికి వ్యతిరేకమైన అనేక తప్పుడు అభిప్రాయాలు, రివిజనిస్టు భావాలూ వారిలో జీర్ణించుకుపోయి వుంటాయి. వాటిని అంత త్వరగా సరిచేయడం సాధ్యంకాదు. దానికి అనుభవం, బోధన, కొంత సమయమూ అవసరం. వారికి అనుభవం, ఇతరుల నుండి నేర్చుకొనే అవకాశమూ కల్పించడానికిగాను మనం వారితో కలిసిమెలిసి పనిచేయాలి. ఈవిధంగా మాత్రమే నూతనానుభవంతో ప్రభావితులను చేసి వారిని మార్చగలుగుతాం. రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా మన ప్రధాన పోరాటం పటిష్టంగానూ, శక్తివంతంగానూ కొనసాగాలంటే యీ ఒంటెత్తు పోకడలకు వ్యతిరేకంగా కూడా మనం పోరాడాలి.

కొందరు వ్యక్తులు విప్లవ పదజాలపు ముసుగులో ఒక సమస్యను లేవనెత్తుతున్నారు. దాని సారాంశం యిది : భేష్ ! కేంద్ర ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ బాగానే వుంది. దానిని మేము శిరసావహిస్తాం. కాని తక్కిన కమిటీలున్నాయే వాటిని మాత్రం మేము గుర్తించం. అతివాద పదజాలపు జలతారు ముసుగులో ఉన్నప్పటికీ యిది అతి స్పష్టమైన బూర్జువా వ్యక్తిగతవాద పోకడ; అందుచేత అది రివిజనిస్టు పోకడే. విప్లవకర నాయకత్వంచే నడపబడుతున్న పార్టీయొక్క కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యాన్ని న్యూనపరిచే ఏ ప్రయత్నమైనా అభివృద్ధి నిరోధకులకే బలం చేకూరుస్తుంది; విప్లవ పోరాటానికి అపకారం చేస్తుంది. ఈ విప్లవ పోరాటయుగంలో, పోరాట క్రమంలో ఎదురయ్యే అత్యంత కఠిన పరీక్షలకు తట్టుకోవాలంటే పార్టీమీద విశ్వాసం, ప్రజలమీద విశ్వాసమే మన ఆయుధాలని సదా మనం గుర్తుంచుకోవాలి. పార్టీ అథారిటీపై విశ్వాసం లేకపోవడం వలన పోరాటానికి వెన్నెముక విరిగిపోతుంది. అందుకే పార్టీ సభ్యుల విశ్వాసాన్ని చెదరగొట్టడానికిగాను అభివృద్ధి నిరోధకులు పార్టీపై ఎడతెగని దుమారాలు లేపుతుంటారు. అక్టోబరు విప్లవ చరిత్ర దీనినే నిరూపించింది. చైనా విప్లవంలో కూడా యిదే నిరూపించబడింది. లెనిన్‌ను పరమ నీచమైన పద్ధతిలో చిత్రించడంద్వారా సామ్రాజ్యవాదులు, బోల్షివిక్ పార్టీ అథారిటీని కుంటుపర్చాలని ప్రయత్నించారు. మాటిమాటికి చైర్మన్ మావో మరణించారని ప్రకటనలు చేసి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీపైన చైనా ప్రజల విశ్వాసాన్ని సడలించాలని ప్రయత్నించారు. స్టాలిన్‌ను పరమ నీచంగా చిత్రించడం ద్వారా సోవియట్ యూనియన్‌లో రివిజనిస్టులు సోవియట్ పార్టీ అథారిటీని కూలద్రోశారు; నాయకత్వాన్ని ఆక్రమించుకోవడంలో కూడా సఫలీకృతులయ్యారు.

భారత విప్లవ ప్రజలు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో విరివిగా పాల్గొన్నారు; ఎన్నో పోరాటాలు చేశారు; అపరిమితమైన త్యాగం చేశారు; తమ ప్రాణాలర్పించారు. ఈ విషయాన్ని మనం సదా గుర్తుంచుకోవాలి. పున్నప్రా-వాయలార్ అమరవీరులు, తెలంగాణా పోరాట వీరయోధులు, దేశంలోని అన్ని రాష్ట్రాలకు చెందిన వీర రైతాంగం అసంఖ్యాకమైన జీవితాలను బలిచేసి నెలకొల్పిన మహత్తర సాంప్రదాయాలకు మనం వారసులం. మనం వారికి విశ్వాసపాత్రులమై వుండాలి. వారి సాంప్రదాయాన్ని ముందుకు తీసుకునిపోవాలి. కయ్యూరు వీరులు "కమ్యూనిస్టు పార్టీ జిందాబాద్" అంటూ ఉరికంబమెక్కారు. ఆ కమ్యూనిస్టు పార్టీకే మనం ప్రతినిధులం. అదే యీనాటి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు)గా రూపొందింది. ఆ సాంప్రదాయాన్ని ముందుకు తీసుకునిపోవడానికిగాను, ఘనమైన వారి అనుభవాన్ని సంగ్రహించి తప్పుడు భావాలకు వ్యతిరేకంగా తీవ్ర ద్వేషాన్ని సృష్టించాలి.

కామ్రేడ్స్ ! మన మాతృభూమి భారతదేశం అసంఖ్యాకులైన అమరవీరులకు పుట్టినిల్లనీ, భారత రైతాంగం లెక్కలేనన్ని పోరాటాలు చేసిందనీ, బ్రహ్మాండమైన త్యాగాలు చేసిందనీ మనం విస్మరించరాదు. అందుచేత వీర రైతాంగంపై ఆధారపడి దృఢ విశ్వాసంతో ముందుకు సాగిపోయినట్లయితే మనం బ్రహ్మాండమైన శక్తియుక్తులను సమకూర్చుకుని విప్లవాన్ని జయప్రదం చేయగలం. విప్లవాన్ని బలహీనపరిచే భావాలన్నింటినీ పరిత్యజించి వాటిని తప్పుడు భావాలుగా గుర్తించడం నేర్చుకోవాలి. శత్రువు బలాన్ని అతిగా అంచనావేసే పోకడలన్నీ రివిజనిస్టు పోకడలే. వానిని ఆవిధంగానే గుర్తించి ప్రతిఘటించాలి. భారత విప్లవ రైతాంగాన్నీ, పేదరైతు, వ్యవసాయ కూలీలనూ గౌరవించడం నేర్చుకోవాలి. వారిమీద ఆధారపడినట్లయితే మనమెన్నడూ తప్పుడు మార్గంలోకి పోలేము.

భారత విప్లవం వర్ధిల్లాలి !
చైర్మన్ మావో చిరకాలం వర్ధిల్లాలి !
చైర్మన్ మావో దీర్ఘాయువు అగుగాక !

భా.క.పా. (మా - లె)లో సంఘటితమవుతూ భారత విప్లవోద్యమానికి నడుం బిగించినవారే నక్సల్బరీ నిజమైన వారసులు !

- కా. సునీత్ కుమార్ ఘోష్

[భారతకమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు) ఆవిర్భవించిన పిదప జరిగిన 8 (1)వ కాంగ్రెసులో కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడిగా ఎన్నికైన కామ్రేడ్ సునీత్ కుమార్ ఘోష్ మన పార్టీ (పీపుల్స్‌వార్) అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలకు యిచ్చిన జవాబులను పాఠకుల అవగాహన కోసం 'నక్సల్బరి దినం' సందర్భంగా అందిస్తున్నాం. కామ్రేడ్ సునీత్ కుమార్ ఘోష్ ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావిగా గణతికెక్కినవారు. ఆనాటి పార్టీ ప్రారంభించిన 'లిబరేషన్' పత్రిక సంపాదకులలో ఒకరైన కామ్రేడ్ ఘోష్ "భారత బిగ్ బూర్జువాజీ, ఇండియా అండ్ రాజ్" లాంటి అత్యుత్తమ విశ్లేషణాత్మక, వివరణాత్మక గ్రంథాలను అందించిన రచయిత కూడా]

ప్రశ్న : అఖిలభారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ ఏర్పడడానికి ముందు, సి.పి.యం. పార్టీలో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు అంతర్గత పోరాటాన్ని ఎలా నిర్వహించారు ? సి.పి.యం. రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన ఆ పోరాటంలో ఎవరు ముందు నిలిచారు?

జవాబు : 1964 చివర్లో కలకత్తాలో జరిగిన 7వ కాంగ్రెసులో సి.పి.యం. ఏర్పడడానికి పూర్వమే (ఆనాటికి సి.పి.ఐ. గానే అది పిలవబడుతుంది. అందులో డాంగే నాయకత్వంలోని సి.పి.ఐ.ని నిజమైన సి.పి.ఐ. వ్యతిరేకిస్తుంది.) పోరాటం ప్రారంభమైంది. పార్టీని వ్యతిరేకిస్తున్నవాళ్ళు 1964 ప్రారంభంలోనే తెనాలిలో కలుసుకొని ఒక డ్రాఫ్ట్ ప్రోగ్రాంను ఆ ప్రాతిపదిక మీద రూపొందించుకున్నారు. దాన్ని పార్టీ కార్యకర్తలకు, అభిమానులకు పంపిణీచేసినపుడు విమర్శించబడింది. నేను దానికి ప్రత్యమ్నాయ కార్యక్రమాన్ని తయారుచేసిన పక్షానికి చెందినవాడిని. దాన్ని పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర కమిటీ కార్యదర్శి అయిన ప్రమోద్‌దాస్ గుప్తాకు పంపించాను. అతడు, ఆ కార్యక్రమాన్ని పంపిణీ చేయడమా లేదా అన్న విషయం పరిశీలించడానికి బసవపున్నయ్యకు పంపాలన్నాడు. కాంగ్రెస్ జరగడానికి కొద్ది రోజుల ముందే జరిగిన పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర మహాసభలలో అది పంచబడలేదు. అయితే ఆ డ్రాఫ్ట్ ప్రోగ్రాం మాత్రం చాలామంది కామ్రేడ్స్ విమర్శించారు. ఆ పిదప, కాంగ్రెస్ జరిగి సవరణలతో కూడిన ప్రోగ్రాం ఆమోదించబడింది. కానీ, అందులోనున్న రివిజనిస్టు సూత్రీకరణలకు వ్యతిరేకంగా కొన్ని గ్రూపులు పోరాటాన్ని ప్రారంభించాయి. అలాంటి గ్రూపుల్లో "రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పార్టీ అంతర్గత పోరాట కమిటీ", 'చింతా' మరియు 'సూర్యసేన్' గ్రూపులున్నాయి. పార్టీ అంతర్గత పోరాట కమిటి నాయకత్వ సభ్యుల్లో సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి, సరోజదత్తా, అసిత్‌సేన్ మరియు పరిమళదాస్ గుప్తాలున్నారు. చింతా గ్రూపుకు కా. అమూల్యసేన్ మరియు కా. కన్నయ్య చటర్జీలు నాయకత్వం వహించారు. నక్సల్బరీ వెల్లువకు ముందు, వీరు సి.పి.ఎం. పార్టీ నాయకత్వాన్ని బహిరంగంగా సవాలుచేయడానికి పూనుకోకుండా, చాలావరకు పార్టీ కార్యకర్తలకు, అభిమానులకే పరిమితమై నిగూఢంగా తమ కార్యక్రమాలు కొనసాగించారు. ఇలాంటి గ్రూపులు అనేకం పత్రికలు, పుస్తకాలు మొదలగునవి వెలువరించాయి. 1967 నుండి ప్రారంభమైన ఒక ముఖ్యమైన పత్రిక "కాల్ పురుష్"

1965-67 మధ్య, కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ "ఎనిమిది చారిత్రక పత్రాలు"పేరుతో విప్లవపోరాటాలకు సన్నద్ధం చేయడానికై వెలుగులోకి వచ్చిన అతని రచనల పుస్తకాలను యిచ్చి కొంతమంది విద్యార్థులను నక్సల్బరీ గ్రామీణ ప్రాంతానికి పంపాడు. రైతాంగం మరియు ప్రజలకోసం కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ వ్యవసాయ విప్లవ పక్షం వహించాడు. 'ఎనిమిది చారిత్రక పత్రాలు' అనుకూలాంశం ఏమంటే : వారు మావో ఆలోచనా విధానాన్ని ఎత్తిపడుతూ చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవ పంథాను సమర్థించాడు; రివిజనిస్టు సోవియట్ యూనియన్ ప్రపంచాధిపత్యం కోసం పోటీ పడుతూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతో కుమ్మక్కవుతుంది మరియు భారత ప్రజలతో సహా ప్రపంచ ప్రజల శత్రువుగా ముందుకొస్తుందని ఆయన అందులో పేర్కొన్నారు. రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా, రివిజనిస్టు పార్టీ నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం ప్రారంభించి, విప్లవ పార్టీ నిర్మాణానికి పూనుకోవాలని అందులో ప్రకటించాడు; శాంతియుత పద్ధతుల ద్వారా కాకుండా విప్లవ హింస ద్వారానే జనతా ప్రజాస్వామ్య విప్లవం జయప్రదమవుతుందని ఆయన బలంగా చెప్పాడు; చిన్న నిప్పురవ్వ దావానలాన్ని సృష్టిస్తుందని ఆయన పేర్కొంటూ, ప్రాంతాలవారిగా అధికారాన్ని చేపట్టడం ద్వారా భారత విముక్తి సాధ్యమన్నాడు; గ్రామీణ ప్రాంతంలోని పేద మరియు భూమిలేని రైతాంగం యొక్క పాత్రను నొక్కి చెపుతూ కార్మిక కర్షక పునాదిపై నిర్మించాల్సిన ఐక్యసంఘటనావశ్యకతను తెలిపాడు; ఆయన ఆర్థికవాదంపై యుద్ధాన్ని ప్రకటిస్తూ ప్రజాపోరాటాలను మరియు ప్రజా సంఘాలను విప్లవ ప్రయోజనాలకు వినియోగించుకోవాలసిన అవసరాన్ని బలంగా చెప్పాడు; విడిపోయే హక్కుతో సహా, జాతుల స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కును ఆయన ఎత్తిపట్టాడు.

చారుమజుందార్ గొప్పతనం ఏమంటే, దీర్ఘకాలంగా భారతదేశంలో రివిజనిజం వేళ్ళూనుకున్న పిదప విప్లవ సిద్ధాంతాన్ని, విప్లవాచరణతో జోడించిన తొలి వ్యక్తి అతడే.

చారుమజుందార్ "ఎనిమిది చారిత్రక పత్రాలకు" పరిమితులున్నప్పటికీ కూడా అవి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో మరియు భారత చరిత్రలో చారిత్రక మలుపు (టర్నింగ్ పాయింట్)గా గుర్తించబడిన నక్సల్బరి పోరాటానికి సైద్ధాంతిక-రాజకీయ మార్గదర్శకాన్ని అందించాయి.

భారతదేశవ్యాప్తంగా నక్సల్బరి సందేశాన్నందించింది. అది సి.పి.ఎం. నాయకత్వం యొక్క స్వభావాన్ని సి.పి.ఎం. శ్రేణుల్లోని ఒక పెద్ద సెక్షన్ ముందు ఎండగట్టింది. ఆ పోరాటాన్ని అణచివేయడానికి పోలీసు మరియు మిలిటరి బలగాలను పంపిన పశ్చిమ బెంగాల్ ఐక్యసంఘటనా ప్రభుత్వంలో సి.పి.ఎం. ఒక భాగస్వామి. వాళ్ళు తిరుగుబాటు దారులను "కాల్చి చంపాలని" ఆజ్ఞలు జారీచేశారు. ఆ పోరాటం బద్దలయిన అనతి కాలంలోనే, జూన్ మధ్యలో "రైతాంగ మరియు నక్సల్బరి పోరాట సహాయకమిటి" కలకత్తాలో ప్రమోద్‌సేన్ గుప్తా అధ్యక్షుడిగా, సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి మరియు సత్యానంద భట్టాచార్య ఉపాధ్యక్షులుగా పరిమళదాస్ గుప్తా కార్యదర్శిగా ఏర్పడింది. రివిజనిస్టులను బహిరంగపరుస్తూ, నక్సల్బరి పోరాటాల వెనుక ప్రజలను సమీకరించడానికై ఈ కమిటీ అనేక ప్రాంతాల్లో నిర్వహించిన బహిరంగ సభలు ఎంతగానో ఉపయోగపడ్డాయి.

'దేశబ్రతి' వారపత్రిక తొలి సంచిక 6 జూలై 1967 నాడు వెలుగులోకి వచ్చింది. ఆ తర్వాత కొద్ది కాలానికే పశ్చిమ బెంగాల్ కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ ఏర్పడింది. 'దేశబ్రతి' పత్రిక వెలువడడం, పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీ ఏర్పడడం నక్సల్బరి తదనంతరం పశ్చిమ బెంగాల్ రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటంలో రెండు మైలు రాళ్ళవంటివి. ఈ రెంటిలోనూ సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి చాలా ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించాడు. సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి సి.పి.ఎం. రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుడు మరియు సి.పి.ఎం. పార్టీ బెంగాలి పత్రిక అయినటువంటి "దేశహితాషి" సంపాదక వర్గంలో సభ్యుడు కాగా, సి.పి.ఎం. యూనిట్‌లోని సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి, సరోజదత్తా, నిరంజన్‌బోస్ మరియు వారి సహచరులు సి.పి.ఎం రివిజనిస్టు లైన్‌ను వ్యతిరేకిస్తూ నక్సల్బరి ప్రతీక రాజకీయాలను సమర్థించారు. సి.పి.యం. నాయకత్వ ఆదేశాలపై 28 జూన్ నాడు బలవంతంగా గూండాలు 'దేశహితాషి'ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. వారం రోజులలోపే, 6 జూలైనాడు నక్సల్బరి రాజకీయాలను ఎత్తిపడుతూ 'దేశబ్రతి' వెలువడింది. చాలా మేరకు సంపాదకపని సరోజదత్తా చేశాడు. పశ్చిమ బెంగాల్‌లో రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటంలో అది ముఖ్యపాత్ర వహించి, మావో ఆలోచనా విధానాన్ని ప్రచారం చేస్తూ వ్యవసాయ విప్లవ రాజకీయాల వెనుక ప్రజలను సమీకరించింది. రోజులు గడుస్తున్న కొద్ది 'దేశబ్రతి' సర్క్యులేషన్ పెరిగింది. 23 ఏప్రిల్ 1970 నాడు చివరి లీగల్ సంచిక వెలువడిన నాటికి 40 వేల కాపీలకు చేరుకుంది. దేశబ్రతి ప్రచురణల విభాగం మావో రచనల అనువాదాలను యితర సైద్ధాంతిక మరియు ఎత్తుగడల సమస్యలపై పుస్తకాలను వేల ప్రతుల్లో వెలువరించింది. అందులో అనేక రాజకీయ పుస్తకాలకు అసిత్‌సేన్ రచయిత.

రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటి ఒక ఆర్గనైజర్ పాత్ర నిర్వహించాల్సివచ్చింది. సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి ఆ కమిటీ కన్వీనర్. జిల్లా మరియు ఆ క్రింది స్థాయి కమిటీలను కూడా అది ఏర్పర్చింది. విప్లవ పంథాలో ప్రజా సంఘాలలో రైతులను, కూలీలను కూడగట్టడంలో చెప్పుకోదగినంతకాక పోయినా ఓ మేరకు విజయవంతమైంది వాస్తవంగా. రివిజనిస్టు నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా యువకులు, విద్యార్థులు తిరగబడ్డారు. వారు నక్సల్బరి రాజకీయాల వెనుక సమీకరించబడి రాష్ట్ర సమన్వయకమిటీ నాయకత్వాన్ని ఆమోదించారు. కొద్ది మందితో కూడిన ఒక సెక్షన్ అసీమ్‌చటర్జీ ఏర్పర్చిన ప్రత్యేక ఆర్గనైజేషన్ వైపు వెళ్ళారు.

ఇతర రాష్ట్రాల్లో కూడా రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటం కొనసాగుతున్నది. నక్సల్బరి మరియు దాన్ని అణచివేయడంలో సి.పి.ఎం. పాత్ర ఆ పోరాటాన్ని మరింత తీవ్రం చేసింది. ఉత్తర ప్రదేశ్‌లో, పెద్ద యెత్తున కార్యకర్తల మద్దతు కలిగివున్న సి.పి.ఎం. రాష్ట్ర కమిటి 8 సెప్టెంబరు 1967 నాడు ఒక సర్క్యులర్ విడుదల చేస్తూ, "నక్సల్బరి రైతాంగ తిరుగుబాటును సమర్థిస్తూ ఉత్తర ప్రదేశ్ విప్లవ ప్రజానీకాన్ని కూడగట్టి ఆర్గనైజ్ చేయండి" అంటూ కోరింది. శివకుమార్ మిశ్రా రాష్ట్ర కమిటి కార్యదర్శి మరియు సి.పి.ఎం. కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడూను. ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటి మరియు అన్ని రీజినల్ కమిటీలు రద్దు చేయబడినాయి. అత్యధిక మద్దత్తు కలిగిన ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటి కార్యదర్శి శివకుమార్ మిశ్రా 27 సెప్టెంబర్ నాడు మరో సర్క్యులర్‌లో రీజినల్ కమిటీలను, క్రింది కమిటీలను యధాతథంగా పనిచేయాలని కోరుతూ "రివిజనిస్టు నాయకత్వముతా" విధానాలను అనుసరించకుండా వ్యతిరేకించాలన్నారు. హిందీలో వున్న ఆ సర్క్యులర్‌లో :...

"నక్సల్బరి రైతాంగ తిరుగుబాటు ఈ రోజు ఒకవైపు రివిజనిస్టులకు మరోవైపు మార్క్సిస్టు లెనినిస్టులకు మధ్య విభజన రేఖగా మారింది. కేంద్ర కమిటీలోని రివిజనిస్టు నాయకత్వ ముఠా ఒకవైపు లొంగుబాటు మరియు వర్గసంకర విధానాలతో పాలకవర్గాలకు ఊడిగం చేయడంలో తీరికలేకుండా మునిగిపోయి, మరోవైపు పార్టీలోని మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు కార్యకర్తలకు అంటే హృదయపూర్వకంగా రైతాంగ తిరుగుబాటును సమర్థిస్తున్న వారికి వ్యతిరేకంగా ఆర్గనైజ్ చేయడంలో నిమగ్నమైంది."

27 సెప్టెంబర్ 1967 సర్క్యులర్‌లో 23 సెప్టెంబర్‌నాడు శివకుమార్ మిశ్రా సి.పి.యం. కార్యదర్శికి రాసిన లెటర్‌లోని ముగింపు భాగం, మరియు అదేరోజు శ్రీ నారయన్ (అనుభవజ్ఞుడైన 73 సంవత్సరాల ఈ కామ్రేడ్‌ను పిదప సి.పి.ఎం. బహిష్కరించింది) రాసిన ఉత్తరాన్ని 11 నవంబర్ 1967 నాడు వెలువడిన `లిబరేషన్' తొలిసంచికలో కూడా వేశాం.

కేరళలో కూడా సి.పి.ఎం. నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా పార్టీ శ్రేణుల్లో పెద్ద యెత్తున తిరుగుబాటు తలెత్తింది.

లిబరేషన్ అదే సంచికలో "మార్క్సిస్టు నాయకత్వం అసలు స్వరూపం" అన్న వ్యాసం ఒక `ఇండియన్ కమ్యూనిస్టు' అన్న పేరుతో వచ్చింది. ఆ రచయిత కున్నికల్ నారాయణన్ సి.పి.ఎం. నాయకత్వ స్వభావాన్ని నిశితంగా బహిరంగపరుస్తూ ఆ వ్యాసంలో "నక్సల్బరి రైతాంగ విప్లవకారులు పనిపూర్తిచేశారు. నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాటాలకు చేసిన తీరని ద్రోహం మరియు పార్టీలోని వేలాది మంది కార్యకర్తల బహిష్కరణ మీరు (సి.పి.యం. నాయకత్వం) చేపట్టిన వినాశకర చర్యలకు తగినంత సాక్ష్యం."

1967 ఏప్రిల్ నుండి సి.పి.యం. రాష్ట్ర విభాగమైన జమ్మూ-కాశ్మీర్ డెమోక్రటిక్ కాన్ఫరెన్స్ "అన్ని రకాల ఆచరణ లక్ష్యాలకు" సి.పి.యంతో ఎలాంటి సంబంధం నెరపడానికి కూడా నిరాకరించింది. తర్వాత సి.పి.ఎం. రివిజనిస్టు నాయకత్వాన్ని నిశితంగా విమర్శిస్తూ సి.పి.యం. నుండి విడిపోతున్నట్టుగా ఒక పత్రికా ప్రకటన విడుదలచేసింది.

తమిళనాడు మరియు కర్నాటక కామ్రేడ్స్‌తో సంబంధాలు ఏర్పడి వారితో రాజకీయ అంశాలపై విప్లవ కేంద్రాన్ని ఏర్పర్చడానికి అవసరమైన ఒక అవగాహన కుదిరింది.

అనేక రాష్ట్రాలనుండి కామ్రేడ్స్ నక్సల్బరి పోరాటం మరియు అది చేపట్టిన రాజకీయాల గురించి తెలుసుకోవడానికి ఎంతో ఆతృతతో తెలుసుకోసాగారు. పెరుగుతున్న అలాంటి కామ్రేడ్స్‌తో సంబంధాలు ఏర్పర్చుకోవడానికి, మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనావిధానం మరియు వ్యవసాయ విప్లవ రాజకీయాలను ప్రచారం చేయడానికి, అలాగే అఖిలభారత పోరాటాల కేంద్రాన్ని ఏర్పర్చడానికి సెప్టెంబర్ 67లో `దేశ్‌బ్రతి' సంపాదకవర్గం సమావేశంలోనో లేదా రాష్ట్ర సమన్వయ సంఘంలోనో ఆంగ్ల మాసపత్రిక తేవాలన్న నిర్ణయం జరిగింది. ఆ మాసపత్రిక `లిబరేషన్' కాగా, దానికి ప్రధాన సంపాదకుడిగా సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి, సంపాదకుడిగా సునీత్ కుమార్ ఘోష్‌లుగా నిర్ణయమైంది.

వివిధ రాష్ట్రాల కామ్రేడ్స్ కా. చారుమజుందార్‌తో కలిసి ఎత్తుగడల సమస్యపై చర్చించడానికి కోరుకున్నారు. చారుమజుందార్‌ను సంప్రదించిన పిదప పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటి తరపున సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి 12 నవంబర్ నాడు జరిగే సమావేశానికి వారిని ఆహ్వానించారు.

11 నవంబర్‌నాడు షహిద్ మినార్ మైదాన్‌లో నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాట సహాయక కమిటి ఆధ్వర్యంలో జరిగిన బహిరంగ సభకు పెద్ద యెత్తున ప్రజలు హాజరైనారు. ఇందులో ఇతర రాష్ట్రాలనుండి హాజరైనవారు కూడా వున్నారు. అదేరోజు లిబరేషన్ తొలి సంచిక వెలువడింది.

ఆ తర్వాత రెండురోజులు 12-13 నవంబర్‌లలో 7 రాష్ట్రాలకు చెందిన ఉత్తర ప్రదేశ్, తమిళనాడు, బీహార్, కేరళ, కర్నాటక, ఒరిస్సా మరియు పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రతినిధులమధ్య చర్చలు జరిగాయి. అందులో చారుమజుందార్, సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి, శివకుమార్ మిశ్రా, కున్నికల్ నారాయనన్, సరోజ్‌దత్తా, పరిమళదాస్ గుప్తా మరియు సత్యనారాయణ సింగ్ మొదలైన ప్రముఖులు పాల్గొన్నారు. అఖిలభారత విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటిని (ఇదే ఆ తరువాత మే 68లో జరిగిన సమావేశంలో అఖిల భారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీగా పునః నామకరణ జరిగింది.) ఏర్పర్చాలనీ, సి.పి.యం.లోని విప్లవకారుల ప్రకటనను విడుదల చేయాలని వీరు ఏకగ్రీవ నిర్ణయం తీసుకున్నారు. సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి అఖిలభారత కమిటీకి కన్వీనర్‌గా ఎన్నికైనారు.

ప్రశ్న : అఖిల భారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటి ఏర్పర్చడానికి ప్రాతిపదిక ఏమిటి?ఆ సమన్వయ కమిటి లోకి మనం కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ ఎందుచేత కూడగట్టుకోలేకపోయాం? ఈ విషయంలో మన నాయకత్వం యొక్క ఒంటెత్తు పోకడేమైనా వుందా?

జవాబు : నక్సల్బరి పిదప నెలకొన్న సైద్ధాంతిక-రాజకీయ పరిస్థితులు సూత్రరహితంగా సి.పి.యం. నాయకత్వం డార్జిలింగ్ జిల్లాకమిటి, సిలిగురి సబ్‌డివిజనల్ కమిటి, `దేశహితాషి' యూనిట్, ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటి, మరియు దాని రీజినల్ కమిటి మొదలైన పార్టీ కమిటీలను, కిందిస్థాయి యూనిట్లను రద్దుచేయడం, విప్లవ కామ్రేడ్స్‌ను పెద్దయెత్తున బహిష్కరించడం, లాంటి పరిస్థితులు సి.పి.యం. లోపల-బయట వున్న విప్లవ కామ్రేడ్స్‌ను రివిజనిజం మరియు ప్రతిఘాత విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా సమైక్యపరచడానికి, AICCCRను ఏర్పర్చడానికి చొరవచేయాల్సిందిగా భౌతికావశ్యకత ప్రేరేపింపచేసింది. అంటే, భారతదేశవ్యాప్తంగా విస్తరించుకుపోయిన విప్లవ కామ్రేడ్స్‌ను సాధ్యమైన మేరకు కలుసుకోవడానికి మరియు సమైక్యపరచడానికి అది కేంద్రమన్నమాట. `దేశ్‌బ్రతి' మరియు `లిబరేషన్'లతోపాటు హిందీ పత్రిక `లోక్ యుద్ధ్' సాధ్యమైన మేరకు ఈ కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తిచేయడానికి కృషిచేసింది. AICCCR ఏర్పర్చడానికిగల సైద్ధాంతిక మరియు రాజకీయ ప్రాతిపదిక 13 నవంబర్ 1967 నాడు విడుదల చేసిన `ప్రకటన'గా యిప్పటికే పేర్కొన్నాం.

AICCCR ఈక్రింది కర్తవ్యాలు చేపట్టింది :

1. "అన్నిస్థాయిల్లో మిలిటెంట్ మరియు విప్లవ పోరాటాలను, ముఖ్యంగా నక్సల్బరి తరహా రైతాంగ పోరాటాలను కార్మికవర్గ నాయకత్వాన సమన్వయించి అభివృద్ధిచేయాలి.

2. కార్మికవర్గ మిలిటెంట్ మరియు విప్లవ పోరాటాలను, అభివృద్ధిచేస్తూ, ఆర్థికవాదాన్ని ఎదుర్కొంటూ వ్యవసాయ విప్లవంవైపు ఆ పోరాటాలను మళ్ళించాలి.

3. రివిజనిజానికి, నయారివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా రాజీలేని సైద్ధాంతిక పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తూ, ప్రస్తుత యుగంలోని మార్క్సిజం-లెనినిజమే మావో ఆలోచనా విధానమని ప్రచారం చేస్తూ ఆ ప్రాతిపదికమీద పార్టీ లోపల-బయటగల విప్లవ శక్తులను సమైక్యపర్చాలి.

4. మావో ఆలోచనావిధాన వెలుగులో భారత పరిస్థితులను నిర్దిష్టంగా విశ్లేషిస్తూ విప్లవ కార్యక్రమం మరియు ఎత్తుగడల పంథాను రూపొందించుకోవాలి."

AICCCR ప్రారంభం నుండి విప్లవ నిర్మాణ దశను పేర్కొనడానికే ఉద్దిష్టమైంది. ఒకే ఆలోచనా విధానంతో ఎక్కడికక్కడే విడిగా భారతదేశవ్యాప్తంగా కృషిచేస్తున్నవారిని సమైక్యపరచడానికి AICCR ఏర్పడక పూర్వము, అనంతరం చిత్తశుద్ధితో కృషి జరిగింది.

AICCR ఏర్పడడానికి ముందే 'చింతా' గ్రూపుతో (దక్షిణదేశ్ పేరుతో పత్రికను తెస్తుండడంతో ఆ పేరుతోనే అనాడు వ్యవహరించబడింది) పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీ ఐక్యతా చర్చలు ప్రారంభించింది. విలీనానంతరం రెండు సంస్థలు బెంగాలీలో విడివిడిగా రెండు పత్రికలు తేవడమా లేక ఒకటేనా అన్న సమస్యమీద ఐక్యతా చర్చలు విఫలమైనాయి. దక్షిణదేశ్ గ్రూపు విడిగా పత్రిక తేవడంపైనే హఠం చేయగా (అంటే విడిగా వారి గుర్తింపును నిలుపుకోవడమే), రెండు పత్రికలు తేవడం అంటే రెండు కేంద్రాలు, రెండు రకాల రాజకీయాలు మరియు వాస్తవ విలీనం కాదన్నమాటేనని రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీ భావించింది. దీనితో, 'దక్షిణదేశ్'తో ఐక్యతా కొనసాగింపు విఫలమైంది.

AICCR ఏర్పడినానంతరం దానికి మరియు నాగిరెడ్డి, డి.వి. రావ్, పుల్లారెడ్డి మరియు కొల్లా వెంకయ్యల నాయకత్వంలోని ఆంధ్ర కామ్రేడ్స్‌తో ఐక్యతా చర్చలు ప్రారంభమైనాయి. సి.పి.యం. నాయకులయొక్క మధురై డ్రాఫ్ట్ సైద్ధాంతిక సమస్యలపై ఆంధ్రలో 1968 జనవరిలో నిర్వహించిన ప్లీనంలో వీరు సంపూర్ణ మెజారిటీతో విజయం పొందడాన్ని "లిబరేషన్" శ్లాఘించింది (లిబరేషన్ మార్చి 68). ఈ ప్లీనం సి.పి.యం. నాయకత్వ రివిజనిస్టు డ్రాఫ్టును నిరాకరించి వీరు ప్రవేశపెట్టిన డ్రాఫ్టును ఆమోదించింది. 1968 ఏప్రిల్‌లో బర్ద్వాన్‌లో సి.పి.యం. అఖిలభారత ప్లీనం జరిగింది ఇదొట్టి బూటకమైంది. దానిలో రాజకీయ, సైద్ధాంతిక మరియు నిర్మాణాత్మక సమస్యలు చర్చించడానికి సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి హాజరైనారు. వీరు ఆ సమయంలో సి.పి.యం. పార్టీని వదలడానికి సిద్ధంగా లేరు. బర్ద్వాన్ ప్లీనం ముందుంచిన రెండు సైద్ధాంతిక డ్రాఫ్టులను వారు ఆయనకు యిచ్చారు. "వారితో వుండండి లేదా వుండకండి" అంటూ లిబరేషన్ (మే 68)లో సంపాదకీయం రాసి, అందులో వారిలో ఒకరు బర్ద్వాన్ ప్లీనంలో యిచ్చిన ఉపన్యాసంలోని అనేక అంశాలను సమ్మతిస్తూ, లేవనెత్తిన ప్రశ్న "అదే పార్టీకి చెందిన విప్లవ ద్రోహులతో విప్లవ కామ్రేడ్స్‌ను అనుమతించడమా" అంటూ "నయా రివిజనిజం విద్రోహ రాజకీయాలను మరియు నాయకత్వ నిర్మాణాన్ని బహిరంగంగా నిరాకరించాలని" విజ్ఞప్తిచేసి "మన ప్రజల్లో నూతన విప్లవ శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించడానికి సైద్ధాంతికంగా, రాజకీయంగా, మరియు నిర్మాణాత్మకంగా వారితో తెగతెంపులు చేసుకొని బహిరంగంగా నిరాకరించాలి" అన్నాం. మే 1968లో జరిగిన AICCCR సమావేశానికి హాజరైన కామ్రేడ్ చారుమజుందార్, అందులో నుండి ఒకరిని పక్కకు తీసుకెళ్ళి అనునయపూర్వకంగా చెప్పిందేంటంటే, నాగిరెడ్డి మన సీనియర్ మరియు చాలా అనుభవజ్ఞుడు అంటూ, వాళ్లకున్న పరిమితులపట్ల మనం సౌమ్యంగా వుండకూడదన్నారు. వాళ్లు ఒకవేళ తప్పులు చేస్తే, ఆ తప్పులకు గల మూలాలను మనం నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు. 16 మే 1968 నాడు అతను రాసిన "భారత ప్రజాతంత్ర విప్లవం"లో అతను యిలా పేర్కొన్నాడు... "కావున, బర్ద్వాన్‌లో జరిగిన పరిణామాలు ప్రపంచ రివిజనిస్టుల హృదయాలను ఆనందపర్చి, రివిజనిస్టుల కుట్రల విజయాన్ని పేర్కొంది. రివిజనిస్టు విద్రోహుల నుండి వేరుపడిన ఏ ఒక్కరు కూడా బర్ద్వాన్ ప్లీనానికి హాజరవ్వలేదు." (చూడండి: హిస్టారిక్ టర్నింగ్ పాయింట్ పుస్తకం-Iలో P. 95 ... వక్కాణింపు మాది.)

1968 జూన్‌లో, సాధ్యమైతే ఒక పుస్తకం తేవాలని వారు కోరినట్టుగానే మేము "ఆంధ్ర కామ్రేడ్స్‌యొక్క సైద్ధాంతిక ప్రత్యామ్నాయ డ్రాఫ్టు పూర్తి పాఠం" పేరుతో పుస్తకం ప్రచురించాము. బర్ద్వాన్ ప్లీనం ముందు వారు వుంచిన రెండు డ్రాఫ్టుల్లో ఇదొకటి. డ్రాఫ్ట్ చివర లిబరేషన్ సంపాదకవర్గం "గమనిక" రాస్తూ అందులో .. దీనితో మేము పూర్తిగా ఏకీభవించడంలేదంటూ విభేదిస్తున్న అంశాలను కామ్రేడ్లీ సహృదయంతో పేర్కొంది. ఆ "గమనిక"లో 14 మే 'ప్రకటన'లోని ఈ కింది అంశాలను పేర్కొంటూ ముగించాం.

"ఈ చారిత్రక సమయంలో, భారతదేశవ్యాప్తంగా గల విప్లవకారులకు మరోసారి మా విజ్ఞప్తి ఏంటంటే, భారత విప్లవ ఆసన్న సమయంలో వారి పోరాటాలను, వారి శక్తులను ఏకం చేయడానికి మేం ఛైర్మన్ మావో ఆలోచనా విధానాన్ని ఆమోదిస్తున్నాం. మన అందరం మావో ఆలోచనా విధానం అనే ఎర్రెర్రని పతాక కింద సమీకృతులవుదాం. ఆ ఆలోచనా విధానాన్ని భారత విప్లవ పరిస్థితులకు అన్వయిస్తూ, నక్సల్బరి తరహా విప్లవ పోరాటాల క్రమంలో మనం నిజమైన భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మిద్దాం. ఎందుకంటే, విప్లవ పార్టీ లేకుండా విప్లవం జయప్రదం కాజాలదు".

ఆంధ్ర కామ్రేడ్స్‌తో ఐక్యతా చర్చలు కొనసాగాయి. వారి తరపున కొల్లా వెంకయ్య 1968 మధ్యలో కలకత్తా వచ్చాడు. వారికి - మాకు గల ప్రధాన విభేదాలు ఐదు అన్నారు. అందులో నాకు రెండు గుర్తున్నవి. ఒకటి, ద్రవ్య పెట్టుబడి ఉనికిలో లేనందున వారు సోవియట్ యూనియన్‌ను సామ్రాజ్యవాద శక్తిగా గుర్తించడం లేదన్నారు. రెండవది, ఎన్నికల్లో పాల్గొనడమా లేదా, బహిష్కరించడం అన్న అంశాన్ని వారు ఎత్తుగడల సమస్యగానే గుర్తిస్తున్నాం తప్ప వ్యూహాత్మకంగా లేదు. మేము వాళ్ళకు చెప్పిందేంటంటే, ఏకకాలంలో కొన్ని ప్రాంతాల్లో సాయుధ పోరాటం కొనసాగించడం, మరికొన్ని ప్రాంతాల్లో ఎన్నికల్లోకి పోవడం కుదరదన్నాం.

వారి ప్రతినిధిగా పంచాది కృష్ణమూర్తి ఒకటి లేదా రెండుసార్లు వచ్చాడు. కానీ, విబేధాలు మాత్రం కొనసాగాయి.

నాగిరెడ్డి మరియు యితరులు ఏర్పర్చిన శ్రీకాకుళ జిల్లా కమిటీ, AICCCRలో ఆంధ్ర కమిటీ ఒక వేళ చేరకపోతే, ఆంధ్ర కమిటీని వదిలి AICCCRలో చేరాలని నిర్ణయించుకుంది. త్వరలోనే, ఆంధ్ర కమిటీ కూడా AICCCRలో చేరాలని నిర్ణయించుకుంది. అక్టోబర్ 1968లో జరిగిన AICCCR సమావేశానికి ముందు రోజు నాగిరెడ్డి, దేవులపల్లి వెంకటేశ్వరరావు, కొల్లా వెంకయ్య మరియు ఇతరులు తమ నిర్ణయం తెలపడానికి వచ్చారు. ఈ మధ్యలో, చెకోస్లోవేకియాపై సోవియట్ యూనియన్‌దాడి చేయడంతో, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సోవియట్ యూనియన్ స్వభావం 'సోషల్ సామ్రాజ్యవాదం' అంది. చారుమజుందార్‌తో చర్చల సందర్భంగా, వారికి ఒక అంశంలోనే రిజర్వేషన్ (ఆరక్షణ్) వుందన్నారు. ఎన్నికలపై AICCCR తీర్మానంతో వారు పూర్తిగా ఏకీభవించలేదు (పై పుస్తకం పేజి. 33-34 చూడండి). కానీ, దానికి వారు కట్టుబడుతూ ఆంధ్రశాసనసభా సభ్యత్వానికి నాగిరెడ్డి రాజీనామా చేయాలి. ఆ తర్వాత ఈ సమస్యను చర్చించడానికి వారికి హక్కుండాలన్నారు. దీనితో, ఆంధ్ర కమిటీ AICCCR యొక్క రాష్ట్ర విభాగమైంది. ఆ తెల్లారి ప్రారంభమైన AICCCR సమావేశంలో డి.వి. రావ్ తోపాటు మరొక కామ్రేడ్ పాల్గొన్నాడు.

కానీ, 1969 ఫిబ్రవరి మొదట్లో జరిగిన AICCCR సమావేశం ఆంధ్ర కమిటీని అనుబంధ సంస్థగా గుర్తించలేదు. (పై పుస్తకంలోని P.44లో "ఆంధ్ర రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీపై తీర్మానం"లో కారణాలు చూడండి) నవంబర్ 68లో, కున్నికల్ నారాయణన్ నాయకత్వంలో కేరళలోని ఉత్తర మలబార్‌లోని తెల్లిచెరి పోలీసు స్టేషన్‌పై దాడి మరియు వైనాడ్ (Wynaad) అడవుల్లో పుల్‌పల్లి పోలీస్ వైర్‌లెస్ స్టేషన్‌పై భూస్వామి ఎస్టేట్లపై దాడులు జరిగాయి. ఈ దాడులను చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ శ్లాఘించింది. కానీ, ఒక పత్రికా ప్రకటనలో నాగిరెడ్డి విప్లవ కామ్రేడ్స్‌ను విమర్శించాడు. శ్రీకాకుళం కామ్రేడ్స్ నుండి కూడా ఆంధ్ర కమిటీ నాయకత్వ వైఖరి తమ పోరాటాలకు తోడ్పాటుగా లేదన్న ఆరోపణలు కూడా వస్తున్నాయి.

పై తీర్మానం AICCCR చేయడం సరైందని నేను అనుకోవడంలేదు. ఆ సమావేశానికి ఆంధ్ర కమిటీకి ప్రాతినిధ్యం వహించిన కొల్లా వెంకయ్య తమ కమిటీకి మరికొంత సమయం యివ్వాలని యితరులను అభ్యర్థించాడు. కానీ, AICCCR పూర్తి సమయం తీసుకోవడానికి గానీ, ఆంధ్ర కమిటీతో నిర్మొహమాట చర్చలు కొనసాగించడానికి గానీ వేచి చూడకుండా లేదా ఈ తొందరపాటు నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ముందు ఆంధ్ర కమిటీకి వ్యతిరేకంగా వచ్చిన ఆరోపణలపై AICCCR స్పష్టత కోసం అడగాల్సింది వుండే. నిర్మాణపరంగా ఈ అడుగు నిస్సందేహంగా, చాలా తొందరపాటుతో కూడినది.

వాస్తవంగా, AICCCR లోని కొంతమంది సభ్యులు ఆంధ్ర కమిటీ నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ గురించి సందేహిస్తున్నారు (శంకిస్తున్నారు). 17 మార్చి 1968 సి.పి.యం. పత్రికలో 'పీపుల్స్ డెమోక్రసి' 8, ఆగస్టు 68నాడు పుల్లారెడ్డి కేంద్ర కమిటీకి రాసిన ఉత్తరంలోని ఈ క్రింది వాక్యాలు ప్రచురించారు.

"చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సమస్యమీద, మాకు మేము వేరు పర్చుకోవాలి. ఖచ్చితంగా వేరుపర్చుకోవాలి. ముఖ్యంగా ప్రభుత్వ స్వభావం పైనా, ప్రస్తుత పరిస్థితి అంచనా మీద, కాంగ్రెసేతర ప్రభుత్వాల్లో పాల్గొనడంపైనా, నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాటంపై సమర్థనీయంగాని వారి (చైనా) ప్రకటనలు మొదలైన విషయాల్లో, మరియు పార్టీ కార్యక్రమంపై ఖచ్చితమైన వైఖరి వుండాలి"

పుల్లారెడ్డి చైనాను వ్యతిరేకిస్తున్నాడని కూడా శ్రీకాకుళం కామ్రేడ్స్ ఆరోపించారు. సి.పి.యం. కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడైన డి.వి. రావ్ మధురై కేంద్ర కమిటీ సభలలో సి.పి.యం. సైద్ధాంతిక డ్రాఫ్టును సమర్థించినట్టుకూడా వారు చెప్పారు. (పై పుస్తకం P.375 చూడండి)

AICCCRలోకి కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ సమైక్యపరచలేకపోయామన్నది నిజం. దానికి నేను రెండు కారణాలు

వివరిస్తాను. ఒకటి. నిజమైన కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను కాని వారినుండి వేరు పర్చడం కష్టం చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నక్సల్బరి పోరాటానికి తన ప్రగాఢ సమర్ధతను ప్రకటించి, సి.పి.యం. నాయకత్వాన్ని నిరసించడంతో సి.పి.యం. విధానాలను కొన్ని కోణాలనుండి విమర్శించే గ్రూపులు అనేకం పశ్చిమ బెంగాల్‌లో మొగ్గతొడిగాయి. ముఠావాదం, అహంకారం, మరియు గ్రూపు మనస్తత్వం అంటూ అలాంటి చిన్న గ్రూపుల ఆర్గనైజర్లు గళం విప్పారు. బహిరంగంగా సి.పి.యం. నాయకత్వంపై తిరగబడ్డ ఇలాంటి వారిని చారుమజుందార్ అన్నట్టు "బూర్జువా తరహ కార్యక్రమాలతో కుళ్ళి కంపుగొడుతున్న రివిజనిజంతో అసంతోషంతో కొనసాగిన దీర్ఘకాలయాపనే యిది" మరియు పాత రివిజనిస్టు అలవాట్ల నుండి బయటపడడం కూడా కష్టమే. (పై పుస్తకంలో పేజి 79 చూడండి). కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుడికి కేవలం నినాదాలు వల్లించడం సరిపోదు. ఆచరణ గీటురాయిగా భావించబడుతుంది. రెండవది, రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీలను ఏర్పర్చడం, సంబంధిత రాష్ట్రాలలో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులమధ్య సమైక్యత ఏర్పర్చడమన్నది AICCCR సభ్యుల వ్యక్తిగత సామర్థ్యానికే వదిలివేయబడింది. AICCCR ఏ సమావేశంలో కూడా వివిధ రాష్ట్రాలలో AICCCRలోకి సమైక్య పరచగలిగిన వారందరిని సాధ్యమైన మేరకు సమైక్యపర్చడానికి సంబంధించిన నిర్ణయాలు చేయలేదు. ఫలితంగా, AICCCR సభ్యుల అవకాశవాదంతో కొన్ని రాష్ట్రాలలో కొన్ని అవకాశాలు పోగొట్టుకున్నాం. AICCCR నిర్మాణానికి ముందు, సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరి, అసిత్‌సేన్, సరోజదత్తా మరియు సునీతి కుమార్ ఘోష్ లాంటి కామ్రేడ్స్ వివిధ రాష్ట్రాల్లోగల సి.పి.యం తిరుగుబాటుదార్లతో రాజకీయ చర్చలకై వెళ్ళారు. AICCCR ఏర్పడిన పిదప చారుమజుందార్ ఆంధ్ర, కేరళ వెళ్ళారు. కాని అక్కడ సంయుక్త కృషి లేదు. అలాగే స్పష్టమైన విధానాలు నిర్వచించలేదు. మన పత్రికలు తేవడానికి ఏర్పడిన నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాట సహాయ కమిటి నిర్మాణంలో మన కామ్రేడ్స్ యొక్క నిర్మాణాత్మక సామర్థ్య రాహిత్యం కనబడుతుంది. అయితే AICCCR నిర్మాణం మాత్రం సరైన సమయంలో జరిగింది. అది శ్లాఘనీయం.

ప్రశ్న : ప్రస్తుతం MCCగా వున్న ఆనాటి 'చింతా' గ్రూపు ప్రారంభంలో AICCCRలో భాగమైన పిదప కా. చారుమజుందార్ నాయకత్వం వారిని బహిష్కరించిందన్నమాట నిజమేనా ? నిజానికి విభేదాలు ఏమిటి?

జవాబు: చింతా గ్రూపు లేదా దక్షిణ్‌దేశ్ గ్రూపు (ఆనాడు ఈ పేరుతోనే వ్యవహరించబడేది) అనేది AICCCRలో ఎన్నడూ భాగంకాదు. అంతేకాకుండా, అది పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీలో కూడా భాగంకాదు. MCC అనేక డాక్యుమెంట్లలో ఈ విషయం నొక్కి చెబుతున్నప్పటికీ అది వాస్తవాలపై ఆధారపడిందిగాదు. అఖిలభారత విప్లవ విద్యార్థి ఫెడరేషన్ తీసుకువచ్చిన "నక్సల్బరి అన్నది ఒక ఊరుపేరుగాదు" అనే పుస్తకంలో దక్షిణ్‌దేశ్ గ్రూపు AICCCRలో భాగమనీ, మన పార్టీ నిర్మాణంలో ఆ సమస్యను వదిలేశామని పేర్కొన్న అంశం నేను గమనించిన పిదప, ఈ విషయాన్ని నేను 1993లోనే దక్షిణదేశ్ ఎన్నడూ AICCCRలో భాగం కాదనీ ఆనాడు MCC కామ్రేడ్‌కు ఈ విషయం తెలిపాను. అలాగే ఈ విషయంతో నేను విభేధిస్తున్నట్లు AIRSFకు రాస్తున్నాను. MCC నాయకులు నాతో ఈ విషయం చర్చించలేదు. కాకపోగా, ఈ అబద్దాన్ని 1994 జనవరి స్టేట్స్‌మన్ పత్రికలో ప్రేరేపిత వ్యాసం ద్వారా ప్రచారం చేశారు

నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాట సహాయ కమిటీతో, దక్షిణ్‌దేశ్ సభ్యుడు ఎవరూలేరు. పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీ మరియు దక్షిణ్‌దేశ్ మధ్య సమైక్యతా చర్చల వైఫల్యం కూడా. యిప్పటికే పేర్కొన్నట్టుగా, ఆ గ్రూపు వాళ్ళు విడిగా తమ ప్రత్యేక పత్రిక తేవాలని కోరుకోవడం, అంటే, విడిగా తమ ఉనికిని నిలబెట్టుకోవాలనుకోవడం మూలంగానే అలా జరిగింది. విభిన్న లక్ష్యాలను అనుసరించే గ్రూపుల సమన్వయ సంస్థగా మేము సమన్వయ కమిటీ వుండాలనుకోలేదు. విభిన్న ప్రాంతాల్లో పనిచేస్తున్న ఒకే ఆలోచన గల కామ్రేడ్స్ యొక్క విప్లవ కార్యక్రమాలను మేము సమన్వయించాలనుకున్నాం. రెండు విడివిడి పత్రికలు వారి మధ్య సమైక్యతను తేవడం పోయి, అవి అవగాహన మరియు ఆచరణ క్రమంలో గందరగోళాన్ని సృష్టిస్తాయనుకున్నాం

వాళ్ళు దక్షిణ్‌దేశ్ సభ్యులుగానే వున్నారన్నది వదిలేస్తే, అతికొద్దిమంది వాని సభ్యులు కింపిస్థాయి సమన్వయ కమిటీల్లో కలిశారు. వారి పాత్రకూడా చాలా దోలాయమానంగానే వుండింది. అప్పుడేర్పడిన హుగ్లీ జిల్లా సమన్వయ కమిటీకి ప్రారంభదశలో కన్వీనర్‌గా చేసినతను సుశీతల్ బాబును కలసినతను నాకు తెలుసు. కళాశాల అధ్యాపకుల యూనిట్‌లో కూడా అతను సభ్యుడైనాడు. విభేదాంశాలపైన ఎన్నడూ అతను తన అభిప్రాయం చెప్పలేదు. హుగ్లీ జిల్లా సమన్వయ కమిటీ కన్వీనర్‌గా అతను దాని కార్యక్రమాలను సాధ్యమైనమేరకు విఘాతం కలిగిస్తూ దాని అభివృద్ధిని అడ్డుకున్నాడు. పార్టీ నిర్మాణ సమస్యపై అతనెన్నడూ విభేధించలేదు. 1969లో పార్టీ ఏర్పడిన పిదప, హుగ్లీ జిల్లా నుండి అతని పాత్రపై కుప్పతెప్పలుగా ఆరోపణలు వచ్చాయి. ఇవన్నీ అతని సమక్షంలోనే చర్చించబడినాయి. అతని నుండి వాటికి సమాధానం లేకపోవడంతో, పార్టీ నుండి అతన్ని బహిష్కరించాము.

అఖిలభారత సమన్వయ కమిటీ ఏర్పడడానికి 7 రాష్ట్రాల కామ్రేడ్స్ కలిసి చర్చించడానికి ఒకరోజు ముందు 11 నవంబర్ 1967 నాడు కలకత్తాలోని షహీద్ మినార్ మైదాన్‌లో నక్సల్బరి రైతాంగ పోరాట సహాయ కమిటీ ఏర్పాటుచేసిన ప్రదర్శనలో దక్షిణదేశ్ గ్రూపువాళ్లు ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీ పిలుపు పైన 12-13 నవంబర్‌లో ఈ కామ్రేడ్స్‌తో జరిగిన సమావేశానికి పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీలో కలవని దక్షిణ్‌దేశ్ గ్రూపు వారిని ఆహ్వానించలేదు. వారు పాల్గొననూ లేదు. అఖిలభారత సమన్వయ కమిటీలో దక్షిణ్‌దేశ్ గ్రూపు నుండి ఏవరూ లేరు. పశ్చిమ బెంగాల్ సమన్వయ కమిటీలో భాగస్వామ్య పక్షమే కానపుడు AICCCR నుండి దక్షిణ్‌దేశ్ గ్రూపు వారిని బహిష్కరించడమనే సమస్యే తలెత్తదు.

విప్లవ పోరాటాల క్రమంలో మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు పార్టీని ఏర్పాటు చేయాలని చేస్తున్న మా ప్రతిపాదనను 1967 నుండి మా కామ్రేడ్స్ ఎవరు కూడా దాన్నేమీ రహస్యం చేయలేదన్నది వాస్తవం. ("విప్లవ పార్టీ నిర్మాణ సమయుమిది" అన్న చారుమజుందార్ వ్యాసం; "విప్లవ పార్టీ నిర్మాణ కర్తవ్యాన్ని చేపట్టండి" అన్న సుశీతల్‌రాయ్ చౌదరీ వ్యాసం; భారత జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవం అన్న సి.ఎం. వ్యాసం; AICCCR మొదటి, రెండవ ప్రకటనలు మొదలైనవి చూడండి.). AICCCR నిర్మాణం పార్టీ నిర్మాణ క్రమంలో, మాకు ఒక ముఖ్యమైన దశ. 1969 ఫిబ్రవరి ప్రారంభంలో సమావేశమైన AICCCR, పార్టీ ఏ ప్రాతిపదికపై నిర్మాణం చేయాలో ఒక రాజకీయ మరియు నిర్మాణ ముసాయిదాను తయారుచేయాలనీ ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించింది. పార్టీ నిర్మాణానికి సమయం పరిపక్వమైందని AICCCR అభిప్రాయపడింది ("పార్టీ నిర్మాణ సమయమిదే" అన్న AICCCR తీర్మానం; "మనం ఇపుడు పార్టీని ఎందుకు నిర్మించాలి" అనే సి.ఎం. వ్యాసం చూడండి). ఆ సమయంలో ఉత్తర ప్రదేశ్, బీహార్, ఆంధ్రా శ్రీకాకుళం మరియు అనేక యితర ప్రాంతాలలో పోరాటాలు బద్దలైనాయి.

పార్టీ నిర్మాణం అనే అంశంపై, MCC నాడు మొదటి నుండి మన పార్టీ నిర్మాణంపై కటు విమర్శకులు. మరో అంశం- చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ అత్యంత ఉత్సాహంగా శ్లాఘించిన ప్రజాసంఘాలు మరియు ప్రజాపోరాటాలలో పాల్గొనడం-1969 మధ్యవరకు వీరికి మనకు మధ్య ఈ విషయంలో విభేదాలుండేవి. ప్రారంభం నుండి కూడా ఈ గ్రూపు ఏరకమైన ప్రజాసంఘంలో గానీ, ప్రజా పోరాటంలో గాని పాల్గొనడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, విప్లవ పార్టీని రహస్య ప్రచారం ద్వారా నిర్మాణం చేయాలంటారు. 1968లో, వాళ్ళ దక్షిణ్‌దేశ్ పత్రికలో "ఆర్థికవాదం నుండి వైదొలగండి" అన్న వ్యాసం రాసిన పిదప, "ఇదొక ప్రమాదకర విధానం" పేరుతో అసిత్‌సేన్ దేశబ్రతిలో ఒక వ్యాసం రాస్తూ, వారితో గల మౌలిక వివాదాన్ని ఆక్షేపిస్తూ, వారి వాదనలన్నీ పూర్వపక్షం చేశాడు. ప్రధాన పోరాట రూపమైన సాయుధ పోరాటాన్ని మొదలుపెట్టడానికి మరియు విస్తరించడానికి తోడ్పడిన మన కష్టభరిత నిర్మిత ప్రజా సంఘాలు మరియు ప్రజాపోరాటాలు ఆర్థికవాదాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నాయనీ 1969 మధ్య నుండి విరమించుకున్నాం.

సమన్వయ కమిటీకి ఈ గ్రూపుకు మధ్య యింకేమైనా రాజకీయ విభేధాలున్నాయా అన్నది నాకు గుర్తులేదు.

ఈ గ్రూపు నాయకులకు ఎప్పుడూ 'చిన్న గ్రూపు' మనస్తత్వం వుందనే నేను అనుకుంటున్నాను. మళ్ళీ దీని మూలం సాధారణ ప్రయోజనాలను వ్యక్తి ప్రయోజనాల ముందు గుర్తించడానికి నిరాకరించే సంకుచిత స్వార్థవాదమే. 30 సంవత్సరాలైనప్పటికీ, ఈ గ్రూపు యింకనూ 'నిజమైన మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు పార్టీ నిర్మాణంవైపు పురోగమించండి" అనే నినాదం ఎడతెరిపి లేకుండా యిస్తూనే వుంది. ("నిజమైన కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను ఐక్యం చేయండి! విప్లవ పార్టీ నిర్మాణంవైపు పురోగమించండి!" అని

వారు 1993 ఫిబ్రవరిలో బంగ్లాలో వేసిన పుస్తకం చూడండి).

AICCCR కొనసాగిన రోజుల్లో, టి.నాగిరెడ్డి మరియు సి. పుల్లారెడ్డి ఒకే సంస్థకు చెందినవారు. నేను యిప్పటికే, వీరి సంస్థకు - **AICCCR**కు మధ్య గల విభేదాలు ప్రస్తావించాను.

ప్రశ్న : 1969లో ఏర్పడిన (లేదా సి.ఓ.సి.) కేంద్ర కమిటీయొక్క వర్గ పొందిక ఏమిటి? ఇందులో నుండి 1970, 8వ కాంగ్రెసుకు ఎంతమంది కేంద్ర కమిటీలోకి ఎన్నికైనారు? CPM నుండి వచ్చినవారు ఎందరు, కొత్త వారెందరు ?

జవాబు : 1969 ఏప్రిల్ 22 నాడు ఏర్పడిన కేంద్ర ఆర్గనైజింగ్ కమిటీలో 11 మంది సభ్యులుండిరి. కేంద్ర ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ సభ్యులైన సత్యనారాయణ సింగ్ మరియు అప్పు వర్గ మూలం నాకు తెలియదు. పోతే మిగిలిన వారందరిదీ పెటీ బూర్జువా మూలమే. అందులో చాలామంది సుదీర్ఘకాలంగా పూర్తికాలం రాజకీయ కార్యకర్తలుగా వున్నవారే.

పంచాది కృష్ణమూర్తి అమరులైన పిదప మరో సిఓసి సమావేశానికి అతని స్థానంలోకి తేజేశ్వరరావు అప్పలసూరిని తీసుకొచ్చారు. నేను విన్నదాని ప్రకారం అప్పలసూరి కార్మికవర్గం నుండి వచ్చిన వాడు. ఆ తర్వాత తేజేశ్వరరావు అరెస్టు అయిన పిదప ఇతని స్థానంలోకి అప్పలసూరి నాగభూషణం పట్నాయక్‌ను తెచ్చారు. పట్నాయక్ పెటీ బూర్జువా.

అప్పలసూరిగానీ కా. తేజేశ్వరరావుగానీ ఆంధ్ర కమిటీ ప్రతినిధులుగా ఎన్నికైన వారు కాదని నాకు గుర్తుంది.

8వ పార్టీ కాంగ్రెసుకు ముందు సి.ఓ.సి.లో సభ్యులైన వారందరూ తర్వాత ఎన్నికైన సి.సి.లో సభ్యులే. అయితే అందులో ఎంతమంది సి.పి.యం. నుండి వచ్చినవారు, ఎంతమంది కాదో నాకు తెలియదు. పశ్చిమ బెంగాల్ నుండి వున్న ఏడుగురు సి.పి.యం. సభ్యులే, కానీ, సునీతీ కుమార్ ఘోష్ మాత్రం తనకు తానుగానే 1966 నుండే ఆ పార్టీ సంబంధాల నుండి వైదొలిగాడు. ఆంధ్ర నుండి సి.సి.లో వున్నవారందరూ కూడా సి.పి.యం. నుండే వచ్చారనుకుంటాను. వీళ్ళందరిలో, చారుమజుందార్, సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి, శివకుమార్‌మిశ్రా, సత్యనారాయణసింగ్, ఆర్.పి.షరాఫ్, మరియు అప్పులు సి.పి.యం. సభ్యుల్లో ముఖ్యులు, మిగతావాళ్ళు నాకు తెలియదు.

ప్రశ్న : 8వ కాంగ్రెసులో చర్చించిన ప్రధానాంశాలు ఏమిటి? పోరాట ప్రాంతం నుండి వచ్చిన నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ వెంపటాపు సత్యం మరియు కైలాసం ఒకవైపు మరియు బయటి నుండి వచ్చిన నాయకత్వం NB పట్నాయక్ మరియు ఇతరుల మధ్య తీవ్రమైన విభేదాలు వున్నాయన్నది నిజమేనా ? కాంగ్రెస్‌లో ఆ విభేదాలు పరిష్కరించబడినాయా?

జవాబు: కార్యక్రమ చిత్తు ముసాయిదా సత్యనారాయణసింగ్ ప్రవేశపెట్టారు, కొన్ని ప్రశ్నలు వచ్చాయి. ఆయన (SNS) ఆ వచ్చిన ప్రశ్నలతో సహనం లేకుండా పోయి సహించలేకపోయాడు. చారుమజుందార్ ఆ ప్రశ్నలకు అర్థం చేయించే పద్ధతిలో జవాబు యిచ్చారు. దానితో ప్రశ్నలను వుపసంహరించుకున్నారు.

పార్టీ కాంగ్రెసు గూర్చి చాలా మంది కామ్రేడ్స్, పార్టీకి సంబంధించిన ఇతర వాస్తవాలను వక్రీకరించినట్టి చేస్తున్నారు. "1970లో చారుమజుందార్ తయారుచేసిన CPI(ML) పార్టీ ప్రోగ్రాం, చిత్తు ముసాయిదాను కాంగ్రెసు తిరస్కరించిందనీ" తాను, సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి మరియు శివకుమార్ మిశ్రాలు తయారు చేసిన ముసాయిదాను ఆమోదించారని" సౌరేన్‌బోస్ అన్నాడు. (సౌరెన్ బోస్ రిపోర్టు `అంతరంగ చారుమజుందార్' (చారుమజుందార్ దినచర్య పుస్తకం చూడండి). కలకత్తా అనిత్‌రాయ్ సంకలనం 1989, P.39)

పార్టీ కాంగ్రెసుకు చాలా ముందే సి.ఓ.సి. తరపున పంపిణీ చేయబడిన నిబంధనావళి లాగే వాస్తవంగా కార్యక్రమం ముసాయిదా కూడా పార్టీ కాంగ్రెసులో ప్రవేశపెట్టబడింది. ఈ ముసాయిదా చారుమజుందార్ సమాధానాలనంతరం ఏకగ్రీవంగా కాంగ్రెసు ఆమోదించింది.

రాజకీయ మరియు నిర్మాణ రిపోర్టు ముసాయిదా చారుమజుందార్ ప్రవేశపెట్టి మాట్లాడినపుడు, అందులో ఎత్తిపట్టిన వర్గశత్రునిర్మూలనా పంథా సమస్యపై ఎలాంటి చర్చలేదు. కొద్ది మంది ఆంధ్ర కామ్రేడ్స్ చారుమజుందార్ నిర్వహించిన ముఖ్యమైన పాత్ర గురించి ఆ రిపోర్టులో ప్రత్యేకించి పేర్కొనాలని ప్రతిపాదించారు. చారుమజుందార్ ఆదిపత్యాన్ని (అథారిటీ) రిపోర్టు గుర్తించాలని సౌరెన్‌బోస్ ప్రస్తావించాడు. ఈ ప్రతిపాదనను మరికొంతమంది కూడా సమర్థించారు. శివకుమార్ మిశ్రా మరియు సుశితల్‌రాయ్ చౌదరి లాంటి కొంతమంది దీనికి అనుకూలంగా లేరు. మొత్తం కేంద్రకమిటీ అంతా ఒకవైపు చారుమజుందార్ ఒకవైపైతే, తాను అతనినే అనుసరిస్తానని అశిమ్‌చటర్జీ అన్నాడు. అటువంటి పరిస్థితిలో కేంద్రకమిటీయే నిరర్థకమవుతుందనీ, అలాంటి కేంద్ర కమిటీలో తాను వుండనని సత్యనారాయణసింగ్ అన్నాడు. ఈ చర్చ సందర్భంగా చారుమజుందార్ హాల్ నుండి బయటికి వెళ్ళాడు. అలాంటి స్థితిలో చారుమజుందార్ మళ్ళీ వెనక్కివచ్చి ఆ విషయాన్ని ఆపాలని ప్రతినిధులకు విజ్ఞప్తిచేశాడు. చారుమజుందార్ నిర్వహించిన ముఖ్య పాత్రను రిపోర్టు పేర్కొనాలని నిర్ణయించబడింది.

"భారత విప్లవ మరియు నయా ట్రాట్స్కీయిస్ట్ వక్రీకరణలు సమస్యలు"లో సత్యనారాయణసింగ్ పేర్కొన్నదేమంటే, "చారుమజుందార్ మరియు అతని అనుచరులు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో కావాలనే ప్రత్యామ్నాయ పంథాను రూపొందిస్తున్నారని" పార్టీ కాంగ్రెసులో బీహార్ రాష్ట్ర ప్రతినిధులు హెచ్చరిస్తున్నారన్నాడు. "చారుముతా" మూడవ ప్రపంచ యుద్ధంపై ఏం బోధిస్తుందో, దాని ఆచరణ సిద్ధాంతానికి అదే పునాది అని దాని ముందుమాటలోని ఒక వాక్యం నిరూపిస్తున్నదన్నాడు.

ఇది పూర్తి అబద్ధం. రాజకీయ నిర్మాణ రిపోర్టు, సత్యనారాయణసింగు కూడా సభ్యుడే అయినటువంటి సి.ఓ.సి. తరపున కాంగ్రెసులో ప్రవేశపెట్టబడి, కాంగ్రెసులో ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించినటువంటిదే. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మా-లె) కేంద్ర కమిటీ అధికార సమాచారంగా వచ్చినటువంటిది (ది హిస్టారిక్ టర్నింగ్ పాయింట్ పుస్తకం -II P-7)

కాంగ్రెసులో `రాజకీయ నిర్మాణ రిపోర్టు'పై చారుమజుందార్ ఉపన్యాసంలో మూడవ ప్రపంచ యుద్ధంపై యిదే సూత్రీకరణ వున్న అంశం గమనిస్తే, దాన్ని పార్టీ డాక్యుమెంటుగా కాంగ్రెసు ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించింది.

సత్యనారాయణ సింగ్, సౌరెన్ బోస్ మరియు వాళ్ళపై అనాలోచితంగా ఆధారపడిన మరికొంతమంది సుమంతా బెనర్జీ లాంటివాళ్ళు ధ్రువపర్చసాగారు. పార్టీ చరిత్రను తమ రచనల్లో విషమంగా వక్రీకరిస్తూ పంపిణీచేశారు.

వెంపటాపు సత్యం మరియు ఆదిభట్ల కైలాసం ఒకవైపు కాగా అప్పలసూరి యితరులు ఒకవైపు. కాగా వీరి మధ్య చాలా తీవ్రమైన విభేదాలు వున్నాయన్నది వాస్తవం. పార్టీ కాంగ్రెసుకు ముందు జరిగిన కా. చారుమజుందార్ హాజరైన ఆంధ్ర రాష్ట్ర మహాసభలో యివి తీవ్రంగానే ముందుకు వచ్చాయి. ఈ గ్రూపులు ఆయనకు తమ డాక్యుమెంట్లు యిచ్చారు, అవి నాకు కూడా చేరాయి, గానీ ఇప్పుడెక్కడో పడిపోయాయి.

పార్టీ కాంగ్రెసులో కేంద్ర కమిటీకి ఆంధ్ర నుండి నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ నలుగురు వెంపటాపు సత్యం, ఆదిభట్ల కైలాసం, NB పట్నాయక్ మరియు అప్పలసూరి ఎన్నికైనారు. ఈ విభేదాలు కాంగ్రెసులో చర్చించబడలేదు. ఎందుకంటే, కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ తాను ఆంధ్రకు వెళితే ఆ సమస్యలు పరిష్కరించబడి, అందులో నుండి యిద్దరు పొలిట్‌బ్యూరోకు వస్తారన్నారు.

ప్రశ్న : CPI (ML)లోని మొదటి చీలిక నేపథ్యాన్ని వివరించండి? ప్రత్యేక పార్టీ ఏర్పాటు చేయడానికి సత్యనారాయణసింగ్ ముందుకు తెచ్చిన కారణాలు ఏమిటి? మన నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ (కా. చారుమజుందార్) నుండి ఏ మేరకు పెత్తందారి పోకడలు చీలికకు కారణమైనాయి.

జవాబు: మీరు కావాలంటే, అధిక సమయం కావాలికాబట్టి ఈ ప్రశ్నకు తర్వాత జవాబు యిస్తాను.

ప్రశ్న: చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధులకు మరియు CPI(ML) ప్రతినిధులకు మధ్య జరిగిన చర్చల వివరాలు ఏమిటి? చైనా పార్టీ సలహాలు పార్టీలో పంపిణీ చేయకుండా సి.ఎం. నిరోధించాడన్నది నిజమేనా? అదే అయితే, కారణాలు ఏమిటి?

జవాబు: సరోజదత్త, సౌరెన్‌బోస్ మరియు సునీతి కుమార్ ఘోష్ పెకింగ్ వెళ్ళాలని నిర్ణయమైనప్పటికీ, సౌరెన్‌బోస్ ఒక్కడే పెకింగ్ వెళ్ళగలిగి ఏకసభ్య ప్రాతినిధ్యంగా రూపొందాడు.

తిరిగివచ్చిన అతను 28 నవంబర్ 1970 సాయంకాలం చారుమజుందార్‌ను కలిశాడు. సరోజదత్తా మరియు నేను ఆ సమావేశంలో వున్నాము. ఆ రోజంతా సి.ఎం. చాలా ఉద్విగ్నంగా వున్నాడు. సి.ఎం.కు గుండెజబ్బు సమస్యలువుండే, సౌరెన్‌బోస్ చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం మన పార్టీ ఎత్తుగడల పంథాను ఆమోదించలేదని చెప్పినప్పుడు (CPC నాయకులతో తన విభేధాలు వున్నాయన్నట్టు జోడించాడు. అతను ఆ పిదప కొద్ది నెలల్లో అరెస్టయ్యేంతవరకు ఎత్తుగడల పంథాను గట్టిగా సమర్థించాడు) నేను మందులు తేవడానికి వెళ్ళాను. తెల్లారి సౌరెన్‌బోస్

☞ తరువాయి 19వ పేజీలో

20వ పేజి తరువాయి

ప్రాంతంలో కేంద్రీకరించాడు.

1948లో జరిగిన పార్టీ రెండవ కాంగ్రెస్ పిదప పార్టీపై తిరిగి నిషేదం అమలులోకి రాగా, కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ DIR చట్టం కింద అరెస్టు కాబడి 1951 వరకు మూడు సంవత్సరాలు దమ్‌దమ్ జైలు పాలైనాడు. దమ్‌దమ్ జైల్లోనే తొలిసారిగా కానుసన్యాల్‌తో పరిచయం ఏర్పడింది.

1952లో కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ జల్పాయిగురిలోని పార్టీ కార్యకర్త అయిన కా. లీలా మజుందార్ సేన్‌గుప్తాను వివాహమాడినాడు. కా. లీల తండ్రి నిర్బంధ శిబిరంలో నున్న వారికి వైద్య సేవలందించే డాక్టరుగా వుండడంతో, ఆమె రాజకీయాలచే ప్రభావితమైంది. వీరిద్దరి పెళ్ళి చారుమజుందార్ తండ్రి మాత్రం మెచ్చలేదు. ఇదే సమయంలో, కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ జల్పాయిగురి నుండి డార్జిలింగ్ జిల్లా కమిటీ బాధ్యతల్లోకి బదిలీ కావడంతో, ఇంటివద్ద ముసలి తండ్రిని, అవివాహిత సోదరిని వదిలి, తన కార్యక్రమాలకు డార్జిలింగ్‌నే కేంద్రం చేసుకున్నారు.

ఈ కాలంలోనే, తాను విస్తృత పరిచయాలు పెంచుకొని సంబంధాలేర్పర్చుకున్నవారే తర్వాత క్రమంలో నక్సల్బరి ఉద్యమ నాయకులుగా ముందుకొచ్చారు. కామ్రేడ్స్ జంగల్ సంతాల్, బాబూలాల్ విశ్వకర్మ, సౌరెన్‌బోస్‌లతో పాటు పాత మిత్రుడైన కానూసన్యాల్ కూడా వీరిలో వున్నారు.

ఎదుగు బొదుగులేని పార్టీ పరిస్థితి మూలంగా, కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ 1954లో తేయాకు తోటల కార్మికులలో పనిచేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆ ప్రాంతంలోగల 15 తేయాకు తోటలలో 15 వేల మంది పనిచేస్తుండగా, వారందరిని పార్టీ అనుబంధ కార్మిక సంఘంలోకి కూడగట్టడానికి కామ్రేడ్ చారు 'ఇంటక్'(భారత జాతీయ ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్-INTUC)కు వ్యతిరేకంగా నిల్చాడు. అక్కడ కార్మికసంఘ అధ్యక్షుడిగా ఎన్నికై 1962 వరకు కొనసాగాడు. ఇంతేగాదు, సిలిగురి రిక్షా కార్మికుల సంఘానికి కూడా అధ్యక్ష బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. అయితే, 1956లో పాల్ఘాట్‌లో జరిగిన పార్టీ 4వ కాంగ్రెస్‌కు హాజరైన పిదప, పార్టీ రాజకీయాలలో సైద్ధాంతిక ఎడం పెరగసాగింది.

సిలిగురి నియోజక వర్గంల్లో పోటీచేస్తున్న అభ్యర్థి విజయానికై 1957లో పార్టీ ఆదేశానుసారం ప్రచార కార్యక్రమంలో కూడా కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ పాల్గొనక తప్పలేదు. 1959లో పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర కమిటీ యిచ్చిన "బినామి భూముల స్వాధీనం" పోరాటంలో కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ చురుగ్గా పాల్గొనగా, పార్టీ నాయకత్వంలోని ఒక సెక్షన్ ముఖ్యంగా హరేకృష్ణ కోణార్ ఒంటెత్తు పోకడగా నిందిస్తూ, సీరుగార్చాడు.

ఒకవైపు పార్టీ రాజకీయాలతో సైద్ధాంతికంగా తీవ్రంగా విభేదిస్తున్న కాలంలోనే మరోవైపు కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితి దారుణంగా దెబ్బతినిపోగా, పూర్వీకులార్జించి పెట్టిన భూములను అమ్ముకోక తప్పలేదు. ఫలితంగా కా. చారుమజుందార్ తీవ్ర మనస్తాపానికి, నిరాశకు గురైనాడు.

అయితే, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చోటుచేసుకున్న 'గొప్ప చర్చలు' (గ్రేట్ డిబేట్)తో కా. చారులో ఆశలు చిగురించాయి. 'చైనా-భారత్' సరిహద్దు వివాదం పేరుతో ఆ కాలంలో జరిగిన విస్తృత అరెస్టులలో భాగంగా అరెస్టయిన కా. చారుమజుందార్ 1963లో విడుదలైనారు.

ఇంతలో పార్టీ చీలికలకు గురైంది. నిజానికి, పార్టీ నాయకత్వ కేంద్రంలోని ముఠా రాజకీయాలే చీలికకు కారణమైనప్పటికీ, ఆనాటి జాతీయ-అంతర్జాతీయ పరిస్థితులను సాకుగా చూపి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీతో దెగతెంపులు చేసుకొని మార్క్సిస్టు పార్టీ ఏర్పడింది. కా. చారుమజుందార్ CPMతో చేరిపోయినప్పటికీ, పార్టీ అనుసరిస్తున్న సిద్ధాంత విభేదాల సాచివేత ధోరణిని సహించలేకపోయాడు. 1964-65లో తీవ్ర అనారోగ్యపాలయిన కామ్రేడ్ చారు తన సమయాన్ని కమ్యూనిజం మరియు మావో ఆలోచనా విధానంపై సైద్ధాంతిక రచనలు చేయడానికే వినియోగించుకున్నాడు. 1966 నాటికి పార్లమెంటరీ రాజకీయాలలోని నిష్ఫలత్వాన్ని స్పష్టంగా గ్రహించాడు. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ చైనా విప్లవానుభవాన్ని జీర్ణం చేసుకోలేదని భావించాడు. సరికదా, జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవంలో రైతాంగ పాత్ర పట్ల కూడా పార్టీకి ఎలాంటి స్పష్టత లేకుండా పోయిందని కూడా నిర్ధారణకొచ్చాడు. మితవాద సంస్కరణవాదం మరియు అతివాద ఒంటెత్తుపోకడలతో కొట్టుమిట్టాడిన పార్టీ అంతిమంగా, పార్లమెంటరిజం లోకి, రివిజనిజంలోకి మళ్ళిందని గుర్తించాడు. కా. చారుమజుందార్ సైద్ధాంతిక భావనలన్నీ 1965-67 మధ్య రికార్డుకాబడి, "చారిత్రక ఎనిమిది పత్రాలుగా" వెలుగులోకి వచ్చాయి.

వీటిలో "భారతదేశం తీవ్ర సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతుండగా ప్రజల్లో అసంతృప్తి పెరుగుతున్నది. సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించలేని పాలకవర్గాలు ప్రజాపోరాటాలపై పాశవిక నిర్బంధకాండను ప్రయోగిస్తున్నాయి. రానున్న యుగం కేవలం గొప్ప ప్రజా పోరాటాలచే కాదు గొప్ప విజయాల యుగం.

ప్రజా విప్లవ పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించడానికిగాను కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిజమైన విప్లవ పార్టీని నిర్మించడానికి పార్టీలోని రివిజనిజంతో పోరాడాలి. సి.పి.యం. పార్టీ ప్రజాపోరాటాలను తీవ్రతరం చేయకుండా తన మంత్రివర్గాలను నిలుపుకోవడానికి తంటాలు పడుతోంది. ప్రజా పోరాటాల్లో ఆర్థికవాదాన్ని నింపుతోంది. విప్లవ కార్యకర్తలకు ట్రేడ్‌యూనియన్ లేదా రైతు సంఘాలు ఎన్నడూ ప్రధాన కర్తవ్యం కాదు. ప్రతిఘటన లేదా గెరిల్లా పోరాటాలు నిర్వహించాలి. ప్రాంతాల వారిగా అధికారాన్ని కైవసం చేసుకోవడమే భవిష్యత్ ఉద్యమానికి సరైన మార్గం" అన్నారు.

సి.పి.యం. రాజకీయాలతో సైద్ధాంతిక పోరాటం ఎడతెరిపి లేకుండా చేస్తున్న కా. చారుమజుందార్ 1967లో బద్దలైన 'నక్సల్బరి' రైతాంగ పోరాటానికి నాయకత్వం వహించాడు. దేశవ్యాప్తంగా విప్లవాన్ని ఆకాంక్షిస్తున్నవారిని కూడగట్టి విప్లవ పార్టీ నిర్మాణానికి నడుం బిగించి, 1969 మేడే నాడు భా.క.పా.(మా.లె.)ను ఏర్పరిచాడు. ఆ వెంటనే రహస్య జీవితానికి వెళ్ళాడు. 1970లో జరిగిన 8వ కాంగ్రెస్‌లో (15-16 మే 1970) ఎన్నికైన కేంద్రకమిటీలోకి ఎన్నుకోబడి ప్రధాన కార్యదర్శి బాధ్యతలు చేపట్టాడు.

తీవ్రమైన అనారోగ్యం వెంటాడుతున్నా ఆనాడు పెల్లుబికిన దేశవ్యాప్తంగా 12 రాష్ట్రాల్లోని వివిధ (శ్రీకాకుళం, బీర్భూం, దేబ్రా గోపివల్లభాపూర్, బెంగాల్ మొ॥) పోరాటాలకు ప్రత్యక్ష నాయకత్వం అందిస్తూ అంతిమ శ్వాసవరకు పోరాటమే ఊపిరన్నాడు. 1972 జూలై 16 నాడు శత్రువు చేత చిక్కిన మన ప్రియతమ కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ 12 రోజులు శత్రు చిత్రహింసలను నిబ్బరంగా ఎదుర్కొని, భారత విప్లవానికి తన అసువులు ధారపోశాడు. ఆ వీరుడి అమరత్వం విప్లవోద్యమ చరిత్రలో రక్తాక్షరాలతో లిఖించబడింది. ఈనాడు దేశవ్యాప్తంగా మన పార్టీ మాత్రమే కాకుండా, 'నక్సల్బరి'ని 'సొంతం' చేసుకునేవారందరూ 'జూలై 28' అమరుల సంస్మరణ దినంగా పాటిస్తూ ప్రజా వీరుల స్మృతిలో జోహార్లర్పిస్తూ, వారి ఆశయాలు సాధనలో పునరంకితులవుతున్నారు. □

18వ పేజి తరువాయి ☞

వివరమైన రిపోర్టు యిచ్చేదుండే. ఎక్కడ కలువాల్సింది వుండడంతో (అపాయింట్‌మెంటు) తెల్లారి సమావేశంలో నేను లేను. ఆరోజు మౌఖికంగా ఏమి చెప్పాడో నాకు తెలవదు. వెన్వెంటనే సౌరెన్‌బోస్ రాతపూర్వక రిపోర్టు అందచేశాడు. (టర్నింగ్ పాయింట్ పుస్తకం-II, P.331-338 చూడండి). దీనికన్ని వివరాలు రిపోర్టులో ఏం కనుగొంటామో నాకు తెలియదు. ఒకటి రెండు రోజుల తర్వాత నాతో సరోజదత్తా, CPC నాయకత్వం మన పంథాను ఆమోదించలేదన్న వాస్తవం ఇతరులకెవరికి చెప్పలేదన్నాడు. ఆ రిపోర్టు జాగ్రత్తగా భద్రపర్చాలని నాకు అప్పగించాడు.

పార్టీ పంథా సమీక్షించడానికి, అది పార్టీ శ్రేణుల్లో సర్క్యులేట్ చేయనప్పటికి, నాయకత్వ కామ్రేడ్స్‌ను చర్చించడానికి యివ్వాలని నాకుండే. కాంగ్‌షెంగ్ ఇలా అన్నాడు.."ప్రజల భావాలను, అత్యుత్సాహం దెబ్బతీయకూడదు. (మనం) తొందరపాటు నిర్ణయాలు తీసుకోకూడదు. క్షుణ్ణంగా పరిశీలించే పనివిధానం వుండాలి. తప్పులను సరిదిద్దుకోవడంలో, (మనం) తప్పుడు విధానం బదులు వాస్తవమైన విధానాలు చేపట్టాలి." ఆ రిపోర్టు రహస్యంగా వుంచి, నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ మధ్యకూడా చర్చించలేదు. ఏమైనా చర్చ జరిగివుంటే, చారుమజుందార్, సరోజదత్తా మరియు సౌరెన్‌బోస్‌ల మధ్య జరగొచ్చు. సౌరెన్‌బోస్ ఆ రిపోర్టు గురించి ఆషిమ్ చటర్జీతో సహా పార్టీలోని కొందరికి వక్రీకరించి చెప్పాడు. వెంటనే, ఆషిమ్ చటర్జీ కార్యదర్శిగా వున్న బెంగాల్-బీహార్-ఒరిస్సా సరిహద్దు రీజినల్ కమిటీ మొత్తం పార్టీ పంథాను, నిశితంగా విమర్శిస్తూ డాక్యుమెంటును పంపిణీ చేసింది. తర్వాత బీర్భూమ్ ముషీరాబాద్ కామ్రేడ్స్, నేనూ ఆ రిపోర్టు నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ మధ్య సర్క్యులేట్ చేయాలని సి.ఎం.ను కోరాము. అతని అరెస్టుకు కొద్ది రోజుల ముందు కలసిన సత్యమూర్తి, రవూఫ్, సోహల్ (శర్మ) మరియు పంజాబ్ నుండి ఒకరికి చారుమజుందార్ అది చూపినట్టు తెలిసింది. ✪

వేగు చుక్క - చారుబాబు

/[illegible] కామ్రేడ్ చారు మజుందార్ [illegible] - [illegible]/

కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ 1918లో ఒక భూస్వామ్య కుటుంబంలో [illegible]. కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ సిలిగురిలో జన్మించాడని [illegible] 1919 [illegible] వారణాసి (UP)లో [illegible] సిలిగురి (ప. బె.)లోని మహానంద [illegible] పరిశోధకులు వివరిస్తున్నారు.

కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ తండ్రి బీరేశ్వర మజుందారు న్యాయవాది మాత్రమే గాకుండా, కాంగ్రెసు పార్టీ నాయకుడుగా, తల్లి పురోగామి భావాలుకల మహిళ. కామ్రేడ్ చారుమజుందార్‌పై తల్లి తండ్రుల ప్రభావం ఎంతగానో వుండింది.

1930లో కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ తన ఉన్నత పాఠశాల చదువు [illegible] మరియు [illegible] రాయ్ అనే వారి ద్వారా రాజకీయాలవైపు ఆకర్షితుడైనాడు. ఆనాటి జాతీయోద్యమంలో [illegible] అనుశీలన గ్రూప్‌కు అనుసంధానమైన 'అఖిల బెంగాల్ విద్యార్థి సంఘం'లో కామ్రేడ్ [illegible] సభ్యుడైనాడు. సిలిగురి విద్యార్థులకు మరియు అఖిల బెంగాల్ విద్యార్థి సంఘానికి మధ్య అనుసంధాన కర్తగా కృషిచేసిన [illegible] ఎవరు వారు అనుశీలన గ్రూపుతో [illegible].

1936లో [illegible] ప్రథమశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణత సొందిన వారు [illegible] (ప్రస్తుతం బంగ్లాదేశ్‌[illegible]) ఎడ్వర్డ్ కళాశాలలో చేరారు. 1937-38లో కళాశాల చదువుకు స్వస్తి చెప్పి కాంగ్రెస్ కార్యకర్తగా మారిపోయారు. [illegible] శ్రామికుల, దళిత మరియు యితర శ్రామికుల పోరాటాలను ఆనాడు కాంగ్రెస్ పార్టీలో [illegible] నిర్వహించిన కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ [illegible] [illegible] కమ్యూనిస్టుననటూ చెప్పుకునేవారు.

[illegible] కాంగ్రెసుకు సలాంకొట్టి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో [illegible] కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ ఆనాటి సి.పి.ఐ.కి చెందిన రైతుసంఘం [illegible] సాధారణ కార్యకర్తగా పనిచేయసాగారు. ఆనాటి కమ్యూనిస్టు [illegible] కామ్రేడ్ చారు మూడు మాసాలు చొప్పున గ్రామీణ ప్రాంతంలో [illegible] రైతులతో సహజీవనం చేశారు. ఈ క్రమంలో గుప్త [illegible] యువ చారుమజుందార్‌కు పార్టీ పని అప్పగించబడింది.

ప్రధానంగా, కామ్రేడ్ చారు ఉత్తర బెంగాల్‌లోని జల్పాయిగురి రైతాంగంలో మొదట పని ప్రారంభించి, అక్కడి రైతాంగ స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకొని అనతికాలంలోనే వారికి ప్రీతిపాత్రులయ్యారు. కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ అరెస్టుకు [illegible] DIR (డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా రూల్స్) కింద అరెస్టు వారంటు జారీకాగా, పోలీసుల చేత చిక్కకుండా రహస్య జీవితాన్ని ఎంచుకున్నాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ [illegible] కామ్రేడ్ [illegible]మజుందార్ [illegible]గంలో రహస్య [illegible] కొనసాగించాడు.

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీపై నిషేధం ఎత్తివేతకు కొద్ది ముందు నిర్బంధించబడిన కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ 6 మాసాలు కఠిన కారాగారవాస శిక్షననుభవించాడు. ఆ కాలంలోనే 1942లో కామ్రేడ్ చారు జల్పాయిగురి జిల్లా కమిటీకి ప్రమోటు చేయబడినాడు. 1943 [illegible] విడుదలైన [illegible] జరిగిన భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ తొలి [illegible] కాంగ్రెసుకు ప్రతినిధిగా కూడా [illegible] వెళ్ళాడు.

1943లో బెంగాల్ ఎదుర్కొన్న తీవ్ర కరువు పరిస్థితుల్లో కామ్రేడ్ చారు జల్పాయిగురి[illegible] పోరాటానికి నాయకత్వం వహించాడు. 1946లో పార్టీ [illegible] కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ [illegible] జల్పాయిగురి రైతు [illegible] పోరాటం [illegible] బోర్, దెబిగంజ్ రైతులు [illegible] ప్రభావాన్ని చూపింది. [illegible] రైతాంగ [illegible] అతని భావాలకు [illegible].

దేశ విభజనలో (1947) కమ్యూనిస్టుల బలమైన కేంద్రాలు [illegible] తూర్పు పాకిస్తాన్‌లో కలువగా, కామ్రేడ్ చారు పశ్చిమ బెంగాల్‌లోని [illegible]

[illegible] 19[illegible]

విషాద క్షణాలు....

జూలై 15-1972 కా. చారుమజుందార్ వ్రాసిన ఒక ఉత్తరాన్ని సిలిగురిలో అందివ్వడానికి రావలసిన పార్టీ [illegible] కా. కోలిదాస్ [illegible] ప్రయాణ ఖర్చులపై ఎంతలలోని బెనకు రాలేదు. [illegible] తన [illegible] ద్వారా [illegible] కా. కాలిదాస్ ప్రయాణిస్తున్న [illegible] లాల్‌బజార్‌లో అనుకోకుండా దారిలో ఆగిపోయింది. ప్రయాణీకులందరిని తనిఖీ చేస్తున్న పోలీసులకు కాలిదాస్ [illegible] ఎవరి గుండెసినంత పనైంది. కా. కాలిదాసును లాల్‌బజార్ పోలీస్ స్టేషన్‌కు తీసుకువెళ్ళి [illegible] ఎంటలి డెన్‌పై పోలీసుల దాడి జరిగింది. ఆ డెన్‌లో [illegible] పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులని తెలవడంతో నిరాంతపోయారు. కానీ, ఇంతటితో వారి పని పూర్తికాలేదు. [illegible] పారిందరిని [illegible] ఎవరకు నాయకుని చూడ తెల్పుకున్నారు. ఆయన అరెస్టుకు [illegible] 10,000 రూపాయిల బహుమానం కూడా ప్రకటించి పెట్టారు.

జూలై 16 [illegible] కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ తీవ్ర అనారోగ్యంతో ఆక్సిజన్ సిలిండర్ల మధ్య వైద్య సహాయం తీసుకుంటున్న [illegible] 170-A ఇంటిపై [illegible] అరెస్టు చేశారు. ఆరోజునుండి 12 రోజులు [illegible] మన దేశ [illegible] 28 [illegible] తన మృత్యువుతోనే శత్రువును [illegible].

కా. చారుమజుందార్ అమరత్వం వార్త [illegible] కదిలించింది - [illegible] కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ [illegible] కోరగా పోలీసులు నిరాకరించారు. కామ్రేడ్ చారు [illegible] కామ్రేడ్ అభిజిత్‌తో [illegible] కామ్రేడ్ లీలా మజుందార్ [illegible] కామ్రేడ్ [illegible]

[illegible] నాయకునికి "కీయోరతల" శ్మశాన వాటికలో జరిగిన కన్నీటి వీడ్కోలు [illegible] కదిలించింది. [illegible] కట్టుదిట్టమైన [illegible] పోలీసు అధికారులున్నప్పటికీ [illegible]